

Pokop umirovljenoga porečko-pulskoga biskupa Antuna Bogetića

Mons. Bogetić je 95 godina kao vjernik, 71 kao svećenik te 33 godine kao biskup utkao sebe u suvremenu povijest ove drevne biskupije, utjecao na rješenja crkvenih pitanja po istini i pravdi, uloživši svoje duševne talente, vjeru, nadu i ljubav u Božju građevinu Crkvu i za nju trpio, što dokazuju njegova velebna djela i zasluge. U povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne hrvatske države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti odvažne korake za ostvarenje velikih projekata, njegovom su zaslugom ustanovljene neke od danas ključnih ustanova u Porečkoj i Pulskoj biskupiji - Pazinski kolegij i Biskupijsko misijsko sjemenište Redemptoris Mater. Još je veći njegov cijeli časni i pošteni život, kako svećeničko, tako i biskupsko svjedočanstvo. Kao svećenik i biskup, kao učitelj i odgojitelj budio je u srcima svećenika, bogoslova, sjemeništara i ostalih vjernika čudesno utješnu istinu Božje ljubavi, pokrenuvši veliki lanac ljubavi „od Anda do Tihog oceana“, istaknuo biskup Dražen Kutleša

50 godina Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu

U povodu obljetnice priređen znanstveno-stručni skup u organizaciji Ravnateljstva, Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i katoličkih bogoslovnih fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Univerziteta u Sarajevu

Domovinske vijesti

Split: Otvoreni Marulićevi dani 2017.

Poruka berlinskoga nadbiskupa za Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru

Profesorice i profesori bogoslovnih fakulteta u Sisačkoj biskupiji
Štitar: Stota obljetnica smrti vlč. Antuna Hinoranija i početak jubilejskih slavlja

Priopćenje za javnost Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve
„Crkva dubrovačka u vrtlogu agresije“

Proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH

40. provincijski kapitul Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda

6. dječji Kranjčić u Križevcima posvećen hrvatskim svecima i blaženicima

Smotra crkvenoga pučkog pjevanja Šibenske biskupije

Solinska župa sv. Kajo proslavila 50 godina postojanja

Susret štovatelja Bezgrešne zapadnog dijela Hrvatske

Kapitul Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša

10. obljetnica katoličke gimnazije u Požegi

Crkva u Hrvata

Reis-ul-ulema Kavazović posjetio biskupa Komaricu

Susret župnih zborova iz župa Banjolučke biskupije

Inozemne vijesti

Nadbiskup Auza o prisilnoj migraciji

Redovno zasjedanje Stalnog povjerenstva za studij Reda propovjednika

Prilog dokumenti

Uskrsli Krist, nada naša (usp. 1 Kor 15)

Milosrđe otvara vrata uma i srca

Domovinske vijesti

Zajednički susret svih krizmanika u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji

„Vi naši krizmanici, vi ste najveća snaga za mijenjanje ovoga društva“, poručio je nadbiskup Barišić mladima Split, 18.4.2017. (IKA) - Zajednički susret svih krizmanika u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji s nadbiskupom Marinom Barišićem i krizmateljima održan je na Vazmeni utorak, 18. travnja, u Sportskoj dvorani „Gripe“ u Splitu.

Program susreta animirao je Ured za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije, Hrvatsko nadzemlje i vokalno-instrumentalni sastav „Mihovil“ sa splitskog Kamena uz asistenciju generalnoga vikara Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslava Vidovića. Ideja je bila progovoriti mladima o izboru koji je pred njima, pokazati im zašto je izbor kršćanstva najbolji izbor i zašto je dobro krizmati se te da postoje mladi poput njih koji žive svoje kršćanstvo, rušeći mnoge predrasude i stereotipe o Crkvi.

Program je započeo pjesmom VIS-a „Mihovil“, nagovorom i molitvom nadbiskupa Barišića, koji je predstavio i krizmatelje. Gledajući okupljenu mladež, koja je ispunila veliku sportsku dvoranu, rekao je da ga to podsjeća na dvoranu Posljednje večere u kojoj apostoli i učenici, sabrani nakon Uskrsa očekuju Očev dar – silazak Duha Svetoga, koji im daje snagu za izlazak iz dvorane i rađanje Crkve. U tom ozračju nadbiskup je mladim krizmanicima i njihovim obiteljima čestitao Uskrs riječima: „Krist uskrsnu! Doista uskrsnu! Aleluja!“

Potom je uslijedio program s nagovorima, pjesmom i igrokazima. Koristeći se stilom i jezikom bliskim generaciji krizmanika, mladi iz Hrvatskog nadzemlja željeli su prikazati ozbiljnu i poticajnu priču o važnosti sakramenta krizme. Teme njihova razgovora bile su: izvanjska priprema, uređivanje, darovi za krizmu, odnosno površno poimanje sakramenta potvrde, a s druge strane pitanje ozbiljnosti i zrelosti za primanje toga sakramenta. Krizmanici, između ostaloga, razmišljaju o tome gdje se vide za 20 godina. Ne želeći uzaludno protrati svoju mladost odlaze kod svećenika koji ih poučava o važnosti krizme i ulozu molitve. Potakne ih da pokušaju s molitvom, ali da prvo krenu malim koracima u duhovnom rastu. On ih bodri na tom putu vjere i hrabri da se ne boje prepreka, nerazumijevanja sredine ili omalovažavanja. Zatim i neke poznate osobe iz javnoga života daju svoje svjedočanstvo pripadnosti Katoličkoj Crkvi. Da put vjere nije jednostavan, ali da se itekako „isplati“, posvjedočila je i naša proslavljena atletičarka, najtrofejnija skakačica u vis Blanka Vlašić. Sportašica se vjeri okrenula poslije teške ozljede zbog koje je, kako je tada rekla, pala u depresiju jer nije mogla trenirati. Kazala je da je i ona nakon krizme izgubila odnos s Bogom. Vratila mu se bolno, ali gledajući iz sadašnje perspektive to je bilo najbolje što joj se dogodilo, svjedoči Blanka. Pozvala je mlade da izgrade osobni odnos s Bogom jer svatko je jedinstven te im je poručila da Bog nije netko tko mladima nešto brani, kako ga se inače doživljava, nego im želi sretan i ispunjen život.

Na kraju programa, koji je trajao dva sata, mladima se ponovno obratio nadbiskup Barišić. Kazao im je da u njima prepoznaje dobar potencijal, istaknuvši da se kršćanstvo živi u svakodnevicu u susretu s ljudima. Potaknuo ih je da u svjetlu Uskrsa vide sebe kao sjeme, kojemu je potrebna energija, svjetlo, toplina i vitamini da bi se moglo razvijati i postati cvijet. A Krist je ta punina, taj rascvjetani cvijet života. U sjemenu je dinamizam uskrsnuća.

Nadbiskup Barišić je istaknuo da vidi sakrament potvrde kao novu energiju koja ih vodi prema cilju, smislu i punini života snagom Kristove ljubavi. „Želio bih da ne budemo sezonski vjernici, sezonski kršćani. To je za koš, upotrijebiti i baciti. Želio bih da budete kršćani za svakodnevi život. Samo taj kršćanin može razumjeti što je solidarnost, radost i sloboda. Sezonski kršćanin neće ništa od toga razumjeti. Sve će mu biti naporno i sve će gledati kao zakon, zabranu, propis i ropstvo. Želio bih da ovo bude vaš osobni događaj, događaj vaše obitelji i župne zajednice te da i svoje kumove uključite u to sazrijevanje za novo proljeće“, naglasio je nadbiskup te dodao da je priroda Lijepe naše uistinu lijepa, ali da i naše društvo treba biti bolje, a sjeme te preobrazbe vidi u kršćanskoj mladeži. „To ste vi naši krizmanici, vi ste najveća snaga za mijenjanje ovoga društva“, poručio je nadbiskup Barišić mladima. Zahvalio je svima koji su sudjelovali u programu i podijelio Božji blagoslov.

Misa posvete ulja i svećenički dan Hvarske biskupije

Bit svećeništva je biti vidljivi znak Krista u ovom svijetu. Nama se hraniti Božjom riječju da bismo mogli hraniti braću i sestre te poči ondje gdje nas Gospodin želi poslati, a šalje nas na periferije života, društva i vremena. I zato s pravom očekujete od nas svećenika još više. Ne zaboravite, mi smo uzeti od vas te živimo ovaj život sa svim ograničenjima i grešnostima. Mi smo ljudski glasnici nebeskoga svećenika. Nosimo blago u krhkim i glinenim posudama. Znajte nas razumjeti i ohrabriti, poručio nadbiskup Barišić

Postira, 19.4.2017. (IKA) – Dvadesetak svećenika i redovnika franjevac i dominikanaca Hvarske biskupije okupilo se u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Postirima na otoku Braču na Uskrsnu srijedu, 19. travnja, kada su slavili Misu posvete ulja i proslavili svoj svećenički dan. Već tradicionalno Misa posvete ulja u mjesnoj Crkvi slavi se poslije Uskrsa zbog posebnosti trootočke biskupije te nemogućnosti okupljanja biskupijskoga klera na Veliki četvrtak i pastoralnih obveza u župama. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić u zajedništvu s generalnim vikarom Hvarske biskupije mons. Stankom Jerčićem, zatim dekanima: bračkim Tonijem Plenkovićem, hvarskim preč. Emilom Pavišićem, viškim Ivicom Huljevom i ostalim svećenicima. Pjevanje na misi predvodio je mješoviti župni zbor Karmel. Pozdravljajući svećenike mjesne Crkve, nadbiskup Barišić prenio je pozdrave hvarskoga biskupa Slobodana Štambuka koji zbog zdravstvenih poteškoća nije mogao predsjedati misnim slavljem sa svojim klerom. "Krist uskrsnu doista, uskrsnu Aleluja! Uskrsli nam želi dati snagu uskrsnoga života, nama svećenicima, ali i vama, braćo vjernici, jer po krštenju svi imamo kraljevsko svećeništvo. Ovdje je prisutna trootočka Crkva u ime Presvetoga Trojstva", istaknuo je splitsko-makarski nadbiskup u uvodu u misno slavlje kojem su nazočili i vjernici tamošnje župne zajednice.

Uvodeći u homiliju, nadbiskup Barišić ustvrdio je kako su svećenici pozvani živjeti i ostvarivati program Isusa Krista. Svećenici su pozvani poput proroka odazvati se Božjemu pozivu, krenuti za Njim i slijediti program koji je živio i svjedočio Isus Krist, rekao je. Osvrnuvši se na riječi proroka Izaije "Duh Gospodnji na meni je jer me Gospodin pomaza", nadbiskup je ustvrdio kako su proročke riječi bile čitane u

sinagogi, a kako su u Isusu Kristu te riječi postale stvarnost. Gospodin i nas poziva da darom svetoga reda ostvarujemo proročke riječi, taj program života. Taj program je životvoran i životan. U tom se programu vidimo kao nedostojni. Samo svećenik koji je otvoren Gospodinu postaje prostor za druge. Samo s Njime možemo biti slobodni i živjeti duhovno očinstvo koje nam Gospodin povjerava, istaknuo je, uz ostalo, nadbiskup.

Potaknuo je okupljene svećenike na razmišljanje o tome koliko su nadahnuti Božjim duhom i koliko su tom Duhu otvoreni. "Želimo ovim misnim slavljem još više raspirivati Božju milost kako bismo postali dostojni svećeničke službe među vama. Gospodin nam je povjerio velike stvari. Bit svećeništva je da stojimo pred Njim i Njemu služimo. Biti vidljivi znak Krista u ovome svijetu. Nama se hraniti Božjom riječju da bismo mogli hraniti braću i sestre te poći ondje gdje nas Gospodin želi poslati, a šalje nas na periferije života, društva i vremena. Neka ovo slavlje doista ražari prvu ljubav da bismo bili prepoznatljivi svjedoci Krista uskrsloga", poručio je mons. Barišić. Uputio je, nadalje, na važnost posvete bolesničkoga i krizmanoga ulja koje će svećenici zatim ponijeti u svoje župe. Govoreći o bolesničkom ulju, istaknuo je da ono posvješćuje stvarnost naše slabosti i bolesti. Krizmanim uljem, dodao je, mazat ćemo krštenike, krizmanike, nove svećenike i biskupe. Upravo će to ulje "roditi" novoga biskupa, primijetio je nadbiskup, osvrnuvši se na očekivanje skoroga imenovanja novoga hvarškoga biskupa. Obraćajući se svećenicima trotočke biskupije, potaknuo ih je na ostvarivanje međusobnoga zajedništva. "Živimo svećeničko zajedništvo i bratstvo, osjetimo da svojim načinom života pridonosimo izgradnji toga zajedništva, ljudskoga i sakramentalnoga. Potrebni su nam drugi, susreti, ohrabrenja i svjedočenja vjere. Pozvani smo ohrabriti drugoga, imati vremena za njega, zajednički dijeliti boli i radosti", istaknuo je svećenicima nadbiskup Barišić.

U tom kontekstu osvrnuo se i na prigovore vjernika upućene svećenicima, dodavši: "S pravom očekujete od nas svećenika još više. Ne zaboravite, mi smo uzeti od vas te živimo ovaj život sa svim ograničenjima i grešnostima. Mi smo ljudski glasnici nebeskoga svećenika. Nosimo blago u krhkim i glinenim posudama. Svjetlo naviještamo s kulisama vlastitih sjena. Znajte nas razumjeti i ohrabriti", poručio je splitski nadbiskup.

Svećenici su za misnoga slavlja obnovili svećenička obećanja dana u trenutku ređenja. Generalni vikar mons. Jerčić zahvalio je nadbiskupu Barišiću što je kao metropolit predvodio Misu posvete ulja na području Hvarske biskupije. Zahvalu je uputio u ime biskupa Štambuka, dijecezanskih svećenika, zatim župne zajednice u kojoj je slavljen svećenički dan te onih koji će biti pomazani posvećenim uljem. Osim bolesnika, krštenika i krizmanika dodao je da će tim uljem biti pomazan i novi hvarski biskup. U završnoj riječi splitsko-makarski nadbiskup potaknuo je svećenike i Božji puk da u njihovim životima zaživi, kako je rekao, "proljeće uskrsloga Gospodina". Poslije misnoga slavlja nadbiskup Barišić zadržao se s dijecezanskim svećenicima za zajedničkim stolom u obližnjemu pastoralnom centru. Svećenički susret započeo je podnevnim molitvom Šestoga časa u župnoj crkvi. U popodnevnom satima svećenici su izletnički posjetili Dračevu luku, nekadašnju redovničku nastambu na južnoj strani otoka Brača gdje se nalazi nekoliko svećeničkih pustinja. Taj iznimno vrijedan i važan samostan utemeljili su monasi početkom 16. stoljeća. Za vremena samostan je propadao, a najviše je stradao u požaru godine 1955. kada je uništen veći dio bogatoga inventara te vrijedna arhivska i povijesna građa.

Slavonski Brod: Večer zahvale volonterima Caritasa

Hrvatski Caritas je kroz Program žurne pomoći izravno pomogao više od 260.000 izbjeglica i migranata - Dvjestotinjak Caritasovih volontera uložilo je više od 30 tisuća sati dragovoljnog rada

Slavonski Brod, 19.4.2017. (IKA) - Godinu dana nakon zatvaranja tranzitnog kampa za migrante i izbjeglice u Slavanskom Brodu, Hrvatski Caritas organizirao je volontersku večer 19. travnja u župi Gospe Brze Pomoći u Slavanskom Brodu. Naime, tijekom izbjegličke krize koja je zahvatila našu Domovinu 2015. i 2016. godine, Hrvatski Caritas, u suradnji s Caritasom Đakovačko-osječke nadbiskupije i župnim Caritasima na području Slavonije i Baranje, proveo je brojne aktivnosti koje su bile podržane od strane Caritasa Internationalisa i Caritasovih organizacija iz Europe i svijeta. Najveća snaga toga projekta bili su vrijedni volonteri. Bio je to i razlog da je Hrvatski Caritas s ciljem zahvale i odavanja priznanja svima koji su na neki način bili uključeni u pomaganje i volontiranje tih dana, upriličio taj svečani susret, koji je animirao ravnatelj Slavanskobrodskih Caritasa vlč. Markan Kormanjoš. Uz nadbiskupa đakovačko-osječkog Đuru Hranića te predstavnike Hrvatskog Caritasa na čelu s predsjednikom varaždinskim biskupom Josipom Mrzljakom, ravnateljem mons. Fabijanom Svalinom i zamjenicom Suzanom Borko, volontere i župnike župa iz raznih mjesta Đakovačko-osječke nadbiskupije, koje su bile uključene u volontiranje, te suradnike nazočne su bile i djelatnice Caritasa iz Bosne i Hercegovine.

Kao domaćin pozdravnu riječ i zahvalu volonterima za nesebičan doprinos u iskazivanje kršćanske solidarnosti i humanosti u pomaganju migrantima uputio je na početku nadbiskup Hranić. Istaknuo je kako kršćane ne obuzimaju samo humani osjećaji prema drugim ljudima, nego je karitativno djelovanje imperativ naše vjere: „Tri su bitne dimenzije vjere; naviještanje, slavljenje Kristovih otajstva i služenje u ljubavi. Caritativno-pastoralno djelovanje Crkve svjedočenje je humanoga lica Isus Krista koji je spasio čovjeka i to cjelovitog čovjeka. Crkva je po svojoj naravi zajedništvo, a euharistija spomen slavlje Kristova prijelaza kroz smrt u život", rekao je među ostalim nadbiskup i ustvrdio da je Caritas upravo nastavak euharistijskog slavlja. Uputio je svoju zahvalu volonterima, njihovim župnicima kao i Hrvatskom Caritasu koji je pomagao kako za vrijeme migrantske krize tako i u vrijeme katastrofalnih poplava, naglasivši kako bez njihove pomoći ne bi kao Crkva mogli odgovoriti na sve izazove koji su bili stavljeni pred njih. Zaključio je da trebaju dodatno raditi na međusobnoj povezanosti.

S puno emocija prisjetila se svih događanja migrantske krize nacionalna koordinatorica toga projekta Suzana Borko, koja je s volonterima bila na terenu. Ustvrdila je kako, unatoč tome što je to bilo prestrašno iskustvo, ipak ih je moćno i duboko proživljeno sve iznutra promijenilo.

Ravnatelj mons. Svalina u svom je izvješću među ostalim rekao da je tijekom izbjegličke krize u sedam mjeseci kroz Hrvatsku prošlo 658.000 izbjeglica i migranata od čega 267.459 kroz kamp u Opatovcu a drugih 337.114 osoba kroz kamp u Slavanskom Brodu; da je bilo 200 stalnih volontera koji su radili u tri smjene te da je uloženo više od 30.000 sati volontiranja. Hrvatski Caritas je kroz Program žurne pomoći izravno pomogao više od 260.000 izbjeglica i migranata koji su primili neki od oblika humanitarne pomoći. „Bez vas volontera, koji ste bili oruđe ljubavi i dobrote ništa se ne bi moglo dogoditi i ne bi bili prepoznatljivi znak u samome kampu. Taj se znak proširio i u diplomatske krugove te su nas u to vrijeme i nagradili. Vi ste osvjetlali služenje Crkve kroz unesrećenog čovjeka koji je trebao pomoć", zaključio je

ravnatelj Svalina.

Svoju zahvalu nazočnim volonterima, župnicima i drugim suradnicima uputio je na kraju biskup Mrzljak. Ustvrdi da, premda nismo materijalno bogata zemlja, imamo bogatu dušu te smo široka srca u tim teškim vremenima dijelili ono što smo imali. Počevši od nadbiskupa Hranića on im je nazočnim volonterima i suradnicima u migrantskoj krizi uručio prigodne zahvalnice. Nakon prigodnog programa u kojemu je sudjelovao i zbor Ad Astra, u župnoj je crkvi u zajedništvu s nadbiskupom Hranićem i ostalim svećenicima biskup Mrzljak predvodio misno slavlje. U homiliji je naglasio da iz euharistije u kojoj prepoznajemo živoga Isusa izvire naša karitativna djelatnost i sve ono što nas je Isus poučavao. Posvijestio je da svoju vjeru hranimo u euharistiji te da kao kršćani moramo biti vjerodostojni, odnosno svoju vjeru živjeti u konkretnom životu. „Moramo živjeti ono što vjerujemo, zato se Riječ Božja mora utjeloviti u Crkvi po nama. Vi ste volonteri učinili mnogo dobrih djela i vjerujem da ćemo to i dalje činiti. To je bio čin naše vjere, onoga što u čemu nas Isus poučava, da što god učinimo bilo kojem čovjeku u potrebi, bez obzira na vjeru i nacionalnost, Njemu smo učinili. Na to nas neprestano potiče i naš papa Franjo“, zaključio je biskup Mrzljak. Druženje je nastavljeno uz zajedničku večeru.

Split: Otvoreni Marulićevi dani 2017.

Split, 20.4.2017. (IKA) - U Zavodu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu svečano su u rodnom gradu oca hrvatske književnosti Marka Marulića, u organizaciji Književnog kruga Split 20. travnja otvoreni 27. Marulićevi dani, koji imaju međunarodni karakter.

U crkvi Sv. Frane, u kojoj je otac hrvatske književnosti Marko Marulić, Splićanin, vrhunski europski intelektualac, kulturni vjernik sudjelovao u misi, slavio Boga i susretao se s njim posebno u pričesti te na izričitu želju bio pokopan, služena je koncelebrirana misa za njega te za sve pisce, umjetnike i kulturne djelatnike Splita i okolice. Misu je predvodio gvardijan i župnik mr. fra Žarko Relota u koncelebraciji s urednikom Zbornika "Kačić" fra Hrvatinom Gabrijelom Jurišićem.

Govoreći o Marku Maruliću Relota je, između ostaloga, naglasio: "Marko Marulić je s jedne strane veliki hrvatski pjesnik, otac hrvatske književnosti, otac umjetničke književnosti, ali isto tako on je najveći hrvatski pisac moralist. Zapravo on je humanistički moralist cijele Europe i svijeta". Pokušao je kratko objasniti kako je Marulić živio i što je sve preživljavao u njegovo vrijeme 15. i 16. stoljeća. „Marulićevo vrijeme bilo je razdoblje puno neizvjesnosti, prevrata, određenih kulturnih i političkih nemira“, rekao je Relota te naglasio kako je u tom vremenu Marulić osjetio i vidio određenu kulturnu i političku opasnost za zapadnu Europu. Zato je i napisao određena djela, poput Judite kojim je htio buditi vjeru u narodu i upozoriti ga kako se nešto strašno događa i kako svijet ide jednim drugačijim smjerom od onoga na kojeg su navikli živjeti. Zaključio je da je ono što je Marulić govorio u svoje vrijeme, poruka i nama danas da budemo vjerni sebi, svojoj zemlji, vjeri, kulturi, svom duhovnom identitetu te da budemo plemeniti, poštenu i da sve gledamo kroz perspektivu vječnosti. Nakon mise, u ime Društva prijatelja kulturne baštine položen je vijenac na Marulićev grob, a svećenici su izmolili molitvu za sve pokojne znanstvenike, književnike i umjetnike koji su živjeli i djelovali u Splitu.

Poruka berlinskoga nadbiskupa za Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru

U poruci nadbiskup Koch ističe kako Berlin i Vukovar spaja mnogo sličnosti, između ostalog patnja i razaranje, no oba grada uz Božju pomoć koračaju dalje

Berlin, 20.4.2017. (IKA) - Na putu prema Svjetskom danu mladih 2019. u Panami, a ujedno i kao pripremu za SHKM koji će se potkraj mjeseca održati u Vukovaru, mladi Berlinske nadbiskupije sa svojim su nadbiskupom Heinerom Kochom i gostom iz Luksemburga nadbiskupom Jean-Claudeom Hollerichom, razmatrali Papinu poruku za Svjetski dan mladih 2017. Kao i proteklih godina, katoličke misije (župe drugih materinskih jezika) dale su velik doprinos susretu mladih katolika u Berlinu. Ove godine početkom travnja sudjelovalo je oko 700 mladih različitih nacija, među kojima su najbrojniji bili mladi iz Hrvatske katoličke misije Berlin. Na posljednjem pripremnom susretu mladih HK misije za SHKM 2017. rodila se ideja da se s nadbiskupom Kochom snimi videoporuka za susret u Vukovaru. Nadbiskup Koch rado se odazvao tom prijedlogu i protekli je vikend nakon mise s mladima uputio srdačnu videoporuku nade i vjere svima koji će sudjelovati na SHKM-u 2017. u Vukovaru.

U poruci nadbiskup Koch ističe kako Berlin i Vukovar spaja mnogo sličnosti, između ostalog patnja i razaranje, no oba grada uz Božju pomoć koračaju dalje. Mlade nosi golemu nada, slična onoj Marijinoj nadi koju je nosila u srcu govoreći: „Velika mi djela učini Svesilni!“ Tu nadu poželio je nadbiskup Koch uz poziv i dobrodošlicu svima koje put nanese u Berlin. Video se može pogledati na linku: https://drive.google.com/file/d/0BzwlJ_UG1w-VaWx2dXBPVGtIQWc/view?usp=sharing

Profesorice i profesori bogoslovnih fakulteta u Sisačkoj biskupiji

XLI. međunarodni teološki simpozij profesora filozofije i teologije u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu održan u Topuskom

Topusko, 20.4.2017. (IKA) - Tradicionalni XLI. međunarodni teološki simpozij profesora filozofije i teologije u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu održan je od 18. do 20. travnja u Topuskom. Na simpoziju je sudjelovalo sedamdesetak sudionika s teoloških učilišta iz Zagreba, Rijeke, Splita, Đakova, Zadra i Sarajeva. Susret je počeo u utorak 18. travnja sastancima i sjednicama teoloških udruženja i društava, a to konferencijom dogmatske, fundamentalne, otačke i ekumenske teologije, a nastavio se skupštinom Europskog društva za katoličku teologiju – Hrvatska sekcija, na kojoj su izabrana tijela Društva.

Simpozij je službeno počeo 19. travnja pozdravnim govorima mr. Domagoja Moslera, dr. med., ravnatelja Lječilišta Topusko, Ive Žinića, župana Sisačko-Moslavačke županije, mons. dr. Vlade Košića, sisačkog biskupa, te prof. dr. Marija Cifraka, dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koji je i otvorio Simpozij. Na ovogodišnjem skupu predavanja su organizirana u suradnji s Katedrom filozofije, Katedrom Svetoga pisma Staroga zavjeta, Katedrom Svetoga pisma Novoga zavjeta, Katedrom fundamentalne teologije, Katedrom povijesti kršćanske literature i kršćanskog nauka, Katedrom dogmatske teologije i Katedrom moralne teologije. Nakon pozdrava i otvaranja Simpozija slijedila su predavanja: dr. Ivan Dodlek, Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, Umjetnost u rascjepu između poplave progresa i arke

opstanka; dr. Anđelo Maly, Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, Boriti se ili trčati za vjeru. Sportski jezik kao starozavjetna biblijska metafora; dr. s. Silvana Fužinato, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu, Poslanice Galaćanima i Rimljanima. Aktualnosti egzegetsko-teološkog istraživanja; dr. Branko Murić, Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, Neki izazovi za suvremenu teologiju objave.

Poslijepodnevni program drugog dana Simpozija bio je organiziran uz zajednički izlet putovima Sisačke biskupije. Uz pratnju i stručno vodstvo mjesnoga biskupa Košića, profesorice i profesori posjetili su neke značajnije crkve i svetišta biskupije. Nakon pohoda župnoj crkvi Sv. Ivana Nepomuka u Glini, sudionici simpozija posjetili su biskupijsko svetište Majke Božje Gorske u Gori i župnu crkvu Sv. Lovre u Petrinji.

Pohod putovima biskupije završio je u Sisku uz posjet i molitvu u crkvi Pohoda BDM te sisačkoj katedrali Uzvišenja sv. Križa. Biskup Košić upoznao je sudionike s povijesnim događajima važnim za Sisačku biskupiju, osobito s nekim dramatičnim trenucima iz Domovinskog rata. Nakon zajedničkog fotografiranja u prostorima sisačkoga Velikog Kaptola, zajednica profesorica i profesora završila je svoj edukativno-molitveni izlet u sisačkom Starom gradu.

Treći dan Simpozija nastavilo se s predavanjima: doc. dr. Drago Tukara, Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu, Katekumenat u prvoj Crkvi kao škola permanentnog odgoja do kršćanske zrelosti; doc. dr. s. Marija Pehar, Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, Dogmatski sadržaji nekih suvremenih slikovnih prikaza Presvetoga Trojstva; dr. Martina s. Ana Begić, Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu, Odgovorno roditeljstvo i upitan odgoj djece prema Amoris Laetitia. Nakon svih predavanja bile su kratke rasprave dok je posljednji dan nakon posljednjeg predavanja uslijedila plenarna rasprava.

Skup je, uz riječi zahvale svim sudionicima i organizatorima, zatvorio dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu dr. Cifrak.

Štitar: Stota obljetnica smrti vlč. Antuna Hinoranija i početak jubilejskih slavlja

Štitar, 20.4.2017. (IKA/TU) - Svečanom misom koju je 20. travnja predslavio župnik Pavao Madžarević započelo je u Štitaru obilježavanje velikih obljetnica - 180 godina župe i 200 godina župne crkve. Misu je svojim pjevanjem uveličao zbor Milosrdnih sestara Sv. Križa koje su svoj Emaus odlučile obilježiti upravo u toj župi.

Župnik Madžarević u homiliji je, između ostaloga, istaknuo kako je taj dan - stota obljetnica smrti štitarškoga župnika Antuna Hinoranija - odabran kao početak obilježavanja jer je taj župnik „staru“ župnu crkvu, uz podršku i pomoć župljana i ljudi dobre volje, uredio i opremio. Gradnja župne crkve započela je 1817., a dovršena 1818. godine, kad je blagoslovljena za liturgijska slavlja i od tada je ures sela, ponos Štitaraca u Domovini i svijetu. Zub vremena koji je zahvatio i ovu građevinu učinio je svoje, no župljani su dugo vremena željeli urediti crkvu, vratiti joj sjaj koji je imala, i u njoj slaviti Boga kroz euharistiju i druge sakramente. Obnova je bila dugotrajan proces, započet u vrijeme župnika Josipa Antolovića, a završen trudom, marom i pomoću župljana i drugih donatora u vrijeme župnika Mirka Rendulića.

Župnik se u homiliji spomenuo i drugih štitarških župnika, redovnica i redovnika koji su u župi djelovali od njezina nastanka 1848. godine, ali i ranije kad je Štitar bio filijala župe Bošnjaci te Županje. Zahvalio je svima koji su svojim molitvama izmolili njegovo zvanje, ali i zvanja drugih

svećenika, rodom Štitaraca, a posebno se prisjetio redovnica koje su prve iz sela krenule tim putem i bile uzor, motivacija i poticaj drugim djevojkama koje su pošle njihovim stopama, i obiteljima koje su iz svojih krila dale svećenike i redovnike, redovnice.

U prijedodnevni satima župnik Madžarević položio je vijenac na grob župnika Hinoranija te održao opijelo. To misno slavlje bilo je početak jubilejskog slavlja koje župu očekuje u listopadu 2018. godine, kojim će se, uz pomoć i aktivnost župljana, planirati i željeni jubilej dostojno obilježiti.

Mladima SHKM-a dobrodošlicu uputili vukovarski župnici

Vukovar, 21.4.2017. (IKA/TU) - Susret hrvatske katoličke mladeži prvoga dana, 29. travnja održavat će se u svim župama Đakovačko-osječke nadbiskupije koje će primiti i ugostiti mlade. Sljedećega dana 30. travnja grad domaćin bit će Vukovar, gdje će se okupiti svi sudionici Susreta, oko 29.000 mladih. Sve tri vukovarske župne zajednice – župa sv. Filipa i Jakova, app., župa sv. Josipa radnika, i najmlađa, župa BDM Kraljice mučenika, te sva tri vukovarska župnika – fra Ivica Jagodić, fra Vjenceslav Janjić i vlč. Dejan Čaplar su jednoglasni – Vukovar je spreman za SHKM.

Fra Ivica Jagodić, župnik župe sv. Filipa i Jakova i gvardijan vukovarskog franjevačkog samostana, istaknuo je kako se ta župa i grad za Susret pripremaju od objave u Dubrovniku da je Vukovar sljedeći domaćin SHKM-a. Dio pripreme ili „generalna proba“, kako je to rekao fra Ivica, bio je i nadbiskupijski križni put mladih početkom travnja. „Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru veliki je znak jer su Vukovar i ulice kojima će mladi hodati natopljeni patnjom, a opet i ljubavlju za svoje obitelji, svoj grad i svoju Domovinu. Sve ovo može biti svojevrsni veliki uzor našim mladima - da idu do kraja, da se do kraja predaju jer sve ima smisla. Povratak u Vukovar i život u Vukovaru znak je uskrsnuća, znak novoga života. Mladima koji dolaze u Vukovar poručujem - dođite u Vukovar i osjetite ljepotu novoga života“, rekao je fra Ivica.

Župnik župe sv. Josipa radnika u zapadnom dijelu grada fra Vjenceslav Janjić rekao je kako sudionike SHKM-a u Vukovaru očekuje zaštitnik te župe sv. Josip, prije 330 godina proglašen zaštitnikom Hrvatske, ali i Gospa povratnika – Gospa Fatimska, čija se stota obljetnica ukazanja ove godine obilježava. „Mi, Vukovarci, noćima sanjamo i željno iščekujemo Susret hrvatske katoličke mladeži u Gradu Heroju. Očekujemo oko 29.000 mladih. Bit će to tada najmlađi grad u Hrvatskoj. Zato vam unaprijed kažem – dobrodošli!“, poručio je sudionicima Susreta.

Vlč. Dejan Čaplar i njegova župna zajednica BDM Kraljice mučenika ugostit će mlade u Vukovaru i filijalnoj crkvi Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Bogdanovcima. „Pripremljen je naš župni program u kojem će sudjelovati i šibenski biskup mons. Tomislav Rogić. Mladi naše župe kao i svi ostali župljani izuzetno se raduju i trude pomoći na sve moguće načine kako bi se naši gosti iz Hrvatske i iseljeničva osjećali ugodno u našem gradu i nadbiskupiji“, rekao je vlč. Čaplar te poručio: „Želimo iz ovoga grada, Grada Heroja, koji je pretrpio strašna stradanja za vrijeme Domovinskog rata poručiti da je Krist, naša nada, Onaj koji izgrađuje i našu sadašnjost, i našu budućnost. Dobrodošli!“

„Noć knjige" u knjižari Kršćanske sadašnjosti posvećena Tomislavu Ivančiću

Zagreb, 21.4.2017. (IKA) - Ovogodišnja manifestacija „Noć knjige" u knjižari Kršćanske sadašnjosti na zagrebačkome Kaptolu 1 bila je posvećena osobi i djelu nedavno preminulog teologa Tomislava Ivančića. Na programu pod naslovom „Riječ kao lijek" okupilo se pedesetak zainteresiranih građana, koji su s velikim zanimanjem pratili program koji je trajao nepuna dva sata. Na početku je sve pozdravio dr. Stjepan Brebrić, direktor i glavni urednik Kršćanske sadašnjosti, istaknuvši važnost i opravdanost KS-ova sudjelovanja u takvoj manifestaciji, budući da je KS od svoga osnutka gajila suradnički duh s institucijama društva, a u čemu je osobito ulogu imao i prof. Ivančić, koji je prvi svoj teološki rad objavio upravo u KS-u.

Potom je razgovor, koji je moderirao don Anton Šuljić, podsjetio na najvažnije točke iz životnoga puta toga značajnog zagrebačkog svećenika, profesora, kanonika i pisca osamdesetak knjiga te oko šest stotina bibliografskih jedinica, a o čemu su govorili prof. dr. Tomislav Kovač, prof. dr. Branko Murić i dipl. theol. Marijan Presečki. Kovač je osobito istaknuo važnost prinosa Ivančićeve teologije u osamostaljivanju i razvoju Katedre fundamentalne teologije na KBF-u, Murić se zadržao na glavnim težištima Ivančićeve teologije, posebice ističući njezinu utemeljenost u tradiciji s osobitim naglaskom na II. vatikanski koncil, čiji je Ivančić izravni tumač i provoditelj, dok je Presečki govorio o Ivančićevu djelovanju u zajednici Molitva i riječ (MIR), odnosno o utemeljenju i djelovanju poznate Ivančićeve inovacije hagioterapije. Svoj prinos događanju dao je i dio publike sjećanjima i naglascima iz Ivančićeva djelovanja, odnosno svojim pitanjima i sugestijama, a u programu je pjesmom i svirkom sudjelovala obitelj Linde, koja je izvela nekoliko duhovnih šansona koje su se i inače pjevale Ivančićevim zajednicama.

Priopćenje za javnost Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve

Tema sastanka bila je „Odnos nadbiskupa Stepinca prema Srpskoj pravoslavnoj Crkvi od 1941. do 1945."

Požega, 21.4.2017. (IKA) - U Biskupskom dvoru u Požegi, 20. i 21. travnja 2017. održan je četvrti sastanak Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske Pravoslavne Crkve, čija je zadaća zajednički razmotriti lik kardinala Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i nakon II. svjetskog rata. Tema sastanka bila je „Odnos nadbiskupa Stepinca prema Srpskoj Pravoslavnoj Crkvi od 1941. do 1945."

Na sastanku je sudjelovao i u ime Svete Stolice predsjedao o. Bernardo Ardura, predsjednik Papinskog odbora za povijesne znanosti. U svojstvu predstavnika Hrvatske biskupske konferencije sudjelovali su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, mostarsko-duvanjski biskup mons. Ratko Perić, požeški biskup mons. Antun Škvorčević, znanstveni savjetnici s Hrvatskog instituta za povijest dr. Jure Krišto i dr. Mario Jareb. Kao predstavnici Srpske pravoslavne Crkve sudjelovali su mitropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije Perić, mitropolit crnogorsko-primorski Amfilohije Radović, episkop bački Irinej Bulović, episkop slavonski Jovan Čulibrk. Dr. Darko Tanasković, veleposlanik, stalni predstavnik Republike Srbije pri UNESCO-u, bio je spriječen sudjelovati u radu. Kao pozvani stručnjaci srpsko-pravoslavnog dijela Komisije na sastanku su sudjelovali dr. Radmila Radić, znanstvena savjetnica na Institutu za noviju historiju Srbije u Beogradu, dr. Ljubodrag

Dimić, profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu i dr. Milan Koljanin, viši znanstveni suradnik na Institutu za savremenu historiju u Beogradu.

Peti sastanak Mješovite komisije održat će se u Podgorici, 7. i 8. lipnja o temi „Nadbiskup Stepinac i komunistički progon od 1945. do 1960".

Otvoreno pismo Nadbiskupskog ordinarijata Splitsko-makarske nadbiskupije

Ordinarijat se u pismu osvrće na program manifestacije 27. Marulićevi dani, odnosno na predstavu „Naše nasilje i vaše nasilje"

Split, 21.4.2017. (IKA) - Nadbiskupski ordinarijat Splitsko-makarske nadbiskupije uputio je pismo Ministarstvu kulture RH, Splitsko-dalmatinskoj županiji, Gradu Splitu i Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu u kojemu se osvrće na program manifestacije 27. Marulićevi dani, odnosno na predstavu „Naše nasilje i vaše nasilje". Pismo donosimo u cijelosti:

„Potaknuti mnogim upitima povrijeđenih vjernika, s osjećajima tuge i razočaranja, žaljenja i zgroženosti, upućujemo vapaj i zov svima koji u našoj Domovini, u našem gradu Splitu i u našim kulturnim institucijama, poglavito u Hrvatskom narodnom kazalištu, vode brigu o kulturnom i duhovnom odgoju i obrazovanju pojedinca i društva. Osvrćemo se na program manifestacije, koja bi trebala biti kulturnom, 27. Marulićevi dani, osobito na predstavu 'Naše nasilje i vaše nasilje', koja vrijeđa vjerske i nacionalne osjećaje, kao i zdrav razum. Doista, kako ne biti tužan kada se kultura zaodijeva u ruho nepristojne provokacije, štoviše vrijeđanja osjećaja građana i vjernika našega grada i Hrvatske? Kako ne biti tužan kada se u program uvrštava predstavu, koja iz najnižih pobuda vrijeđa Boga, čovjeka i naciju, iako se zna da je već izazvala osude domaće i međunarodne javnosti zbog svoga blasfemičnog sadržaja?

Kako ne biti razočaran kada se u gradu Marka Marulića - oca hrvatske književnosti i graditelja europske kulture, pisca duhovnih i moralnih djela koja veličaju Boga Stvoritelja i utjelovljenu ljubav Isusa Krista, pisca koji je bio poticaj učenim ljudima i kulturnim djelatnicima i nadahnuće svecima u misionarskom naviještanju Radosne vijesti, pod imenom tog istog velikana prikazuje predstava koja izvrgava ruglu lijepo i sveto? Kako ne biti žalostan kada se u Dujmovu gradu, u vremenu neposredne priprave za Sudamju i u vremenu kada slavimo najveće otajstvo kršćanske vjere - muku, smrt i uskrsnuće našega Spasitelja za kojega je naš sveti zaštitnik dao život, izrugivanjem nanosi teški udarac mističnom tijelu istoga Krista, to jest zajednici vjernika ovoga grada i naše Domovine?

Kako ne biti zgrožen kada se u hramu kulture, ustanovi koja treba odgajati, na najvulgarniji način druge vrijeđa, omalovažava i blati? Kako ne biti zgrožen porukom koju se šalje djeci i mladima, obiteljima i društvu? Ovim putem molimo sve odgovorne da još jednom promotre prikladnost sadržaja u sklopu nacionalne kulturne manifestacije 27. Marulićevi dani te učine potrebne korake kako sadržaji koji nisu dostojni imena Marka Marulića i grada Splita ne bi vrijeđali osobe i ponižavali samu kulturu. Vjernike pozivamo na molitvu Gospodinu kako bi ovaj apel dodirnuo savjest i srca ljudi da jezik i način komuniciranja suvremenoga čovjeka ne bude uvredljiv prema drugome i ne ismijava vrednote i osjećaje drugih. Samo tako ćemo promovirati kulturu koja uzdiže i oslobađa, a ne vrijeđa i ponižava."

Nagrada grada Senja duhovnoj udruzi Mrva sriće

Senj, 21.4.2017. (IKA) - Povodom dana grada Senja koji se slavi na blagdan zaštitnika sv. Jurja održana je 21. travnja svečana sjednica gradskog vijeća na kojoj su uručene nagrade ustanovama i pojedincima za izniman doprinos na različitim područjima. Jedan od dobitnika je i duhovna udruga Mrva sriće koja djeluje u sklopu župnog Caritasa.

Nagradu Grada Senja primila je u ime 19 članica duhovne udruge Mrve sriće Marija Knifić iz ruku gradonačelnika Darka Nekića i predsjednice gradskog vijeća Rosande Bilović za, kako se navodi u obrazloženju, dugogodišnji rad i brigu na potrebite u župi i gradu Senju.

Duhovna udruga Mrva sriće djeluje u okviru caritasa župe Uznesenja BDM u Senju već 14 godina i nastala je za župnikovanja mons. Mile Čančara kada su članice za krizmanike organizirale likovne radionice. Vremenom su članice počele izrađivati različite i brojne aranžmane koje su prodavale i od tako prikupljenih sredstava kupovale hranu potrebitima. Osim toga priređivale su koncerte i organizirale različite turnire čiji je prihod išao u korist obnove zvonika senjske katedrale. Prodavajući adventske vijence i dobivajući donacije svake su godine osiguravale preko 50 paketa hrane za potrebite a osim toga uz suradnju s Turističkom zajednicom pripremale su uskršnji doručak za brojne Senjane.

„Crkva dubrovačka u vrtlogu agresije“

Izlaganje nadbiskupa Želimira Puljića na Državnome stručnom skupu o Domovinskom ratu

Opatija, 21.4.2017. (IKA) - Zadarski nadbiskup dr. Želimir Puljić sudjelovao je na 10. državnom stručnom skupu za učitelje i nastavnike povijesti o temi 'Domovinski rat – Prekretnice Domovinskog rata' koji je od 19. do 21. travnja u Opatiji okupio više od 250 nastavnika i učitelja povijesti iz cijele Hrvatske. Izlaganja i svjedočanstva iznijeli su znanstvenici, sveučilišni profesori, branitelji i sudionici Domovinskog rata na najvišim razinama zapovijedanja i upravljanja. 'Crkva dubrovačka u vrtlogu agresije' naziv je izlaganja mons. Puljića o tome kako se Crkva dubrovačka nosila s izazovima devedesetih godina 20. st. Dolazak mons. Puljića na čelo Dubrovačke biskupije, 14. siječnja 1990., bio je uoči prvih demokratskih izbora i neposredno pred početak agresije 1991. g. Dijelovi izlaganja mons. Puljića su 'Proljeće demokratskih promjena, novih nada i sloboda' i 'Zima agresije s brojnim nevoljama olovnog vremena'. „Dvojica uzora bili su mi od silne pomoći: sv. Ivan Pavao II. koji me imenovao dubrovačkim biskupom i kardinal Franjo Kuharić koji me zaredio. Obojicu sam silno volio, poštivao i od njih učio. Bog zna kako bi se sve okrenulo da nije bilo kardinala Kuharića u Hrvatskoj i glasa sv. Ivana Pavla II. iz Vatikana koji je zaklinjao 'neka se zaustavi ruka koja ubija!'", rekao je nadbiskup Puljić. Već u rujnu 1990. g., osam mjeseci nakon svog biskupskog ređenja, mons. Puljić je uputio pismo u kojem kaže kako smo „na prvim poslijeratnim višestranačkim izborima nadvladali strah i osjetili pouzdanje, novu nadu i hrabrost za život u slobodi. No, hodočašće u slobodu treba nastaviti odgovornim radom, zauzetim zalaganjem i predanijom molitvom Svevišnjemu kako bi se uspostava demokracije odvijala, u miru, dostojanstvu, slozi i suradnji svih stanovnika lijepe naše domovine". Na prvom Danu državnosti u dubrovačkoj katedrali, 30. svibnja 1990. g., spominjući savez s papom Agatom, mons. Puljić je rekao da su taj savez uobličili u životno pravilo: „Tuđe poštu, a svojim se diči". „Vrijeme proljeća slobode i demokracije bilo je ispunjeno nadom, optimizmom i željom da najavljene i provedene promjene

prođu bez straha, hrabro i s pouzdanjem u novi život mira i slobode. To vrijeme, nažalost, kratko je trajalo. Uskoro je bilo ugroženo agresijom i progonima ljudi, razaranjem kuća, crkava, samostana, dvoraca, palača i kulturnih spomenika. Nadošla je zima agresije s brojnim nevoljama, kad se nije smjelo stajati i promatrati, već sklopiti ruke i Bogu vapiti i moliti", rekao je nadbiskup u izlaganju, istaknuvši kako „činjenica da ima zla u ljudima i oko njih, kršćane ne ostavlja na miru. Optimizam, vjera i nada upućuje ih na budućnost gledati u formi ideala i zadataka, ciljeva i poslanja. No, kad su počele stizati granate s granica Trebinja i Crne Gore, pitao sam se što Crkva može učiniti u tom većem vremenu općeg nereda, nepovjerenja, ratne psihoze, mržnje i destrukcije".

U programu „Zaustavite rat u Hrvatskoj" (Stop the war in Croatia) prepoznao je prostor kako se uključiti u plemenitu akciju molitve, vapaja za mirom i osude rata i nasilja. Tako je započeo slati svoja pisma i poruke iz zatočeništva. „Pisao sam češće sv. Ivanu Pavlu II. i izražavao zabrinutost za nevine ljude i za kulturno blago koje je u opasnosti. 'Sveti Oče, ovo je krik biskupa koji traži pomoć da se zaštiti ljude i kulturno blago. Ne shvaćam kako se tolerira okupacija i ne osigura prekid vatre?!'", podsjetio je na svoj apel mons. Puljić. Pisao je Warrenu Zimmermannu, američkom veleposlaniku u Beogradu i američkom predsjedniku Georgeu Bushu. Nikada nije dobio niti potvrdu prijema tih pisama. Mons. Puljić je podsjetio na riječi koje je tada uputio američkom predsjedniku: „Poštovani gosp. Predsjedniče, ne tražim nikakvu milost niti privilegije. Prihvaćam svu patnju, probleme i poteškoće mojih sugrađana koji su pogođeni ovim nemilim i nametnutim ratom. Ali dižem glas u ime ugroženih, protiv nepravde i nasilja kojem je izvrgnuto stanovništvo ovog Grada. Dižem glas u zaštitu kulturne baštine i tolikih vrijednih spomenika. Uvjerem sam da ćete založiti svoj autoritet da se u ovom kraju sačuva mir i spase ljudski životi, kulturno blago i demokracija".

Mons. Puljić je upućivao poruke i putem Hrvatskog radija Dubrovnik. „Htio bih biti blizu vama koji ste prikovani uz bolesničke krevete zbog starosti i bolesti. Prikažite svoje križeve za Crkvu i domovinu, za prosperitet, mir, pravdu i slobodu našeg naroda. Blizu sam i vama djeco, čiji su dječji snovi i bezbrižnost ugroženi zavijanjem sirena i grmljavinom granata. Htio bih vam prenijeti Kristove riječi: Ne bojte se! Upravite svoje molitve za mir u zemlji, za stanovnike i branitelje naše Dubrave. Ne boj se, maleno stado, rekao je Isus svojim učenicima. To isto kaže danas i nama. Zato ponavljam sa svetim Petrom: Svu svoju brigu povjerite Njemu! U nadi i povjerenju u konačnu pobjedu dobra, slobode i pravde", podsjetio je na svoje poruke u ratu Dubrovčanima mons. Puljić.

Nadbiskup je rekao da je u različitim prigodama upućivao prijekore i pitanja što pokazuje da nije bilo lako obnašati službu biskupa u tako složenim okolnostima. „No, već sada s ove povijesne distance od četvrt stoljeća, mogu iskreno i ponizno zahvaliti Bogu što me nije napustio u tim danima i godinama tjeskobe i mraka. Posebice što mi je dao milost ostati na mjestu i u službi pa, usprkos bezizlaznih i teških okolnosti, nijednog trenutka nisam pomišljao napustiti svoj Grad i ljude u njemu. Dapače, družili smo se, molili, pjevali, po skloništim liturgiju slavili, a u nemogućim uvjetima i novine izdavali i koncerte održavali", rekao je mons. Puljić, istaknuvši da iz tog vremena potječu dva oratorija, glazbena umjetnička djela. „Istina o Gradu slobode" u čast nepokorenog Gradu, maestra Đela Jusića i „U ovom ćeš znaku pobijediti" u čast porušenom, ali obnovljenom križu na Srđu, maestra Šime Marovića.

U Jusićevom oratoriju mons. Puljić je sudjelovao svojim

radio porukama koje su bile povod autoru da uglazbi oratorij „Istina o Gradu slobode”. Mons. Puljić je naručio oratorij u čast obnovljenom križu na Srđu te na molbu maestra Marovića jednim govornim dijelom u njemu i sudjelovao. Nadbiskup je podsjetio na duh prkosa i ponosa u tom vremenu nevolja stihovima 'Pučke rugalice' iz oratorija 'Istina o Gradu slobode': „Neka pale, neka ruše, naopako svi će svršiti; naša srca, naše duše, neće nikad ničim skršiti. U naš Grad se neće skalat, mi ćemo za despet balat, mi ćemo za despet pjevat i zlu svakom odolijevat”(L. Paljetak).

Zadnji stihovi oratorija o križu izražavaju vjeru i nadu kako će se opet narod sliti oko novog križa i znamenata od još ljepšeg bračkog kamena. Jer jača je vjera od kremenata i jači je narod od vremena. „Iz kratkih isječaka mojih govora tijekom rađanja demokracije te poruka i pisama iz doba bombardiranja, pljačke i razaranja, može se naslutiti kako je bilo na Južnom bojištu i što je sve prolazilo mojom dušom tih dana i mjeseci. Preživjelo se zahvaljujući vjeri u Boga i vjeri u vlastite snage. Podloga svemu bilo je naše zajedništvo koje nisu mogle slomiti ni tenkovske granate ni obećavanja tzv. 'Dubrovačke Republike'. Zajedništvo i povezanost sa Zagrebom usprkos odsječenosti i blokade dovelo nas je do željenog cilja”, poručio je nadbiskup Puljić, u zahvalnosti na pozivu da pred nastavnicima povijesti iznese svoje svjedočanstvo o ratu u Dubrovniku.

O uzrocima Domovinskog rata i izvorima, o pregledu Domovinskog rata sa strateške razine, zdravstvu u Domovinskom ratu, bitci za Vukovar, Južnom bojištu, o operacijama Maslenica, Bljesak i Oluja i o najvažnijim operacijama hrvatskih snaga u Bosni i Hercegovini govorili su akademik i ratni ministar pomorstva i vanjskih poslova Davorin Rudolf, ratni ministar zdravstva prof. dr. Andrija Hebrang, ratni pomoćnik ministra obrane general i prof. dr. Krešimir Čosić, admiral Davor Domazet Lošo, generali Marijan Mareković, Pavao Miljavac, Mladen Kruljac, Željko Šiljeg, brigadir Danijel Kotlar, izv. prof. dr. Ante Nazor, hrvatski branitelji Tomislav Zadro i Predrag Mišić – Peđa i drugi.

Skup je održan pod pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar-Kitarović, u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje, uz pomoć i suradnju Ministarstva znanosti i obrazovanja, Ministarstva obrane RH i Ministarstva hrvatskih branitelja te Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata.

Biskup Milovan predvodio molitvu večernje uz odar pok. mons. Bogetića

Pula, 21.4.2017. (IKA) - Dan uoči sprovoda umirovljenoga biskupa Antuna Bogetića, 20. travnja, svečanu molitvu večernje uz odar pokojnika u pulskoj katedrali predvodio je njegov nasljednik, umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan. Uz brojne vjernike, bogoslove iz pulskog Biskupijskog misijskog sjemeništa „Redemptoris Mater” i dvadesetak sjemeništaraca Večernjoj je nazočio i vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj Jure Bogdan, koji se ovih dana nalazio u Valbandonu na proljetnom susretu sa svećenicima. Bogoslovi iz pulskog sjemeništa su početkom tjedna krenuli na hodočašće u Španjolsku, no primivši vijest o smrti mons. Bogetića prekinuli su putovanje i vratili se u Pulu.

Biskup i dvadesetak svećenika dočekali su lijes ispred katedrale kamo je dopremljen neposredno prije početka molitve Večernje. Mons. Milovan blagoslovio je lijes koji su potom svećenici u svečanoj procesiji unijeli u katedralu na odar. Na lijes, okrenut prema puku, položena je zatim mitra, jedna od onih koje je pokojnik preferirao, te Evanđelistar.

Kod glave pokojnika postavljena je upaljena uskrсна svijeća. Nakon psalmodije iz Večernje, te kratkog čitanja biskup Milovan je izrekao prigodni nagovor. Istaknuo je da je biskup Bogetić poruku evanđelja beskrajno radosno živio i svjedočio cijelim svojim životom i cijeloga života. Još kao sjemeništarac, a kasnije kao svećenik na raznim službama te kao biskup u vjeri nalazio je radost i polet, pravi smisao vlastitoga života i poslanja. Bio je lijep primjer radikalnoga življenja evanđelja i potpunoga davanja sebe, bez radnog vremena, u služenje ljudima. Nije imao vremena misliti na sebe, uvijek je bio spreman na sve načine Ocu privesti ljude. Po naravi dobrohotan i neposredan, uporan i ustrajan, bliz svakome čovjeku, sve uz dozu humora. Iako samo čovjek, biskup Antun iskazivao je neke od najljepših crta Isusa Krista Dobroga Pastira koji nije došao da mu služe nego da on služi i život svoj dade za braću i sestre, istaknuo je biskup Milovan. Cijeli njegov dugi život koji mu je Gospodin darovao bio je veliko služenje, Bogu, Crkvi, narodu, čovjeku, riječju i djelom, molitvom i radom. Biskup je zaključio nagovor zahvalom Bogu za svećenički i biskupski život mons. Bogetića.

Nakon nagovora i dovršetka Večernje, okupljeni vjernici, pristigli iz raznih krajeva Istre, dugo su stajali u redu čekajući da se poklone pred odrom tog, među ljudima izuzetno omiljenog Božjeg čovjeka, pastira mjesne Crkve, koji je na poseban način utjelovio definiciju 'otac biskup', jer se doista prema svima odnosio s očinskom brigom.

Jednako su dugo ljudi čekali i pred knjigom sjećanja koja je postavljena u desnoj lađi pulske prvostolnice u želji da upišu svoje zahvale pokojniku.

Molitveno bdjenje nastavljeno je pobožnošću krunice i molitvom Povečerja, a svećenici i bogoslovi te nekolicina vjernika, bdjeli su uz pokojnikov odar tijekom čitave noći.

Proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH

Valbandon, 21.4.2017. (IKA) - Ovogodišnji proljetni susret svećenika Vojnoga ordinarijata održan je od 18. do 21. travnja u policijskom odmaralištu u Valbandonu, pokraj Pule. U zajedništvu sa svojim biskupom Jurom Bogdanom, svećenici su u pouskrsnome vremenu svaki dan u crkvi slavili euharistiju i molili dnevne molitve iz Časoslova. Na temelju pomno biranih tema promišljali su potom o vrlo važnim aspektima svećeničkoga djelovanja koje nudi posebnost Vojne biskupije. To se ponajprije odnosi na duhovne vježbe koje se u različitim godišnjim ciklusima održavaju za djelatne vojne osobe unutar Ministarstva obrane RH i policajce i djelatnike Ministarstva unutarnjih poslova, čiji broj na godišnjoj razini doseže i petsto sudionika. U dvama predavanjima o duhovnim vježbama o. Stjepan Harjač pružio je cjelovit prikaz svega onog što je važno voditeljima duhovnih vježbi, kao i onima koji sudjeluju na duhovnim vježbama.

Tako je u prvome predavanju „Važnost duhovnih vježbi u našem apostolatu u Vojnoj biskupiji” predavač podsjetio na encikliku o duhovnim vježbama pape Pija XI., objavlvenu 20. prosinca 1929. pod naslovom „Mens nostra”. Papa ističe veliku važnost duhovnih vježbi koje su „živo sjećanje na iskustvo Boga i pomoć u duhovnome i apostolskome životu” pa ih je preporučio ne samo biskupima, svećenicima, nego i laicima. Duhovne su vježbe posebna pomoć svakomu kršćaninu svakodnevno živjeti evanđelje, doživjeti temeljno, osobno i unutarnje iskustvo Gospodina Isusa. Posebno se o. Harjač osvrnuo na definiciju i cilj duhovnih vježbi, slijedeći pritom Ignacija Loyolskoga koji u svojim Duhovnim vježbama nastalim između 1522. i 1548. teži pomoći ljudima naći slobodu kako bi donosili dobre odluke. Duhovne

vježbe, naglasio je predavač, podrazumijevaju „sve načine ispitivanja savjesti, razmišljanja, razmatranja, usmene ili mislene molitve i duhovnih čina“, te „učvršćuju 'nutarnjeg čovjeka' u vjeri, nadi i ljubavi“. Duhovne vježbe, nadalje, trebaju sadržavati cilj, poteškoće na putu do toga cilja i sredstva do toga cilja kao neizostavne dijelove. Kao cilj duhovnih vježbi jasno se razabire temeljna pavlovska misao: „Živim, ali ne više ja, nego žvi u meni Krist“ (Gal 2, 20).

Svake bi duhovne vježbe, bez obzira na vrstu i oblik, sadržaj i vrijeme trajanja, trebale zadržati tematski slijed u kojemu je najprije govor o načelu i temelju – da je čovjek stvoren hvaliti Gospodina Boga, štovati ga, služiti mu i tako postigne spasenje; potom slijedi razmatranje Isusova života, Isusove muke i na kraju njegova uskrsnuća i uzašašća.

U drugom predavanju naslovljenom „Duhovne vježbe u životu svećenika“ o. Stjepan Harjač naglasio je važnost dubljega susreta s Isusom upravo u duhovnim vježbama, jer je to prilika za produbljivanje svećenikova odnosa s Isusom u doživljaju i iskustvu uzajamne ljubavi. Svećenici su ponajprije učenici koji vole i slijede svoga Učitelja, „vjernici koji su ponosni da ih je Isus pozvao da budu njegovi apostoli“. Stoga je prva i temeljna zadaća svećenicima ljubiti Isusa, bez obzira na sve, na posao i poslanje koje vrše u zauzetosti oko Isusova djela spasenja. Ta i Petru je, dodao je predavač, prije nego mu je povjerio pastirsku službu postavio upite: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ (Mt 16, 15) i „Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?“ (Iv 21, 15). U slici apostola kao svjedoka Isusovih, ljudi Duha, ljudi razlučivanja, razvijao se dalje govor o duhovnome dozrijevanju i rastu po duhovnim vježbama koje su izvanredna mogućnost i dar. Duhovne vježbe su pustinja u kojoj se svećenik ispunja Duhom Svetim, gdje dozrijeva i formira se, prima i obnavlja svoje poslanje. „Pustinja je peć u kojoj se Isusovi učenici kuju“, slikovito je rekao predavač. Duhovne vježbe pomažu u srcima stvoriti i produbiti šutnju u kojoj se jasnije čuje Božji glas. Svećenik mora znati slušati kako bi znao drugima reći temeljne istine, kako bi propovijedao Riječ. Mora znati slušati kako bi znao što je Božja volja.

Nakon predavanja uslijedila je rasprava u koju su se sa svojim iskustvima, komentarima i prijedlozima uključili svi svećenici. Poslije ručka organiziran je posjet Nacionalnomu parku Brijuni, a po povratku zajednička večera u Fažani na kojoj se pridružio i prof. dr. Josip Šalković koji je sutradan održao dva predavanja.

Prvo je predavanje naslovljeno „Obavijesna, savjetnička i posrednička služba pastira u susretu s razvedenima ili rastavljenima“ s posebnim osvrtom na uzroke i posljedice rastave ili razvoda. Prof. Šalković podsjetio je na važnost bliskosti s razvedenim ili rastavljenim osobama o kojima govori više crkvenih dokumenata, od kojih posebno Amoris laetitia, br. 244, naglašavajući obavijesnu, savjetničku i posredničku službu pastira. Potom je iznio statističke podatke o sklopljenim i rastavljenim brakovima u RH zaključno s 2014. godinom, podsjetivši pritom na kanonske razloge ništavosti ženidbe i tijek sudskoga postupka.

Na taj se dio nastavilo drugo predavanje pod naslovom „Postupanje u slučaju postojanja pravnog temelja za pokretanje parnice o ništavosti ženidbe“. Ponajprije je riječ o postupanju pastira koji vjerniku mogu predložiti pokretanje sudskoga postupka utvrđivanja ništavosti ženidbe, ako je ženidba nepovratno propala tako da je nemoguće ponovno uspostaviti bračni suživot (kako je određeno kann. 1671 – 1691) ili pak ukrjepljenje ništave ženidbe, ako ženidbeni drugovi žele nastaviti bračni život i ako je ukrjepljenje u tome slučaju moguće (prema kann. 1156 – 1165). Izlaganje prof. Šalkovića potaknulo je nazočne na živu raspravu, velik

broj pitanja iz svakodnevne svećeničke prakse i susreta s razvedenima ili rastavljenima. Na kraju je biskup Bogdan u ime svih zahvalio predavaču i izrazio potrebu za još ponekim predavanjem.

U popodnevним satima svećenici su imali prigodu susresti se s biskupom Bogdanom, koji je iznio nekoliko važnih tema koje zaokupljaju Vojnu biskupiju: proslava 20. obljetnice od osnutka, mirovne misije koje se umnažaju, hodočašće u Svetu zemlju. Posebna tema bila je organizacija hodočašća u Lurd u svibnju ove godine, o kojoj se raspravljalo posljednjega dana proljetnog susreta. Susret je završio ručkom.

Sprovod biskupa Antuna Bogetića

Utkaio je sebe u suvremenu povijest ove drevne biskupije, utjecao na rješenja crkvenih pitanja po istini i pravdi, uloživši svoje duševne talente, vjeru, nadu i ljubav u Božju građevinu Crkvu i za nju trpio, što dokazuju njegova velebna djela i zasluge. U povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne hrvatske države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti odvažne korake za ostvarenje velikih projekata

Pula/Premantura, 21.4.2017. (IKA) - Sprovodnu misu za umirovljenoga porečkog i pulskog biskupa Antuna Bogetića u nazočnosti više nadbiskupa i biskupa te oko 120 svećenika, u pulskoj prvostolnici predvodio je 21. travnja riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić, a propovijedao je porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša. Na misi su koncelebrirali apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico, naslovni nadbiskup ninski mons. Martin Vidović, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić, umirovljeni ljubljanski nadbiskup i metropolit Alojz Uran, biskupi bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, dubrovački Mate Uzinić, gospičko-senjski Zdenko Križić, šibenski Tomislav Rogić, umirovljeni porečki i pulski Ivan Milovan, umirovljeni gospičko-senjski Mile Bogović, umirovljeni šibenski Ante Ivas, umirovljeni krčki Valter Župan, umirovljeni koparski Metod Pirih i zagrebački pomoćni Ivan Šaško. Uz mnoge pročitane brzojave suosjećanja, izraze sućuti pape Franje prenio je nuncij D'Errico.

Biskup Kutleša u homiliji istaknuo je riječi iz Poslanice Rimljanima „Nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire“, istaknuvši kako se nijedno ljudsko biće ne može odijeliti ni od neba ni od zemlje, ni od drugih ljudi ni od Boga. Čovjek se također ne može odvojiti ni od svoje prošlosti, jer svaki je čovjek, Božjom voljom i mudrošću, genetski zbir pradjedovskih klica koje ga spletoše u neponovljivu pojavu. Tako je i mons. Bogetić baštiniio duhovnu česticu svetoga predanja u svome kršćanskome korijenu i kodu, možda najviše od sv. Pavla, apostola naroda, koji mu je bio uzor u misionarskim putovanjima. Vjerske čestice naslijedio je u obiteljskome domu, potom kao ministarant te kasnije kao student u Gorici i Rimu. Biskup se osvrnuo na pokojnikovo nesebično davanje u svim službama koje je obnašao.

Čovjek se ne može odvojiti ni od svoje sadašnjosti, jer iz svakoga od nas izlazi neka sila koja na neki način djeluje na druge. Mons. Bogetić je 95 godina kao vjernik, 71 kao svećenik te 33 godine kao biskup utkao sebe u suvremenu povijest ove drevne biskupije, utjecao na rješenja crkvenih pitanja po istini i pravdi, uloživši svoje duševne talente, vjeru, nadu i ljubav u Božju građevinu Crkvu i za nju trpio, istaknuo je mons. Kutleša. Dokaz tomu su i njegova velebna djela i zasluge napose iz vremena kada je obnašao biskupsku

službu. U tim povijesnim, prijelomnim trenucima epohalnih promjena, pada bivšeg režima i nastanka samostalne hrvatske države, znao je s potrebnom hrabrošću i mudrošću poduzeti odvažne korake za ostvarenje velikih projekata, njegovom su zaslugom ustanovljene neke od danas ključnih ustanova u Porečkoj i Pulskoj biskupiji, istaknuo je mons. Kutleša te podsjetio na važnost Pazinskog kolegija – klasične gimnazije i Biskupijskog misijskog sjemeništa Redemptoris Mater.

Na drevnoj stolici porečkih biskupa sjedili su mnogi, od kojih su neki bili bogati i moćni, drugi učeni, treći veliki političari i tome slično. Biskupa Bogetića neće se ni po čemu od toga posebno pamtili ali će ostati u trajnom sjećanju po kreposti budnosti i jednostavnosti. Po tome se razlikuje od mnogih svojih prethodnika i po tome je on utjelovljenje Crkve II. vatikanskog sabora, rekao je mons. Kutleša.

Osim spomenutih velikih djela još je veći njegov cijeli časni i poštenu život, kako svećeničko, tako i biskupsko svjedočanstvo. Kao svećenik i biskup, kao učitelj i odgojitelj budio je u srcima svećenika, bogoslova, sjemeništaraca i ostalih vjernika čudesno utješnu istinu Božje ljubavi. Pokrenuo je jedan veliki lanac ljubavi „od Anda do Tihog oceana“ u tolikim dobrim dušama koje je susretao u svome životnome vlaku. Pokušavao je u svome životu biti s svima u miru. Pokušavao je u svakome vidjeti ono najbolje i ako bi netko iskliznuo iz tračnica uvijek je naišao na njegovo razumijevanje i simpatiju, naglasio je mons. Kutleša.

Kao što se čovjek ne može izdvojiti iz sredine, od ljudi koji ga okružuju, ni iz svoje prošlosti, a ni budućnosti, još se manje može odvojiti od Isusa Krista. Uskrsli je Gospodin nazočan u životu čovjeka, ni smrt ne utječe na njegovu nazočnost.

Na kraju svi ćemo pred sudište Božje doći sami, ne s posjedima, već samo donoseći svoja dobra djela i vjeru koju smo tijekom života izgradili, a pok. mons. Bogetić tih djela, znanih a još mnogo više nezvanih, nosi jako puno.

Molimo Gospodina koji je svoga slugu Antuna „obdario biskupskim dostojanstvom u zboru apostolskih nasljednika, da ga njihovom zboru u nebu zauvijek pridruži“, i „da s mnogostrukim plodom svoga rada uđe u vječnu radost Gospodara svoga“, zaključio je mons. Kutleša homiliju.

Na kraju misnoga slavlja katedralni župnik vlč. Rikard Lekaj, pročitao je brzogave sućuti kardinala Bozanića, predsjednika HBK nadbiskupa Želimira Puljića, te predsjednika vlade Andreja Plenkovića.

Okupljenima se zatim obratio nuncij D'Errico prijenjevi izraze sućuti pape Franje. Nuncij je izrekao nekoliko osobnih uspomena na mons. Bogetića, kojeg je upoznao po dolasku na službu u našu zemlju, kada je došao posjetiti Sjemenište Redemptoris Mater. Napose je istaknuo njegovu srdačnost prema svima i iznimnu jednostavnost velike duhovne dubine. Jako je dojmljivo vidjeti natpis „Santo subito“ (Odmah svet) na sprovodu vašeg voljenog biskupa, istaknuo je nuncij, komentirajući transparent koji su vjernici držali preko izlaza iz katedrale, pozvavši i na strpljivo poštovanje crkvenih procedura, te na molitvu „da svetost mons. Antuna Bogetića bude priznata, na dobrobit ovog kraja i cijele sveopće Crkve“.

U ime nekadašnjih učenika Pazinskog sjemeništa, a ujedno i u ime Slovenske biskupske konferencije izraz sućuti izrekao je umirovljeni koparski biskup Metoda Pirih. Izraze sućuti kardinala Vinka Puljića pročitao je njegov izaslanik, rektor sjemeništa Redemptoris Mater u Sarajevu preč. Michele Capasso. Generalni vikar Porečke i Pulske biskupije mons. Vilim Grbac pročitao je životopis pokojnika te se u ime svećenika, redovnika i redovnica te mjesne Crkve oprostio od mons. Bogetića, po čijim je rukama on, kao i mnogi

drugi, primio red prezbitera. Naposljetku, u ime vjernika Porečke i Pulske biskupije od pokojnika oprostio se dr. Stipan Trogrlić, jedna od ključnih osoba uprave Neokatekumenskog puta u Porečkoj i Pulskoj biskupiji.

Nakon preporuke i oproštaja sprovedni obred predvodio je mons. Ivan Milovan, a nakon rezponzorija „Pomozite sveci Božji“ i pjesme „U raj povelj te anđeli“, svećenici su iznijeli lijes iz crkve te kroz špalir sačinjen od biskupa i svećenika donijeli ga do vozila kojim je lijes prevezen u Premanturu.

Četvrta bogoslužna postaja oproštaja od mons. Bogetića uslijedila je u rodnome mjestu pokojnog biskupa, Premanturi. Brojni mještani okupili su se na ulazu u mjesto kod križa te su zajedno s biskupom Milovanom, u sprovednoj povorci otpratili svog najpoznatijeg sumještana do posljednjeg počivališta. Tih nekoliko stotina metara od križa do župne crkve Sv. Lovre šestorica su svećenika nosila lijes na ramenima, upravo kao što se činilo u neka davna vremena, kada je mons. Bogetić u tom malom, pitoresknom, nekada ribarskom mjestu proživljavao dane svoga djetinjstva. Pogrebnu povorku glazbeno su pratili kantori iz sjemeništa Redemptoris Mater.

U crkvi je načelnik Općine Medulin Goran Buić pročitao životopis pokojnika s naglaskom na njegova velika ostvarenja te na poseban odnos koji je gajio prema svome rodnome mjestu, za što je 2010. godine postao počasni građanin Općine Medulin, kojoj Premantura pripada. Upravo je zato njegova želja bila da bude pokopan u premanturskoj župnoj crkvi, što je i ostvareno.

Članovi katoličkoga dijela Mješovite komisije o bl. Stepincu posjetili Pakrac

Pakrac, 21.4.2017. (IKA) - Po završetku četvrtog radnog sastanka Mješovite komisije Hrvatske biskupske konferencije i Srpske pravoslavne Crkve o bl. Alojziju Stepincu, članovi katoličkoga dijela Komisije, njezin predsjednik o. Bernardo Ardura, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, požeški biskup Antun Škvorčević, dr. Jure Krišto te dr. Mario Jareb na poziv slavonskog episkopa Jovana Čulibrka posjetili su 21. travnja Pakrac. U njihovoj pratnji bio je generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije mons. Petar Palić te prepošt Požeškoga stolnog kaptola Ivica Žuljević.

Pred sabornim hramom Presvete Trojice u Pakracu dočekali su ih domaćin episkop Jovan Čulibrk, metropolit SPC crnogorsko-primorski Amfilohije Radović te skupina svećenika, monaha i monahinja Slavonske eparhije. Episkop Jovan katoličkim gostima predstavio je povijest hrama i radove koji se izvode na njegovoj obnovi. Dopratio ih je potom u Vladičanski dvor koji je teško nastradao u ratu 1991. i prikazao projekt njegove obnove te svrhu kojoj će on poslužiti. Primio ih je u južnom obnovljenom dijelu Vladičanskoga dvora, predstavio radove na digitalizaciji rukopisa iz Knjižnice Slavonske eparhije čija je većina sačuvana u nedavnom ratu zaslugom Hrvatske vojske. Episkop im je u svečanoj dvorani uputio pozdravnu riječ, izrazio zahvalnost za njihov posjet, upoznao ih sa stanjem Eparhije te ih zadržao na malom domjenku.

Katoličko izaslanstvo posjetilo je potom pakračku katoličku župu Uznesenja BDM, susrelo se sa župnikom Matijom Jurakovićem i posjetilo župnu crkvu koja je u ratu bila zapaljena i čija je spašena oprema još uvijek u obnovi.

40. provincijski kapitul Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda

Samobor, 22.4.2017. (IKA) - Euharistijskim slavljem koje je predvodio fra Ilija Vrdoljak, predsjednik Kapitula i provincijalni ministar, završilo je 21. travnja slavlje 40. provincijskoga kapitula Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Kući susreta Tabor u Samoboru. Na Kapitul, koji je održan na temu „Naša Provincija danas: stanje i perspektive“, braća kapitularci promišljali su o dosadašnjoj i budućoj slici Provincije te donijeli zaključke o bratskom životu, evangelizaciji i pastoralnom djelovanju, formaciji i studijima, kao i o ekonomiji, sakralnoj umjetnosti i građevinskim poslovima.

Na Kapitul su izabrani novi definatori fra Daniel Patafta, fra Tomislav Faletar, fra Ratko Radišić, fra Franjo Glasnović, fra Bernard Barbarić i fra Robert Perišić.

Proslava spomendana Zrinskih i Frankopana u Čakovcu

Svečano euharistijsko slavlje predvodio biskup Mrzljak
Čakovec, 22.4.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak sudjelovao je u subotu 22. na proslavi spomendana Zrinskih i Frankopana te Danu Međimurske županije. U župnoj crkvi Sv. Nikole biskupa mons. Mrzljak predvodio je svečano euharistijsko slavlje. Uz biskupa Mrzljaka između ostalih, suslavili su dekan Čakovečkoga dekanata preč. Vladimir Kolarić, dekan Donjomeđimurskog dekanata preč. Antun Hobljaj te domaći župnik i gvardijan franjevačkog samostana u Čakovcu fra Željko Železnjak.

S obzirom da smo još uvijek u uskrsnom vremenu liturgijske godine, biskup Mrzljak je na početku svima zaželio sretan i blagoslovljen Uskrs, ali je i podsjetio kako je misa uvijek okupljanje oko Isusa uskrsnuloga živoga.

U propovijedi biskup Mrzljak najprije je podsjetio kako ovih dana na misama slušamo ulomke iz Svetoga pisma koji, osim povijesnih činjenica, donose i zapise o trenutku koji nadilazi povijest – pronalazak praznoga groba. „Isusovo tijelo više nije tamo gdje bi se očekivalo da bude nakon smrti. On je živ“, naglasio je biskup Mrzljak.

U tom se trenutku zapravo rađala vjera. No, da bi čovjek povjerovao, nisu dovoljne samo tjelesne oči, niti ljudsko iskustvo nego su potrebne oči vjere. Te oči vjere čovjek otvara ako želi. Kao, uostalom i tjelesne oči - možemo ih držati zatvorene, no onda nam nitko ne može biti kriv što ne vidimo. Ipak, vjera se rađa pomalo, ali ne bez teškoća. „Javljuju se teškoće i sumnje, ali možemo reći kako je i sumnja dio vjere i kako učenici malo-po-malo dolaze do vjere. I Petar i Ivan činili su čudesa na temelju svoje vjere u uskrsnuće, a protivnici jednostavno nisu željeli vjerovati, nego su ih nastojali prognati i maknuti da o tome ne govore. 'Da nam ne prigovaraju zašto smo nevinoga osudili na smrt. Bolje da to zataškamo, da to nije istina.', govorili su protivnici. No, podsjetio je biskup Mrzljak, bilo je mnogih svjedoka, a to svjedočanstvo koje tada nastaje – svjedočanstvo uskrsnuća – na temelju svjedoka širi se kroz svih ovih 20 stoljeća do današnjega dana.

I mi možemo na neki način sebe promatrati u tom vremenu u kojem se to dogodilo i vidjeti gdje sam zapravo ja u svemu tome. Jesam li ja onaj koji ću otvoriti oči vjere i koji ću pokušati vidjeti ono što mi ljudsko iskustvo ne može dokazati, nego jednostavno vjerujem zato, jer je to netko rekao. Vjerujem zato jer postoje svjedoci koji su to doživjeli, istaknuo je biskup.

Prigodno, spomenuo se i Petra Zrinskog te Frana Krste Frankopana koji su upravo iz vjere živjeli. Iz vjere su ljubili i svoju obitelj, i svoj narod. Ali, isto tako, bili su svjesni da i onda kada gube ovozemaljski život, to nije tragedija, nego je

to zapravo jedan prijelaz. I zaista vidimo kako su oni dobili, vjerujemo, vječni život. Ali dobili su i život u našim mislima, u našim srcima i našoj svijesti. Vidimo da je to život koji se isplatio živjeti bez obzira što je prerano prekinut i što je to bila muka onoga vremena, a možemo reći i muka cjelokupne povijesti. No, jednostavno to je onda život koji ne završava u ništavilu nego život koji vrijedi živjeti, poručio je biskup Mrzljak. Na kraju je podsjetio da vjera nije samo vjera pojedinca i premda pojedinac za sebe odlučuje, on u zajednici vjeruje. Kao što ni apostoli nisu svaki za sebe bili, nego su stvorili zajednicu iz koje je nastala Crkva te smo i mi dionici tog zajedništva. Zato, zajedništvo koje nas povezuje, uvijek je nešto dobro, plemenito, da bismo i mi mogli učvrstiti svoju vjeru poput prvih učenika koji su tako teško dolazili do vjere. Dakako da se stvari uvijek ponavljaju i da i mi danas možemo prolaziti kroz teškoće i sumnje, jer živimo u vremenu kada ćemo naići na mnoge suprotnosti. No, i apostoli su na njih nailazili: progonili su ih, osuđivali, htjeli su im zabraniti propovijedati da je Isus uskrsnuo. 'To nama ne odgovara, našoj politici, našem vladanju nad ljudima.' Dakako, pojavljuje se neka druga snaga, koja više nije od ovoga svijeta. Snaga koja se ne pokazuje u oružju ili nekim materijalnim dobrima. To je sada snaga Duha kojega Isus šalje svojim učenicima. I zato ćemo mi kroz ovih 50 dana, od Uskrsa do Duhova, itekako moliti da taj Duh Božji i nas prožme i da nam učvrsti vjeru iz koje ćemo mi živjeti u našem svagdanjem životu, zaključio je biskup Mrzljak. Euharistijsko slavlje uveličao je pjevački zbor Josip Štolcer Slavenski, a slavlju su nazočili i predstavnici lokalne i državne vlasti.

6. dječji Kranjčić u Križevcima posvećen hrvatskim svecima i blaženicima

Križevci, 22.4.2017. (IKA) - U Hrvatskom domu u Križevcima u subotu 22. travnja održana je završna svečanost 6. susreta hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić“ za književno i likovno stvaralaštvo učenika osnovnih škola u Republici Hrvatskoj. Tom su prigodom dodijeljene nagrade učenicima najuspjelijih radova, likovni su radovi prikazani na prigodnoj izložbi „Božji cvjetnjak“, dio književnih radova javno je izveden, a najširi je izbor radova po žanrovima (poezija, proza, igrokazi) objavljen u zborniku „Za druge disati“. Nakon toga je prof. Nada Babić u križevačkoj Osnovnoj školi Ljudevita Modeca održala radionicu „Kršćanske vrednote u dječjem stvaralaštvu“ za mentore, a vjeroučiteljica s. Vinka Marović za učenike. Susret je završen posjetom knjižnici križevačke grkokatoličke katedrale.

Susret su u ime organizatora predvodili ravnatelj Osnovne škole Ljudevita Modeca Dražen Bokan i predsjednica Udruge za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić“ Tanja Baran, okupljene je pozdravio državni tajnik u Ministarstvu znanosti i obrazovanja Hrvoje Šlezak, a nazočili su viša savjetnica u Agenciji za odgoj i obrazovanje Ivona Nakić-Vojnović, pročelnik za društvene djelatnosti u Križevcima Mladen Tenodi, prodekan Fakulteta filozofije i religijskih znanosti Anto Gavrić, povjerenik za pastoral turizma Zagrebačke nadbiskupije Anđelko Katanec i križevački župnik Stjepan Soviček.

U žanru poezije prvu je nagradu stručnog ocjenjivačkog suda za pjesmu „Haj, frendovi sveti“ osvojila učenica 7. razreda Osnovne škole Brestje kraj Sesveta Ana Baran koja se na natječaj javila samostalno. Druga je nagrada za pjesmu „Priateljlu iz centra za autizam“ pripala Karlu Tadejeviću (mentorica Vesna Rabak), učeniku 5. razreda Osnovne škole

Turnić iz Rijeke. Treću je nagradu osvojila učenica 6. razreda Osnovne škole Petrijanec Lana Domijan (mentorica Željka Rabuzin) za pjesmu „Na tragu...”. Nagrade za poeziju učenicama i mentorima u ime pokrovitelja „Glasa Koncila”, koji je i nakladnik zbornika, uručila je Vlatka Plazzeriano.

U žanru proze prvu je nagradu stručnog ocjenjivačkog suda za priču „Sveci su svuda oko nas” osvojila Chiara Pumper (mentorica Ružica Lice), učenica 8. razreda Osnovne škole Dragutina Kušlana iz Zagreba. Drugu je nagradu za rad „Milosrđe” osvojila Božica Neseck (mentorica Verica Špehar-Vratarčić), učenica 6. razreda Osnovne škole „Matija Antun Reljković” iz Cerne, dok je treća nagrada pripala Antunu Pendi (mentorica Paulina Kisić Pendo), učeniku 6. razreda Osnovne škole Gruda iz Konavala za rad „Kako me svetac riješio kompleksa”. Nagrade za prozu u ime izdavačke kuće „Alfa” uručio je Robert Martin.

U žanru igrokaza prvu nagradu stručnog ocjenjivačkog suda osvojila je učenica 6. razreda Osnovne škole Visoko Doroteja Adamić za igrokaz „Štefek”. Druga nagrada za igrokaz „Obloček” pripala je Aniti Platnjak, učenici 7. razreda Osnovne škole Visoko, a treću nagradu za igrokaz „Susret s anđelima” osvojila je učenica 6. razreda također Osnovne škole Visoko kraj Novog Marofa Leona Šurbek. Svima im je mentor bio Tibor Martan. Nagrade za igrokaz u ime izdavačke kuće „Verbum” uručila je Marijana Burda.

Prvu nagradu za likovno stvaralaštvo stručnog ocjenjivačkog suda za rad „Sveti Marko Križevčanin” osvojio je Jakov Salajpal (mentorica Đurđica Pošta), učenik 1. razreda Osnovne škole „Antun Nemčić Gostovinski” iz Koprivnice. Drugu nagradu za likovno stvaralaštvo za rad „Sveti Antun Padovanski” osvojila je Petra Škorić, učenica 7. razreda Osnovne škole Dore Pejačević iz Našica (mentorica Sanja Portnar), dok je treću nagradu za rad „Blažena Marija Petković” osvojila Nika Halić (mentorica Ljiljana Rinkovec), učenica 1. razreda Osnovne škole Tomaša Goričanca iz Male Subotice. Nagradu za likovno stvaralaštvo u ime Galerije hrvatske sakralne umjetnosti i televizije „Laudato” iz Zagreba uručila je Mateja Potroško.

Više je učenika i njihovih mentora dobilo dodatne nagrade Naklade Ljevak koje je uručila Ruža Kraljik.

Pokrovitelji završnoga susreta 6. dječjeg Kranjčića bili su Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Grad Križevci i Koprivničko-križevačka županija, a doprinos organizaciji Susreta dale su križevačke župe sv. Ane te BDM Žalosne i sv. Marka Križevčanina, Red sestara bazilijanki hrvatske viceprovincije, Naklada Cvrčak i roditelji djece OŠ Ljudevita Modeca.

Završnoj je svečanosti prethodio natječaj koji je bio otvoren od 15. listopada do 15. prosinca 2016. godine. Organizatori Osnovna škole Ljudevita Modeca i Udruga za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić” predložili su da tema ovogodišnjega natječaja budu hrvatski sveci i blaženici. U Križevce je na natječaj pristiglo 139 književnih te 293 likovna rada iz ukupno 104 škole s područja cijele Republike Hrvatske. Na književni natječaj javila su se 124 učenika iz 55 škola te 10 učenika koji su se na natječaj javili samostalno. Natječaj je obuhvaćao tri žanra (poezija, proza, igrokaz) te su pristigle 83 pjesme, 46 proznih radova i 10 igrokaza. Na likovni natječaj javila su se 292 učenika iz 77 škola te 5 učenika koji su se na natječaj javili samostalno. Stručno ocjenjivačko povjerenstvo za književni natječaj u sastavu: Sonja Tomić (predsjednica), Nada Babić i Vojmil Žic te stručno ocjenjivačko povjerenstvo za likovni natječaj u sastavu: Sonja Tomić (predsjednica), Tomislav Buntak i Vojmil Žic, nakon što je pročitale i pregledale radove bez znanja o identitetu autora, odlučilo je da će na završnoj svečanosti u Križevcima u subotu 22. travnja 2017. nagrađen

biti 21 rad, i to 15 književnih i 6 likovnih radova (3 glavne i 3 dodatne nagrade u žanru poezije, 3 glavne i 3 dodatne nagrade u žanru proze, 3 glavne nagrade u žanru igrokaza, 3 glavne i 3 dodatne nagrade u kategoriji likovnih radova), 15 će književnih radova biti javno izvedeno, a 24 likovna rada izložena na prigodnoj izložbi „Božji cvjetnjak”. Za objavu u zborniku „Za druge disati” stručno je povjerenstvo izabralo 62 književna i 24 likovna rada.

Susret hrvatskoga dječjega duhovnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić” jedini je natječaj i susret za dječje duhovno književno i likovno stvaralaštvo na nacionalnoj razini u Republici Hrvatskoj za djecu osnovnih škola. Nazvan je prema križevačkom župniku na glasu svetosti Stjepanu Kranjčiću koji je i sâm pisao književne radove katoličke tematike. Organizatori su raspisali natječaj na krilima uspješnoga natječaja i književnoga susreta za duhovnu književnost na nacionalnoj razini za odrasle - Susreta hrvatskoga duhovnoga književnoga stvaralaštva „Stjepan Kranjčić” koji će ove godine biti održan deveti put.

Dječjim susretom „Stjepan Kranjčić” želi se potaknuti stvaranje suvremenih dječjih duhovnih književnih (poezija, proza, igrokazi) i likovnih radova protkanih kršćanskim vrednotama. Detaljnije se o svemu može doznati na internetskoj stranici www.djecji.kranjic.hr.

Smotra crkvenoga pučkog pjevanja Šibenske biskupije

Betina, 22.4.2017. (IKA) - Smotra crkvenoga pučkog pjevanja Šibenske biskupije "Puče moj" održana je u subotu 22. travnja u župnoj crkvi Sv. Frane u Betini. Riječ je o okupljanju koje je održano dvadeset treću godinu u nizu, a koje je utemeljio šibenski biskup Ante Ivas za vrijeme obnašanja župničke službe u Zatonu. Manifestacija se prvih dvadeset godina održavala u župi Zaton, no u svrhu njezina populariziranja i na prijedlog župnika Zatonu don Marka Gregića, prihvaćena je ideja da se organizira i u drugim župama. Prije dvije godine tako je organizirana u Jezerima, lani u Murteru, a sljedeće godine ostaje isto na otoku, u župi u Tisno.

Ove godine uz domaćine zbor župe Betina nastupili su pjevači iz župa Vodice, Tisno, Jezera, Prvić Šepurina, Krapanj – Brodarica, Zaton, Dubrava, Betina, Primošten, Mirlović, Pirovac, Skradin i Murter. Nastupile su i učenice Osnovne škole Vjekoslava Kaleba iz Tisnog, skupina pjevača iz župa Dubrava, Danilo, Bilice i Zaton te grkokatolička župa Pokrova Presvete Bogorodice iz Kričaka. Voditelj pjevača iz Betine Ante Ježina rekao je da „smotra u prvom redu želi sačuvati tradicionalno liturgijsko pučko pjevanje kao i dio naše kulturne baštine, koje je bilo ugroženo i ponegdje počelo padati u zaborav i nestajati”. Želimo i ove godine pučke melodije, koje su stoljećima duboko prožimale vjernike tijekom godišnjih blagdana i slavlja, naročito tijekom korizmenih dana i Velikoga tjedna spasiti od zaborava, oživjeti i obnoviti i tako ih u što izvornijem obliku prenijeti na mlađi naraštaj vjernika, rekao je Ježina.

Na smotri "Puče moj" bili su i biskupi Tomislav Rogić i Ante Ivas. „Kroz vaše pjevanje doživljavao sam kako je bilo u vašim župama kroz Veliki tjedan i Uskrs. To me je na poseban način ispunilo”, rekao je biskup Rogić. Pokretač smotre "Puče moj" umirovljeni biskup Ivas istaknuo je kako je Crkva u hrvatskom narodu raspjevana Crkva. Korizma, Veliki tjedan i Uskrs zahvatili su dušu našeg naroda. Želio bih da ovo što smo večeras doživjeli utvrdi vjeru u uskrsnuće, rekao je biskup Ivas.

Solinska župa sv. Kajo proslavila 50 godina postojanja

Solin, 22.4.2017. (IKA) - Solinska župa sv. Kajo proslavila je 50 godina postojanja središnjim misnim slavljem koje je u subotu 22. travnja u crkvi Sv. Kaja predvodio mons. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije u koncelebraciji sa župnikom don Nikolom Bodrožićem-Selak i ostalim svećenicima. U propovijedi mons. Vidović tumačio je Isusovo ukazanje učenicima nakon uskrsnuća. „Tu vijest oni ne mogu zadržati za sebe i hrle javiti drugima. Međutim, dolaze pred zid nevjere, ne vjeruju im i traže od njih druge dokaze. Isus prekora nevjeru svojih učenika i daje im poslanje: 'Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje'", kazao je mons. Vidović. Uskrsli Krist u apostolima mijenja nepovjerenje i strah u neustrašivost, mijenja njihova mlaka i preplašena srca u neustrašiva i junačka srca kako bi mogli ići vršiti svoje poslanje. Ta neustrašivost dovela ih je do hrabrog skončanja života mučeničkom smrću. Krist nas, nastavio je generalni vikar, ne ostavlja na vjetrometini nego nam daje neustrašivost, a pred sobom imamo brojne primjere počevši od apostola Petra preko sv. Kaja, bl. Alojzija Stepinca pa do današnjih svetaca. U ovom svijetu kojega nazivamo humanim i modernim kršćani su i dalje najprogonjenija religija. Kao da se ništa nije promijenilo od vremena prve Crkve, još uvijek su kršćani progonjeni, moraju živjeti u dvoranama i u tajnosti slaviti sveta otajstva. Ali oni vjeruju u Krista Uskrsloga i to što rade čine neustrašivo te se ne boje za svoj život.

Mons. Vidović je istaknuo kako kršćani u Kini, na Bliskom istoku, sjevernoj Africi i drugdje u svijetu doživljavaju teške progone, a da se nama u našoj domovini čini da su najteži progoni iza nas. „U našoj domovini za koju volimo reći da je katolička, kršćane katolike tj. njihove najveće svetinje, Isusa Krista Uskrslog Spasitelja vrijeđa se na najvulgarniji način u raznim predstavama postupajući s njim svetogrdno. Sve su to progoni", naglasio je mons. Vidović, dodavši da nas „treba hraniti ne želja za osvetom i hvaljenjem velikim brojem, nego vjera u Isusa Krista uskrsloga, ta neustrašiva vjera koja nam ne da šutjeti, koja nam nalaže podignuti glas kada je ugrožen čovjek – slika Božja i sam Bog. Ona nam ne da šutjeti i zbog krvi bl. Alojzija Stepinca, sv. Kaja i apostola. Bog neće ostati dužan za našu vjeru i vjernost, za našu neustrašivost i postojanost. Dobit ćemo vijenac slave, ako ne ovdje onda tamo kamo nam je Krist išao pripremiti mjesto." Potaknuo je vjernike da žarče žive vjeru u Krista raspetoga i uskrsloga moleći ga da im daruje neustrašivu vjeru, vjernost i ljubav kako bi mogli nastaviti poslanje: „Pođite po svem svijetu propovijedajte evanđelje." Prigodnom riječju na kraju misnoga slavlja obratio se župnik Bodrožić zahvalivši predvoditelju slavlja, svećenicima koji su sudjelovali u trodnevici osobito prvome župniku Sv. Kaja don Vjeki Pavlinoviću i nekadašnjem župniku don Pavi Piplici i ostalim svećenicima. Posebno je pozdravio saborskoga zastupnika Blaženka Bobana i solinskoga gradonačelnika Dalibora Ninčevića. Župnik je zahvalio na suradnji Grada sa župom koja je rezultirala brojnim duhovnim i materijalnim plodovima župe.

Župa Sv. Kaja, pape i mučenika, obuhvaća zapadni dio Solina, koji se prostire od potoka Kapljuča do granice sa župom Kaštel Sućurac. Župa je osnovana 1967. godine odvajanjem od dotadašnje matične župe Gospe od Otoka. Prvi župnik bio je don Vjeko Pavlinović. Na području župe bile su dvije crkvice: Sv. Kaja, kod tvornice cementa, i Sv. Nikole, na brežuljku sjeverozapadno od ruševina rimskog amfiteatra. Godine 1975. kupljena je obiteljska kuća, koju je trebalo urediti. Nakon što je župnik Pavlinović u prizemlju uredio kapelu, koja je služila i za vjeronaučnu dvoranu, a na

katu stan i župni ured, nove prostorije su blagoslovljene 17. srpnja 1977. godine. Kapela je bila posvećena sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću. Kasnije je ta kuća prodana, a dobiveni novac utrošen je u izgradnju nove župne crkve i pastoralnog centra. Matične knjige počele su se voditi od osnivanja župe 1967. godine. Prigodom osnivanja u župi je bilo više od 2500 duša, a 2001. godine grad Solin imao je ukupno 15.847 stanovnika, od kojih je oko 4000 pripadalo toj solinskoj župi.

Susret štovatelja Bezgrešne zapadnog dijela Hrvatske

Rijeka, 22.4.2017. (IKA) – U povodu 100. obljetnice ustanovljenja Udruge Vojske Bezgrešne, Nacionalni centar MI – Vojske Bezgrešne u subotu 22. travnja organizirao je susret štovatelja Bezgrešne zapadnog dijela Hrvatske: Riječke nadbiskupije, Porečke i pulske biskupije, Gospičko-senjske biskupije i Krčke biskupije. Susret je održan u svetištu Majke Božje Trsatske na temu: „Sv. Maksimilijan Kolbe, apostol primjerom života", a počeo je euharistijskim klanjanjem koje je predvodio don Drago Detić, ravnatelj salezijanske zajednice.

Svečano misno slavlje u trsatskoj bazilici predvodio je riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić, a pozdravnu riječ uputio o. Zdravko Tuba, OFM Conv., nacionalni asistent Vojske Bezgrešne.

Nadbiskup je u propovijedi poručio da je sv. Maksimilijan Kolbe, sa svojom subraćom franjevcima konventualcima u Rimu, ustanovio Vojsku Bezgrešne jer je smatrao da je u Crkvi potrebno osnovati pokret koji će „okupiti zanosne duše koje će se boriti za Kraljevstvo Božje uz pomoć i pod zaštitom Bezgrešne." Od tuda i sintagma „vojska" u nazivu pokreta, rekao je nadbiskup dodajući da Vojska Bezgrešne ima za cilj svakodnevno duhovno vojevanje za obranu Crkve uz pomoć Isusove majke Marije, koja je i Majka Crkve, dakle svih nas.

Govoreći o životu sv. Maksimilijana Kolbea, rekao je da njegovi biografi razlikuju dva razdoblja u njegovu životu: prvo na slobodi i drugo u logoru. Već je kao bogoslov uočio kako se Crkva rastače izvana i iznutra. Izvana je rastaču njezini neprijatelji, a iznutra kršćani svojom nemarnošću. Dobro je vidio kako se iskripljuje slika o čovjeku, ali i kako su neprijatelji Boga i Crkve borbeni i dobro organizirani u ostvarivanju svojih nauma. Zbog toga je smatrao da se i kršćani trebaju bolje organizirati i odlučnije suprotstavljati namjerama i planovima protivnika. S tom je namjerom već kao bogoslov 1917., u tijeku Prvoga svjetskog rata, osnovao pokret nazvan Vojska Bezgrešne kojemu je bila zadaća vlastito posvećenje samih članova i obraćenje Božjih protivnika. Na taj je način pred sebe, a tako i pred svakog člana Vojske Bezgrešne, postavio temeljni zahtjev: „Moram postati svecem, što je moguće većim. Prva stvar je moje posvećenje. Rad oko spašavanja drugih mora istjecati iz punine naše ljubavi prema Kristu", rekao je propovjednik.

Osim toga, Kolbe je kao rijetko tko u ono vrijeme shvaćao važnost tiska i radija za širenje evanđelja i za suprotstavljanje ateizaciji. Pokrenuo je izdavanje lista „Vitez Bezgrešne" i Grad Bezgrešne - Niepokalanow, koji je zapravo bio grad katoličkog tiska, odakle su tjedno i mjesečno izlazile na tisuće primjeraka raznih tiskovina za članove Vojske Bezgrešne, te dnevne novine nazvane „Mali dnevnik". Niepokalanow je bio mjesto za odgoj budućih misionara u zemljama Azije i Afrike te je u vremenu kada su se širile ideologije koje su svaka za sebe željele osvojiti cijeli svijet, Kolbe želio uz Marijinu pomoć svijet osvojiti za Krista. Radi toga je odlučio sam kao misionar poći u Japan i odande u Kinu, Indiju i dalje. Na svom se misionarskom putu 1930. zaustavio u Nagasakiju, u kojemu je više

kršćanskih misionara podnijelo mučeništvo. Kolbe je tu, nakon mnogih peripetija, osnovao japanski Niepokalanow. Nikakvih se poteškoća nije bojao jer je vjerovao da će Marija, ako je to što je zamislio u skladu s Božjom voljom, sigurno pomoći. Nije ga zaustavio ni Auschwitz, jer je i ondje, gdje su vladale i bjesnjele paklenske sile, do kraja ustrajno svjedočio kršćanske kreposti vjeru, nadu i ljubav. U ovom zloglasnom logoru umro u bunkeru gladi žrtvujući život za podoficira Gajowniczeka koji je bio otac višečlane obitelji, podsjetio je propovjednik.

„Osvrćući se na taj posljednji čin koji je otac Maksimilijan Kolbe posve svjesno i slobodno izabrao i izvršio, sv. je Ivan Pavao II. u homiliji kanonizacije 10. listopada 1982. rekao: Maksimilijan nije umro, već je 'dao život za brata'. U toj smrti – s ljudskog stajališta stravičnoj, bila je ona konačna uzvišenost ljudskog čina i ljudskog izbora: sam se predao smrti iz ljubavi. U toj je ljudskoj smrti bilo jasno svjedočanstvo posvećeno Kristu: u Kristu je posvjedočeno dostojanstvo čovjeka, svetost njegova života i spasonosna snaga smrti, u kojoj se očituje snaga ljubavi. Upravo je radi toga smrt Maksimilijana Kolbea postala znakom pobjede. Ta je pobjeda izvojevana nad čitavim sustavom podcjenjivanja i preziranja čovjeka i onoga što je u čovjeku božansko, pobjeda slična onoj kakvu je naš Gospodin Isus Krist izvojevao na Kalvariji." Nadbiskup je potaknuo vjernike da im primjer duhovnog vojevanja sv. Maksimilijana Kolbea bude uvijek uzor u svakodnevnom duhovnim borbama, patnjama, nadama i čežnjama, imajući na umu njegove riječi: „Ne postoji ni jedan herojski čin što ga ne bi mogli ostvariti uz pomoć Bezgrešne!" Također, čestitao je članovima toga crkvenog pokreta visoku obljetnicu, istaknuvši da Vojska Bezgrešne nije nikoga ubila, ali je mnoge spasila. Na kraju ih je potaknuo na hodočašća crkvi u Podhumu koja je posvećena utemeljitelju ovog crkvenog pokreta, sv. Maksimilijanu Kolbeu. Na kraju mise mons. Devčić blagoslovio je medaljice Vojske Bezgrešne, a riječkom nadbiskupu te domaćinu, gvardijanu trsatskog svetišta fra Antunu Jesenoviću članovi Vojske Bezgrešne uručili su prigodne darove. Po završetku misnog slavlja održan je glazbeni program.

Đakovo: Nadbiskupijski susret slijepih i slabovidnih osoba

Đakovo, 22.4.2017. (IKA/TU) – Susret slijepih i slabovidnih osoba Đakovačko-osječke nadbiskupije održan je 22. travnja u organizaciji Nadbiskupijskog povjerenstva za pastoral osoba s invaliditetom i članova njihovih obitelji. Susretom je koordinirao vlč. Alojz Kovaček, nadbiskupijski povjerenik za to pastoralno područje. Sudionici su se okupili u samostanskoj crkvi Srca Isusova u Đakovu. Susretu se odazvalo oko 150 osoba, uglavnom članova slijepih i slabovidnih i njihovih pratitelja iz Osječko-baranjske, Brodsko-posavske, Vukovarsko-srijemske te Požeško-slavonske županije. Na susretu su sudjelovali članovi Povjerenstva za pastoral osoba s invaliditetom i članova njihovih obitelji, volonteri Crvenog križa iz Đakova te zbor župe Dobroga Pastira iz Đakova. Sudionike je na početku pozdravio vlč. Kovaček te zahvalio redovnicama u čijoj se crkvi i dvorani „Florentini" susret održao, volonterima Crvenog križa iz Đakova, Mješovitom zboru župe Dobroga Pastira, s voditeljem Ivanom Rakoncem, koji su animirali misno slavlje, Rolandu Butkoviću i svima koji su se aktivno uključili u pripremu susreta. Uslijedilo je misno slavlje koje je predvodio vlč. Kovaček. U propovijedi istaknuo je kako treba prije svega gledati očima vjere, nade i ljubavi. Nakon misnog slavlja svi su se uputili u dvoranu gdje je uslijedilo

predavanje Rolanda Butkovića o temi „O mraku i drugim lijepim stvarima". Predavač je ukratko predstavio svoj životni put; napisao je tri knjige, a prva je upravo pod nazivom „O mraku i drugim lijepim stvarima". U 26. godini, u jednoj tragediji za vrijeme Domovinskoga rata, postaje potpuno slijep. U vrijeme stradanja, s njim je bio i njegov prijatelj, koji je također teško stradao. Dugo su zajedno boravili u bolnicama na Rebru, u Zagrebu te bolnici u Njemačkoj.

U Njemačkoj postaje potpuno svjestan kako će ostati potpuno slijepa osoba. Tada si je priznao realnost da je slijep. I kada si je to priznao, počele su mu se događati lijepe stvari. Danas je oženjen čovjek, otac dvije kćeri, radijski voditelj te vodi emisiju koja se bavi osobama s invaliditetom. Emisiju je prvo snimao u svom domu, a tek kasnije se usudio voditi uživo. Na kraju se okupljenima predstavila njegova kćer, Mirna, koja je podijelila svoje iskustvo života sa slijepim ocem. Nakon predavanja sudionici su izrazili svoje oduševljene i zahvalnost. Osaženi i oduševljeni, nastavili su se družiti uz domjenak.

Kapitul Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša

Zagreb, 23.4.2017. (IKA) - U samostanu na zagrebačkom Ksaveru 21. travnja završen je redovni kapitul Provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša. Kapitulom je predsjedao generalni ministar fra Nicholas Polichnowski iz Rima, sudjelovali su novi provincijal fra Ivo Martinović, članovi dosadašnje i nove provincijske uprave te petnaest izabranih članova kapitula, među kojima su bila i šestorica mlađih redovnika.

Na početku kapitula 18. travnja slavila se euharistija kojoj je predsjedao dosadašnji provincijal fra Niko Barun. Nakon zavlada Duha Svetoga nagovor o temi „Krizni pokazatelji u zajednicama posvećenog života u nas – izazov premisslanju formacije, prisutnosti i evangelizacije" održao je karmelićanin dr. Jakov Mamić. Zatim je bilo euharistijsko klanjanje za vrijeme kojega je svoje razmatranje iznio generalni ministar. Na kraju prijepodneva fra Nicholas Polichnowski je, prema Obredniku Reda, uveo u službu novog provincijala fra Ivu Martinovića, novog vikara fra Ivana Paponju i nove provincijske vijećnike fra Zvonimira Brusača, fra Petra Grubišića, fra Branka Lovrića i fra Ivana Širokog, a fra Ivo Martinović se prigodnim riječima obratio nazočnoj braći na početku svoje službe. Prigodom uvođenja u službu nove uprave sve je članove kapitula posjetio i pozdravio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

U nastavku rada, prvog dana, generalni ministar iznio je izvješće o svome kanonskom pohodu Provinciji u siječnju ove godine. Zatim je izvješće o životu i stanju Provincije 2013.-2017. g. iznio dosadašnji provincijal fra Niko Barun. Slijedila su drugoga dana izvješća, za isto razdoblje, provincijskoga ekonoma i provincijskih koordinatora za zvanja, početnu formaciju, trajnu formaciju i kulturnu baštinu te izvješća nacionalnih asistenata Franjevačkoga svjetovnog reda i Franjevačke mladeži.

Na temelju prijekapitulskih sastanaka i bratskih susreta u tri regije (Zagrebačkoj, Kvarnerskoj i Zadarsko-splitskoj), održanih prošle jeseni, i na temelju rada i iskustva dosadašnje provincijske uprave priređen je „Prijedlog tema za raspravu na Provincijskom kapitolu 2017. g.", kao polazište za rad kapitula. Izabravši trećega dana teme za raspravu na ovom kapitolu članovi kapitula su se podijelili u pet radnih skupina: Briga za zvanja, Početni odgoj, Trajna formacija i redovnička duhovnost, Apostolat i pastoralni rad, Ekonomija-građenje-kulturna baština. Rasprave o izabranim temama te o prijedlozima za odluke i

preporuke kapitula nastavljene su i tijekom poslijepodneva. Četvrtog dana prijepodne, nakon završne rasprave, kapitul je usvojio četrnaest odluka koje nova uprava treba ostvariti tijekom sljedeće četiri godine te osam preporuka, smjernica za daljnji život i djelovanje Provincije. Odluke se, između ostalog, odnose na brigu za nova zvanja, na poboljšanje medijske dostupnosti i prisutnosti Provincije, na trajnu formaciju mlađe braće i na neka aktualna ekonomska pitanja. U preporukama kapitula se između ostalog govori o početnom redovničkom odgoju i o pristupu pastoralnome radu u župama u sadašnjim, smanjenim mogućnostima Provincije.

U Provinciji franjevaca trećoredaca glagoljaša sada su šezdeset i dvojica redovnika sa svečanim, doživotnim zavjetima, trojica redovnika u razdoblju privremenog zavjetovanja, dvojica novaka, dvojica postulanata i jedan sjemeništarač. Braća žive i djeluju u 15 samostana i 12 župa u Hrvatskoj te na dvije hrvatske katoličke misije u inozemstvu. Provincija djeluje u kontinuitetu od utemeljenja u Zadru 1473. do danas.

Vrsar: Plovno hodočašće sv. Jurju

Vrsar, 23.4.2017. (IKA) - Na Mali Uskrs, u nedjelju 23. travnja, u Vrsaru je hodočašćem brodicama na otok Sv. Jurja u vrsarskom akvatoriju, proslavljen blagdan sv. Jurja, čime se ondje ujedno obilježava početak turističke sezone. Nakon okupljanja u poslijepodnevni satima, vrsarski ribari su sa svojim brodicama sa starog mola na otok Sv. Jurja prevezli oko 250 hodočasnika koji su pristigli iz raznih krajeva Istre, odazvavši se na poziv župnika mr. Line Zohila.

Po dolasku na otok uslijedila je procesija oko otoka, po uređenoj šetnici, moleći kronicu i pjevajući prigodne pjesme. Uslijedilo je misno slavlje ispred drevne crkve Sv. Jurja, kojeg je predvodio o. Drago Marić, u zajedništvu s vlč. Ivanom Princom, župnikom Nove vasi Porečke i Tara, te domaćinom vlč. Zohilom, župnikom Vrsara i Gradine.

Propovjednik je u homiliji, govoreći o sv. Jurju, istaknuo njegovu postojanost u vjeri koju je i u nadasve teškim trenucima sv. Juraj sačuvao te je za nju žrtvovao i vlastiti život. Njegovu je vjernost Kristu i čvrstoću vjere usporedio s postojanošću proroka Danijela, koji bi bačen u jamu s lavovima, no Jahve ga je čudom sačuvao. Ranokršćanski svetac mučenik sv. Juraj jedan je od najslavnijih kršćanskih mučenika kojega jednako intenzivno časte Istočna i Zapadna Crkva.

Na kraju je vlč. Zohil zahvalio svima koji su na bilo koji način pridonijeli da to slavlje protekne u lijepom i skladnom ozračju: ribarima koji su prevezli hodočasnike na otok, Komunalnoj tvrtki Montraker čiji su djelatnici uredili otok i šetnicu po kojoj je prošla procesija, te Turističkoj zajednici i Općini Vrsar koji su se pobrinuli za prigodno čašćenje svih sudionika po povratku na Stari mol. Nakon zajedničke fotografije hodočasnici su prevezeni natrag do starog mola gdje je nastavljeno druženje uz okrepu.

Crkvice Sv. Jurja iz 9. stoljeća, na istoimenom otoku, izgrađena na prirodnoj stijeni, temeljito je obnovljena i ponovno posvećena 1996. godine. Iznutra je krase, tipično ranokršćanske, dvije unutarnje apside, koje predstavljaju njezinu specifičnost, a tragovi hrvatskog pletera pokazatelj su nacionalnog sastava stanovništva u vrijeme kada je crkvice građena. Vrsar se u povijesnim zapisima prvi put spominje kao „Orsera sull'insula" u 3. stoljeću, a ostaci kamenoloma na vrhu otoka te druge arhitektonske modifikacije terena pokazatelji su rane naseljenosti otoka.

Dubrovnik: Dani Božjeg milosrđa

Dubrovnik, 23.4.2017. (IKA) - Uz svetkovinu Božjeg milosrđa, koja se u Katoličkoj Crkvi slavi od 2000. godine na prvu nedjelju nakon Uskrsa a to je ove godine nedjelja, 23. travnja, Karmel Božjeg milosrđa, pustinjačko-misionarska zajednica s Koločepa, organizirala je u Dubrovniku višednevni program s različitim događanjima želeći ljudima približiti ljepotu i dostupnost Božjeg milosrđa za svakog čovjeka.

Na samu svetkovinu Božjeg milosrđa ispred crkve Sv. Vlaha izveden je u poslijepodnevni satima glazbeno-scenski evangelizacijski program. U 15 sati izmoljena je u pjesmi Krunica Božjeg milosrđa uz tumačenje njezina značenja i snage. Kroz simboličnu gestu ispisivanja svojih grijeha i životnih muka na papiriće i njihova polaganja u oganj, sudionicima je objašnjeno kako je Božja ljubav poput ognja koji spaljuje ljudske grijeha i daje im slobodu i sreću. Tijekom programa sudionike se više puta podsjećalo na značaj svetkovine Božjeg milosrđa te ih se poticalo na otvorenost Božjoj ljubavi i pouzdanje u Boga nasuprot zatvaranju u sebe i svoje probleme. U tijek programa ugrađena su i dva osobna svjedočanstva susreta s Bogom i snage Božjeg milosrđa.

Potom su se događanja premjestila u dubrovačku katedralu gdje je postojala mogućnost za ispovijed, a pola sata prije mise pred slikom Božjeg milosrđa razmatrala se i pjevala Krunica Božjeg milosrđa koju je, prema privatnoj objavi sv. Faustine Kowalske, prve osobe proglašene svetom u 21. stoljeću, Isus osobito preporučio. Večernje nedjeljno misno slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić.

U propovijedi je biskup podsjetio na nastanak svetkovine Božjeg milosrđa te spomenuo kao zanimljivost da kod uvođenja svetkovine na Bijelu nedjelju nije trebalo uopće mijenjati liturgijske rubrike i čitanja, što obično treba, jer su ona već unaprijed sadržavala tekstove koji govore upravo o Božjem milosrđu. Također je pročitao ulomak iz dnevnika sv. Faustine u kojem se spominje Isusova želja objavljena njoj u privatnoj objavi „da svetkovina milosrđa bude zaklon svim dušama, osobito grešnicima". Proteklu godinu i papa Franjo je bio proglasio Godinom Božjeg milosrđa, rekao je biskup te uputio vjernike da i na ovu svetkovinu od 2002. godine mogu, ako izvrše potrebne uvjete, dobiti oprost.

Tumačeći misna čitanja, biskup Uzinić rekao je kako se u njima vidi da je Bog onaj koji je milosrdan, da je Božje milosrđe i to što smo kršteni, da participacijom na uskrsnuću dobivamo novu nadu i baštinu na nebesima. S obzirom na to kako su se učenici ponašali u posljednjim danima Isusovog ovozemaljskog života, nisu mogli u susretu s Isusom nakon uskrsnuća baš očekivati milosrđe od Isusa. Da se Isus pozvao samo na pravdu učenici su mogli očekivati da će ih prekoriti, odbaciti, kazniti i sl. „Ali ne! Isus se ne poziva na pravdu. Nego im tri puta kaže: 'Mir vama!' On pokazuje svoje milosrđe. I traži od njih da oni budu oni koji će to milosrđe dijeliti drugima", istaknuo je biskup te dodao da je zadaća Crkve dijeliti milosrđe drugima. Tko god traži Božje milosrđe odbacujući grijeh, Crkva mu je dužna dati oprost, rekao je biskup. Po vjeri možemo biti dionici svega onoga što Bog daje.

Biskup je potom naveo misao kardinala Carla Marie Martinija: "Držim da svatko od nas ima u sebi jednog nevjernika i jednog vjernika koji međusobno razgovaraju, ispituju se, jedan drugome trajno upućuju provokativna i uznemirujuća pitanja. Nevjernik koji je u meni uznemiruje vjernika koji je u meni i obrnuto. ... Jasnoća i iskrenost toga dijaloga čini mi se znakom dostignute zrelosti", te rekao kako je dobro je da se Toma propitivao, „da se mi propitujemo jer tako sazrijevamo u vjeri i susrećemo

Gospodina u Riječi Božjoj, u nauku apostolskom, u zajedništvu, u euharistiji i molitvi".

Na kraju je biskup potaknuo sve na činjenje djela milosrđa: „Neka nam milosrđe koje nam se iskazuje i koje slavimo bude poticaj da milosrđe i živimo".

Događanja na Stradunu i u katedrali svojim su glazbenim doprinosom, između ostalih, obogatili pjevački zbor Centra za rehabilitaciju "Josipovac" i dubrovački tenor Stijepo Gled Markos. Nakon mise u katedrali glazbeno-scenski evangelizacijski program nastavljen je na Pilama.

Svetkovini Božjeg milosrđa prethodila je trodnevna priprava kroz različita događanja. U četvrtak 20. travnja upriličen je susret, zajedničko štovanje Božjeg milosrđa i misa, sa šticienicima Doma za starije i nemoćne osobe „Domus Christi" u Dubrovniku. Ovim susretom željela se osobita pozornost posvetiti starijim osobama na što osobito potiče dubrovački biskup u tekućoj pastoralnoj godini.

U petak 21. travnja članovi Karmela Božjeg milosrđa s Kalamote posjetili su Centar za rehabilitaciju „Josipovac" gdje su uz molitvu Milosrdnom Isusu imali i misu. U subotu 22. travnja u kapeli dubrovačke Opće bolnice molilo se za sve bolesnike i djelatnike, a svi zainteresirani mogli su se pridružiti molitvi klanjanja pred slikom Božjeg milosrđa i pred izloženim Presvetim Oltarskim Sakramentom. Svećenik je zajedno s jednim glazbenikom obilazio bolesnike i upoznao ih s porukom Božjeg milosrđa.

Ovako organizirane prve dane Božjeg milosrđa u Dubrovniku, gradu kojem je sv. Ivan Pavao II. koji je u Crkvu uveo svetkovinu Božjeg milosrđa počasni sugrađanin, osmislili su i animirali br. Dražen Marija Vargašević i s. Maja Pavla Bašić iz Karmela Božjeg milosrđa sa suradnicima.

Caritas osječke župe u Retfali korisnicima priredio večeru

Osijek, 23.4.2017. (IKA) – Prvi puta Caritas retfalačke župe Uzvišenja sv. Križa u Osijeku u suradnji sa župnikom Ivicom Martićem priredio je 23. travnja u pastoralnoj dvorani večeru za korisnike župnoga Caritasa. Nakon mise, župnik i župni vikar Robert Almaši pridružili se okupljenima uz trpezu kojima je Martić izrazio dobrodošlicu i predvodio molitvu prije blagovanja. Večeru su poslužili volonteri Caritasa Retfala: Alojz Seleši (voditelj), Katica Andrašić, Kata Klajčić, Rosa Žuro, Lucija Abramović, Tomislav Trojan i Marija Čuraj, a druženju uz trpezu nakon sudjelovanja na misi pridružila se Zajednica „Vjera i Svjetlo – Plamen ljubavi", odnosno četrdesetak članova (jedne od triju zajednica u Osijeku) koji svake treće nedjelje sudjeluju na večernjoj misi i imaju svoj višesatni program. Među sedamdesetak osoba na večeri bila je sedmeročlana obitelj Marić, ponosna na petero djece, posebice na kćerku ministranticu.

Župni Caritas Retfala brine na različite načine o najsiromašnijima na župnom području kojih je, nažalost, sve više uslijed nezaposlenosti, unatoč brojnom iseljavanju u inozemstvo i činjenici da je ta župa jedna od najvećih u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Uobičajeno u povodu Uskrsa župni Caritas je darivao obitelji i osobe u socijalnoj potrebi (kao što je bilo i uoči Božića) te su, uoči blagdana, podijeljeni paketi s prehrambenim proizvodima za 54 kućanstva u kojima živi 149 osoba, od kojih 56 djece. Niz godina retfalački župni Caritas, osim u crkvi, ima kutiju za milodar i na župnom području u većim trgovinama i poštanskom uredu, ostvarujući karitativnu suradnju. Potpori se u blagdanskoj prigodi pridružuje i gradska četvrt Retfala.

U Stojdragi proslavljen blagdan sv. Jurja

Stojdraga, 23.4.2017. (IKA) - U nedjelju 23. travnja u žumberačkoj grkokatoličkoj župi u Stojdragi svečanim liturgijskim slavljem proslavljen je blagdan sv. Velikomučenika Jurja. Svetu liturgiju predslavio je stavrofor Željko Pajić, a prigodnu propovijed okupljenim vjernicima održao je kaljski župnik mons. Jurica Jerneić. Govoreći o mučeništvu propovjednik je istaknuo kako je mučeništvo oznaka kršćanstva od samog početka. Propovjednik je naznačio kako „iz životopisa apostola, prvih Isusovih učenika vidimo kako su mnogi stradali kao mučenici. Osim apostola stradavali su i evanđelisti, i toliki neznani pojedinci iz prvih desetljeća kršćanstva koji su svjedočili za Krista raspetoga. Zbog vjernosti kršćanstvu stradala je i cijela jedna rimska legija od šest tisuća vojnika, a sveti velikomučenik Juraj jedan je u nizu Kristovih svjedoka koji su u 3. stoljeću prolili vlastitu krv za Isusa iz Nazareta. Ali doba mučenika nije iza nas. Možemo čak reći da Crkva danas ima više mučenika nego u prvim stoljećima svog postojanja. Toliko je muškaraca i žena klevetanih, progonjenih, masakriranih zbog mržnje prema Kristu. Mi poučeni primjerom tolikih mučenika ostanimo vjerni Kristu baš kao naš današnji svetac sv. Juraj", zaključio je propovjednik. Na kraju liturgijskog slavlja obavljen je i tradicionalni blagoslov polja i voćnjaka, a prisutne vjernike i hodočasnike iz Slovenije pozdravio je mjesni župnik stavrofor Milan Vranešić poželjajući im obilje Božjeg blagoslova u Godini obitelji koja će imati svoju središnju proslavu u mjesecu rujnu. Nakon liturgijskog obilježavanja Jurjevske nedjelje svećenici, redovnice i vjerni narod okupili su se oko bratskog stola.

Za djecu Južnog Sudana prikupljeno 404.361,38 kuna

Uspješno završena akcija franjevačkih bogoslova i Marijinih obroka

Split, 24.4.2017. (IKA) - Početkom ovogodišnje korizme bogoslovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita u suradnji s Marijinim obrocima Hrvatska pokrenuli su humanitarnu akciju pomoći djeci Južnog Sudana. Odazivajući se na apel pape Franje organizirali su akciju diljem samostana, župa i Hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj u kojima djeluju franjevci provincije Presvetog Otkupitelja. U akciju su se zatim uključile i druge župe, osobito u Splitu, kao i mnoge Hrvatske katoličke misije u Njemačkoj, različite zajednice i pokreti i mnogi pojedinci.

U Južnom Sudanu, najmlađoj državi na svijetu koja je neovisnost izborila 2011. Godine, od 2013. traje krvavi građanski rat. Ljudi su raseljeni iz svojih domova, crkve i škole su uništene, zemlja zbog ratnih okolnosti neobrađena, dobar dio stanovništva nije u stanju kupiti ni najosnovnije životne namirnice. Stanje je toliko loše da je u nekim dijelovima zemlje službeno proglašena glad.

U tako teškim uvjetima Katolička Crkva i Marijini obroci sustavno pomažu narodu Južnog Sudana. Naime, dobrotvorna organizacija, koja je plod marijanske duhovnosti iz Međugorja pa zato i nosi Marijino ime, ne samo da omogućuje siguran obrok siromašnoj djeci, već ih i školuje te na taj način dugoročno pomaže riješiti njihovu tešku materijalnu situaciju. Znajući kako zbog stanja u Južnom Sudanu trenutačno tek polovica djece, nažalost, redovito pohađa školsku nastavu, navedena činjenica još više dobiva na značenju. Marijini obroci koji djeluju u 14 država na pet kontinenata u ovom trenutku na takav način hrane i školuju 1.230.000 djece.

Novac prikupljen humanitarnom akcijom – 404.361,38 kuna - u cijelosti je uplaćen na račune Marijinih obroka u Hrvatskoj i u Njemačkoj.

Predstavljanje knjige Adolfa Polegubića „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“

Zagreb, 24.4.2017. (IKA) - Uoči Znanstveno-stručnog skupa o 50. obljetnici Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, 24. travnja u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu predstavljena je knjiga dr. Adolfa Polegubića „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“, koja tematizira i sažima sve ono važno o dušobrižništvu za Hrvate katolike u Njemačkoj, a pritom daje povijesni kontekst nastanka i sadašnjega djelovanja hrvatskih katoličkih misija, zajednica i župa u Njemačkoj. Nakon uvodnoga pozdrava ravnatelja Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislava Markića svima nazočnima, osobito biskupima Peri Sudaru i Tomi Vukšiću, nacionalnom ravnatelju Dušobrižništva za katolike drugih materinskih jezika u Njemačkoj Stefanu Schoheu, dekanu KBF-a u Zagrebu dr. fra Mariju Cifraku, svim delegatima pri Vijeću za Dušobrižništvo Hrvata u inozemstvu i prisutnim redovnicama s časnim majkama, o knjizi su govorili delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina, jedan od recenzenata knjige doc. dr. Boris Vulić, stručni savjetnik i lektor na knjizi izv. prof. dr. Danijel Labaš i sam autor Polegubić.

Knjiga „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“ objavljena je u izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni, u nizu „Diaspora croatica“ knj. 24., a voditelj tog ureda, vlč. Komadina, nazvao ju je „biljegom hrvatske katoličke prisutnosti u Njemačkoj“. Recenzent Boris Vulić dao je detaljan prikaz Polegubićeve knjige, koja se prostire na 254 stranice, a podijeljena je u nekoliko važnih poglavlja: prvi dio ima eklezijalno-teološko uporište i nosi naslov „Pastoralna skrb KC za migrante u novije vrijeme“; drugi prikazuje dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj tijekom nekoliko iseljeničkih valova; treći donosi prikaz Katoličke Crkve u Njemačkoj i suradnju s mjesnom Crkvom; četvrti dio pripada Katoličkoj Crkvi i Hrvatima u Njemačkoj, počevši od 1950-ih 20. st. naovamo; peti dio precizno analizira podatke HK misija, zajednica i župa u Njemačkoj, a u zaključnom dijelu slijede HK misije, zajednice i župe u vjerničkim očima i dio o njemačkom Savezu Caritasa u kontekstu brige za iseljenike i izbjeglice. „Knjiga zapravo prikazuje izvorno organiziranu pastoralnu skrb za Hrvate u Njemačkoj, a izlazi u pravo vrijeme kao prilog očuvanju katoličkog identiteta starih iseljeničkih skupina, ali i sve brojnijih novih doseljenika na te prostore“, zaključio je Vulić.

Stručni savjetnik na knjizi prof. Labaš svjedočio je o dugotrajnom nastajanju te knjige i dubinskoj analizi brojnih dokumenata kojima se autor služio u pisanju, pri čemu mu je osobno pomagao, a kao bitno izdvojio je autorovu marljivost, upornost, preciznost i pažljivost, kao i motive pisanja: „Ova je knjiga potaknuta trima motivima: autorovom ljubavi, zahvalnosti i odgovornosti. Pisana je iz ljubavi prema svom hrvatskom narodu, osobito prema iseljenicima iz Hrvatske u Njemačku, kojih je prema posljednjim statistikama oko 400.000. Pisana je iz zahvalnosti prema svim svećenicima, redovnicima i redovnicama, pastoralnim suradnicima i socijalnim radnicima koji su utkali svoje živote u brigu i dušobrižništvo za svoje sunarodnjake, iz čega se tijekom godina razvilo 96 HK misija, zajednica i župa u Njemačkoj. Pisana je iz odgovornosti prema budućim naraštajima kojima će ova knjiga služiti kao 'priključak' za neke nove analize, članke, knjige, ali vjerojatno i za neke nove HK misije koje će se organizirati prema modelu novog iseljeničkoga vala iz Hrvatske.“ Na kraju predstavljanja okupljenima se obratio autor Polegubić, zahvalivši Bogu i svima koji su osjetili

važnost toga djela. Osobito se osvrnuo na bliske mu ljude, danas pokojne, kardinala Franju Kuharića, don Živka Kustića, mons. Vladimira Stankovića, fra Bernarda Dukića i fra Ignacija Vugdeliju. Zaključio je riječima: „Ove godine slavim svoje dvije obljetnice: 55. godinu života i 15. godinu otkako sam urednik mjesečnika 'Živa zajednica'. Ideja za knjigu dugo je sazrijevala, osjećao sam da je moram napisati jer je zapravo nastajala neprimjetno tijekom svih mojih petnaest godina uredništva. Ostavljam je kao trajni spomen raseljenih, ali nikad izgubljenih Hrvata na širokim njemačkim prostranstvima.“ Završio je poezijom iz svoje posljednje zbirke „Vršak osmijeha“ i pozvao sve okupljene na prigodno druženje.

Nadbiskup Devčić sa svećenicima i članovima Schönstattskog pokreta

Rijeka, 24.4.2017. (IKA) - U Nadbiskupskom domu u Rijeci riječki nadbiskup Ivan Devčić susreo se 24. travnja sa svećenicima i članovima Schönstattskog pokreta u Hrvatskoj i BiH, predvođenih duhovnikom i ravnateljem svetišta u Maloj Subotici o. Christopherom Hornom. Gosti su nadbiskupa upoznali s ustrojstvom toga crkvenog pokreta koji u Hrvatskoj nosi ime „Hrvatska schönstattska obitelj“ (HŠO), a inicijativa je krenula sedamdesetih godina prošloga stoljeća. Značajan rast počeo je poslije Domovinskog rata i danas Hrvatski pokret ima oko tisuću članova. Članovi pokreta organizirani su u 50 lokalnih zajednica koje održavaju mjesečno pobožnost „Slavlje saveza“, u 5 grana: liga obitelji, liga majki, liga neudanih žena, liga djevojaka i liga svećenika, koje se redovno sastaju. Druge aktivnosti pokreta su: duhovne vježbe, dani hodočašća, nacionalni susret voditelja, obljetnica svetišta u Maloj Subotici, godišnji susret HŠO i dani Hodočasničke Gospe. Svugdje gdje je pokret prisutan nalazi se slika schönstattske Gospe koja nosi naziv: Majka Tripud Divna, Kraljica i Pobjednica Schönstattska. U Riječkoj nadbiskupiji sliku ima oko petnaest domaćinstava i ona ih potiče na živu vjeru, na život u kršćanskom duhu, rekao je o. Horn. Riječ je o posebnom apostolskom projektu koji je prisutan u cijelome svijetu, projektu nove evangelizacije, te pokretu odgoja i osobne preobrazbe. Također, riječ je o crkvenom pokretu izrazito laičkog karaktera, ali koji treba pratiti svećenik. Nažalost, još uvijek nema hrvatskog svećenika koji bi se tom crkvenom pokretu mogao profesionalno posvetiti, upozorili su gosti. Govoreći o situaciji u Riječkoj nadbiskupiji, upozoreno je kako nedostaje volontera i vjernika koji će u tom apostolatu naslijediti one koji su u podmakloj životnoj dobi. Kao pozitivne strane pokreta istaknuo je kako on nije samo marijanski pokret, nego je njegov utemeljitelj o. Josef Kentenich često upućivao na odnos Boga kao milosrdnog Oca. To je bogatstvo koje vjernici tek trebaju otkriti. U Hrvatskoj postoji jedno Schönstattsko svetište i to ono u Maloj Subotici kod Čakovca. O. Horn najavio je kako u bliskoj budućnosti namjeravaju razviti svetište u Ivanovcima kod Valpova. S obzirom na još uvijek nedovoljno poznatu riječku javnost s tim crkvenim pokretom, nadbiskup je izrazio nadu kako će na nekom od narednih dekanatskih susreta ili svećeničkih skupština svećenici biti upoznati s pokretom. Nakon susreta u Nadbiskupskom domu, svećenici i članovi Schönstattskog pokreta posjetili su katedralu Sv. Vida, te župu Svete obitelji na Pećinama koja ih je ugostila i koja je jedna do župa Riječke nadbiskupije u kojoj se okupljaju članovi schönstattske obitelji. Euharistijsko slavlje predvodio je župnik Vjekoslav Kovač.

Sjednica Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu

Zagreb, 24.4.2017. (IKA) - U zgradi Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu održana je pod predsjedanjem biskupa Pere Sudara 24. travnja godišnja sjednica Vijeća Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine za hrvatsku inozemnu pastvu. Na sjednici Vijeća sudjelovali su, uz predsjednika biskupa Sudara, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić, koji je ujedno i tajnik Vijeća, fra Miljenko Šteko, predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine, područni delegati hrvatske inozemne pastve: za Južnu Ameriku mons. Drago Balvanović, za Kanadu mons. Ivan Vukšić, za Njemačku don Ivica Komadina, za Zapadnu Europu vlč. Stjepan Čukman, za Švicarsku fra Branko Radoš, za Oceaniju fra Ivo Tadić, za Sjedinjene Američke Države fra Nikola Pašalić i za Sloveniju fra Marko Prpa, te predstavnica pastoralnih suradnika iz Njemačke Sanja Jakopić.

Biskup Sudar je otvarajući sjednicu prenio pozdrave i pohvalu hrvatskih biskupa za rad naših misionara i pastoralnih suradnika među našim iseljenicima. Potom je ravnatelj Markić podnio godišnje izvješće o djelovanju Ravnateljstva u 2016. godini, istaknuvši najvažnije događaje u protekloj godini te predstavivši projekte za tekuću godinu. Posebno je istaknuo 50. obljetnicu utemeljenja Ravnateljstva. U nastavku sjednice izvješća o povjerenim im područjima podnijeli su delegati hrvatske inozemne pastve, podijelivši jedni s drugima poteškoće i izazove s kojima se susreću, osobito u situaciji pojačanoga iseljavanja hrvatskih katolika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Doktorirao isusovac Miroslav Čadek

Zagreb, 24.4.2017. (IKA) - Na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu 24. travnja o. Miroslav Čadek, SJ, obranio je doktorski rad o temi "Filozofsko-teološki korijeni pojma solidarnosti u misli Ivana Pavla II." Rad je napisao pod vodstvom mentora izv. prof. dr. Ivana Antunovića s Fakulteta filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu. U Povjerenstvu za obranu doktorskog rada bili su: doc. dr. Anto Gavrić (FFRZ) kao predsjednik te članovi doc. dr. Elvis Ražov (Sveučilište u Zadru) i doc. dr. Maja Martinović (Zagrebačka škola ekonomije i menadžmenta).

Prvo poglavlje donosi povijesni pregled, odnosno kontekst razvoja pojma solidarnosti u nauku Katoličke Crkve prije nego što je Karol Wojtyła izabran za papu i uzeo ime Ivan Pavao II. Zatim prikazuje različita filozofska usmjerenja koja su utjecala na formiranje filozofske misli Karola Wojtyły (tomizam, personalizam, fenomenologija), kao i osobni razvoj njegove filozofske misli. Nakon toga slijedi kratki prikaz teoloških korijena solidarnosti koji svoj izvor imaju u osobnoj viziji Karola Wojtyły i dokumentima Drugoga vatikanskog koncila, posebice u dokumentu *Gaudium et spes*.

U drugom poglavlju izlaže se daljnji razvoj pojma solidarnosti u socijalnom nauku Crkve, napose u misli pape Ivana Pavla II. Njegovo filozofsko istraživanje i teološka vizija omogućuju mu da razvije vlastiti antropološki okvir u kojem solidarnost dobiva novo usmjerenje i značaj. To dolazi do izražaja napose u njegovim socijalnim enciklikama *Laborem exercens* i *Sollicitudo rei socialis*. Misao o solidarnosti nije ograničena samo na te dvije enciklike nego se provlači i kroz njegove druge enciklike, dokumente i govore.

U trećem dijelu prikazani su teološki korijeni solidarnosti,

odnosno teološke implikacije solidarnosti i kršćanske antropologije na crkvenom i društvenom području. Papa u svojoj misli smješta solidarnost u sam božanski život, u misterij Utjelovljenja i Otkupljenja (*Redemptor hominis*). Svijest o "solidarnosti" duboko je ukorijenjena u njegovu viziju dostojanstva svake osobe koju je Krist otkupio. Na taj način solidarnost preobražava naše međuljudske odnose i započinje radikalnu promjenu na dvjema razinama: između pojedinaca i naroda te društva u cjelini.

Svijest o solidarnosti kao da polako iščezava. Svijet je obilježen podjelama na lokalnoj i na globalnoj razini stoga je pitanje solidarnosti uvijek aktualno. Kakve rezultate je solidarnost polučila u svjetskim okvirima? Je li primjenjiva na globalnoj razini ili je moguća samo u nekim slučajevima? Četvrto poglavlje daje osvrt na prilike u svijetu a zatim govori o solidarnosti u hrvatskom kontekstu. Kakva je budućnost solidarnosti? Koja je uloga Crkve? Može li solidarnost biti univerzalno rješenje? Ako je univerzalno rješenje, kako se može primijeniti na različitosti i na prilike gdje je velika potreba za solidarnošću? Praktična primjena solidarnosti može pridonijeti općem blagostanju svakog pojedinca i društva. Solidarnost uvijek ostaje trajni izazov.

Ovaj je rad pokušaj da se na jednom mjestu jasno izrazi povezanost filozofske misli pape Ivana Pavla II. i njena teološka nadgradnja iz koje proizlazi praktični život Crkve, napose na socijalnom području. Kako je to važno za sveopću Crkvu tako je to važno i za vrijeme i prilike u kojima živi hrvatsko društvo. Hrvatska je poslije Domovinskog rata i krize u kojoj se našla, kao i ostatak svijeta, poprilično uzdrmana i potreban je ne samo materijalni, gospodarski, financijski oporavak nego i duhovni. Ponovno isticanje solidarnosti kao sredstva i načina za prevladavanje krize i podijeljenosti ima svoju važnost.

Pater Miroslav Čadek, član Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, rođen je 2. srpnja 1969. godine u Osijeku. Osnovnu školu završio je u Višnjevcu, a maturirao je 1988. na Interdijecezanskoj srednjoj školi (klasična gimnazija) u Zagrebu. Nakon studija filozofije na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu i dvogodišnjeg odgojnog rada u St. Aloysius Collegeu u Glasgowu (Škotska), diplomirao je na Teološkom studiju Filozofsko-teološkog instituta u Zagrebu. Zatim djeluje dvije godine u Osijeku kao vjeroučitelj u Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji s pravom javnosti te u jezičnoj i matematičkoj gimnaziji. Od 2001. do 2003. godine boravio je u Londonu (UK) na poslijediplomskom studiju iz sustavne teologije gdje je stekao titulu magistra znanosti na Heythrop College University of London. Od 2009. godine voditelj je Knjižnice Juraj Habelić u Zagrebu. U zimskom semestru 2012. godine upisao je poslijediplomski doktorski studij iz religijskih znanosti. U središtu njegova zanimanja su teološka misao i socijalni nauk Crkve izraženi u djelima pape Ivana Pavla II.

Dr. Polegubiću priznanje za knjigu „Dušobrižništvo Hrvata u Njemačkoj“

Zagreb, 24.4.2017. (IKA) – Hrvatska matica iseljenika organizirala je u ponedjeljak 24. travnja u svojim prostorima u Zagrebu okrugli stol „Pun kofer knjiga“. Na početku programa Ivan Rogić predstavio je djela književnika Vladimira Gossa, koji se u toj prigodi i sam obratio okupljenima. Uslijedio je niz kraćih izlaganja istaknutih znanstvenika, istraživača, prevoditelja i urednika, među kojima su bili i Milana Černalić i Jadranka Grbić Jakopović, Grozdana Cvitan, Olga Šram, Nada Zidar Bogadi, Daria Marjanović, Darko Mažuranić, Marija Belošević, Tuga

Tarle, Marin Sopta, Vladan Čutura, Karolina Vrban Zrinski. Na okruglom stolu sudjelovao je i Šimun Šito Ćorić. U toj prigodi v.d. ravnateljica HMI Mirjana Ana-Maria Piskulić dodijelila je temeljem jednoglasne odluke Prosudbene komisije projekta „Hrvatska knjiga izvan Hrvatske“ priznanje za iznimna postignuća u kulturnom djelovanju piscu dr. Adolfu Polegubiću za izvrsnu znanstvenu knjigu „Dušobrižništvo Hrvata u Njemačkoj“. Okrugli stol pratila je i izložba hrvatskih autora iz 45 zemalja svijeta u kojima žive Hrvati i građani hrvatskoga podrijetla, te pripadnici hrvatskih manjina iz susjedstva.

Prvi posjet kardinala Puljića HAZU

Zahvalan sam ovoj instituciji koja gaji duh jedinstva hrvatskog naroda bez obzira na granice
Zagreb, 25.4.2017. (IKA) - Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić posjetio je u utorak 25. travnja Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti u Zagrebu gdje ga je primio predsjednik HAZU akademik Zvonko Kusić. Bio je to prvi posjet kardinala Puljića Hrvatskoj akademiji otkako je 1991. postao vrhbosanski nadbiskup. Akademik Kusić svog je gosta izvijestio o povijesti i radu Akademije, a razgovaralo se i o stanju u Bosni i Hercegovini i položaju tamošnjih Hrvata. U razgovoru je istaknuta i veza između Hrvatske akademije i Vrhbosanske nadbiskupije, budući da je utemeljitelj Akademije Josip Juraj Strossmayer nosio titulu bosanskog i srijemskog biskupa. Naime, sjedište nekadašnje Bosanske biskupije, koja je imala sjedište u Vrhbosni (današnjem Sarajevu), od početka 14. stoljeća bilo je u Đakovu koje je 1239. postalo posjed bosanskih biskupa. Spajanjem sa Srijemskom biskupijom, od 1773. biskupija nosi naziv Bosanska ili đakovačka i srijemska biskupija, a 2008. postala je nadbiskupija pod imenom Đakovačko-osječka nadbiskupija, ujedno sjedište metropolije koja još obuhvaća Požešku i Srijemsku biskupiju.

Kardinal Puljić upisao se u spomen-knjigu u koju se upisuju najugledniji posjetitelji Hrvatske akademije, napisavši: „S ponosom i radošću sam prvi put ušao u ovo zdanje, ponos našeg hrvatskog naroda. Zahvalan sam ovoj instituciji koja gaji duh jedinstva hrvatskog naroda bez obzira na granice. Želim da i dalje s Božjim blagoslovom djeluje na dobro hrvatskog naroda!“

Kardinal Puljić bio je nazočan na otvorenju međunarodnog znanstvenog skupa Valorizacija intermodalnoga logističkoga koridora Ploče-Mostar-Sarajevo-Vukovar te se obratio nazočnima, istaknuvši važnost ovog projekta za povezivanje hrvatskog naroda u Hrvatskoj i BiH.

U pratnji vukovarsko-srijemskog župana Bože Galića i dubrovačko-neretvanskog župana Nikole Dobroslovića kardinal Puljić razgledao je i Strossmayerovu galeriju starih majstora HAZU, kao i izložbu Muzejski vremeplov: Zbirka narodne medicine kao okosnica izložbenog postava prvoga hrvatskog muzeja medicine koju je postavio Hrvatski muzej medicine i farmacije HAZU. Velik broj izložaka, među kojima su i kršćanski i muslimanski zapisi, potječe iz Bosne i Hercegovine, izvijestio je Ured za odnose s javnošću i medije HAZU.

Započeo Znanstveno-stručni skup o 50. obljetnici Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu

Zagreb, 25.4.2017. (IKA) - U povodu obilježavanja 50. obljetnice Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 25. i 26. travnja organiziran je znanstveno-stručni skup. Pokrovitelji skupa su Hrvatska biskupska konferencija i Biskupska konferencija Bosne i Hercegovine, a u organizaciji skupa, uz Ravnateljstvo, sudjeluju Hrvatsko katoličko sveučilište i katolički bogoslovni fakulteti Sveučilišta u Zagrebu i Univerziteta u Sarajevu. Otvorenju skupa nazočili su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, potpredsjednik BK BiH vojni biskup Tomo Vukšić, predsjednik Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar, sisački biskup Vlado Košić, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac, tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, rektor Hrvatskoga papinskog zavoda sv. Jeronima Bože Radoš, predsjednici konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica iz Hrvatske fra Jure Šarčević i iz BiH fra Miljenko Šteko, generalni tajnik HBK don Petar Palić, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta Željko Tanjić i područni delegati Hrvatske inozemne pastve. Otvorenju skupa nazočili su i potpredsjednik Vlade RH ministar vanjskih poslova Davor Ivo Stier, državni tajnik Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Zvonko Milas, v.d. ravnateljica Hrvatske matice iseljenika Mirjana Ana-Maria Piskulić, kao i ravnatelji za pastoral stranaca u Njemačkoj Stefan Schohe i Austriji preč. Laslo Vencser.

U pozdravnoj riječi ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić pojasnio je kako se za osnutak Ravnateljstva uzima dan imenovanja prvoga nacionalnog ravnatelja u osobi svećenika Prelature Opus Dei don Vladimira Vinca. Njegov dekret datira od 25. lipnja 1966. No, odlučeno je da se proslava jubileja održi uz ovogodišnju sjednicu Vijeća.

Predsjednik HBK nadbiskup Puljić izrazio je radost zbog susreta, te se prisjetio kako je i sam kao nekadašnji predsjednik Vijeća za inozemnu pastvu imao prilike obići mnoga mjesta gdje naši ljudi žive i gdje među njima djeluju naši svećenici. Pedeset godina institucionalnoga pastoralnog rada dobra je prigoda Bogu reći iskreni hvala. Najprije za dar vjere kojim je pratio hod naših ljudi u tuđini, kao i za dar njihove ljubavi prema Crkvi koju su očitovali okupljajući se u misijama i pastoralnim centrima diljem svijeta. Ovo je prigoda reći velika hvala Bogu za svećenike, redovnice i redovnike i zauzete vjernike laike koji su dekretom naših biskupa pošli djelovati među iseljeničtvom. Svojim radom i brigom za njih oni su ispisali svijetle stranice hrvatske povjesnice i povjesnice Katoličke Crkve. U našu zahvalu želimo uključiti i biskupije domaćine koje su nas u tim teškim vremenima razumjele i pokazale veliko srce prema vjerskim potrebama naših iseljenika, rekao je nadbiskup Puljić, te zahvalu uputio svima koji sada djeluju u inozemnoj pastvi. „Vaša je uloga nezamjenjiva i velika je pomoć i utjeha našim zemljacima u danima tjeskobe i nostalgije, ali i u neminovnom procesu inkulturacije kada se naši ljudi trude održavati škole i kulturne manifestacije, te okupljati se i slaviti misu na hrvatskom jeziku.“

Nadbiskup Puljić je vrijednim istaknuo godišnje skupove svećenika, đakona i pastoralnih suradnika i suradnica iz Zapadne Europe. „Ti su se skupovi održavali u različitim mjestima i rado se prisjećam rasprava i misnih slavlja koje smo na tim skupovima imali“, rekao je te još jednom uime

svih biskupa sadašnjim pastoralnim djelatnicima zahvalio za sve dobro koje čine na mjestima i službama koje obnašaju.

Biskup Vukšić, prenoseći pozdrave i čestitke kardinala Vinka Puljića, naglasio je kako je to prigoda sa zahvalnošću se sjetiti svih osoba koje su dio svoga života, dušobrižničkoga umijeća i truda uložili za duhovne potrebe hrvatskih iseljenika, kao i za one koji se u naše vrijeme daruju u tu svrhu. Kratko se osvrnuo na hrvatsko inozemno dušobrižništvo koje je započelo polovicom 19. st. brigom za hrvatske radnike koji su sudjelovati u izgradnji Sueskoga kanala u doba egipatskih apostolskih vikara Hrvata biskupa Vujičića i njegova nasljednika Čurčije, a koji traju do naših dana do – kako je rekao - Sudara i Markića. Govoreći pak o dušobrižništvu posljednjih pedeset godina, biskup Vukšić naglasio je kako je taj veliki projekt „bilo moguće ostvariti zahvaljujući dobroti, suradnji i otvorenosti partikularnih Crkava i civilnih vlasti u zemljama, u koje su naši iseljenici dolazili. Stoga njihovu plemenitost nikako ne smijemo zaboraviti. Ona je bila ogromna i također danas je takva, bez obzira što bismo ponekad možda željeli više”.

Biskup Vukšić upozorio je kako nove prilike traže nove oblike dušobrižništva, a novi doseljenici trebaju i dosadašnji način. „Stoga će i ubuduće biti delikatna zadaća njihovih dušobrižnika, a organizirana briga za njih velika obveza domovinske Crkve. No, stoljeće i pol postojanja suvremenoga dušobrižništva obvezuje također na propitivanje njegove dosadašnje duhovne učinkovitosti i pastoralnih plodova. Hrabri potrebu da se nastavi u dobru, ali i da se popravlja ono što treba biti bolje. U tom smislu, čini se da bi od velike koristi bilo ako bi službena državna predstavništva bolje radila svoj posao, posebice na kulturnoj razini, i time se oslobodio prostor i energija kako bi hrvatske katoličke zajednice i njihovi dušobrižnici po svijetu na još vidljiviji način djelovali kao personalne župe, koje bi još više bile usmjerene pastoralnom smislu, i koje bi bile u stanju, same sebi osigurati također barem dobar dio svećeničkih i redovničkih zvanja”.

U pozdravu Zvonko Milas istaknuo je neizreciv značaj Crkve u domovini i izvan nje, jer u „Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini upravo je Crkva majčinski uzela hrvatski narod i odgojila ga na vrijednostima europske kršćanske civilizacije, dala mu identitet, kulturu, znanost, umjetnost, i najvažnije tradiciju čovjekoljublja. Crkva je s hrvatskim narodom dijelila sve strahote, i patnje, ratova, totalitarizama, siromaštva, ne ostavljajući ga nikad samoga na križu. Moralni uzori novije povijesti poput sv. Leopolda Mandića, bl. Alojzija Stepinca, bl. Ivana Merza i mnogih drugih koji su svojim primjerom odgajali naraštaje u iščekivanju uskrsnuća hrvatske slobode i državne suverenosti”.

Ministar vanjskih poslova Davor Ivo Stier na vrlo dojmljiv način iznio je vlastito iskustvo značenja hrvatske inozemne pastve. Katolička Crkva u hrvatskom iseljenskom djelovala je i prije osnutka ravnatelja. Sjećam se, ne samo priče moga oca, nego i onoga što je kao dječak od četiri godine kada je morao napustiti Hrvatsku ponio sa sobom do daleke Argentine. On je u izbjegličkom logoru u Italiji dobio Katekizam Katoličke Crkve na hrvatskom jeziku, to je čuvao cijeli život i to je meni prenio. To je nešto što čuvam kao dragu uspomenu na pokojnog oca. Od tog trenutka pa nadalje, ne samo u mojoj obitelji nego i toliko ljudi našli su u Katoličkoj Crkvi i inozemnoj pastvi koju je organizirala Crkva u Hrvata mjesto gdje mogu biti povezani s Domovinom, ali i mjesto okupljanja”. U tom je kontekstu Stier naglasio kako je Katolička Crkva odigrala ključnu ulogu u očuvanju ne samo vjere, već i nacionalnog identiteta u vrlo teškim vremenima. „Osim tih aspekata, Crkva je bila i mjesto okupljanja za Hrvate u iseljenskom životu koji su bili

pripadnici različitih političkih opcija, različitih regionalnih pripadnosti, međutim imali su jedno mjesto barem jednom tjedno na misi gdje su svi bili prihvaćeni, gdje su se svi mogli okupiti. Crkva je imala uključiv pristup, toliko potreban ne samo hrvatskome iseljenskom narodu općenito”.

Nakon pozdravnih govora ravnatelj Markić kratko se osvrnuo na djelovanje Hrvatske inozemne pastve, posebnu pozornost posvećujući četvorici ravnatelja u proteklih 18 godina. Posebno je istaknuo važnost djelovanja mons. Vladimira Stankovića na temelju čijeg se djelovanja u inozemnoj pastvi i dalje gradi pastoralna aktivnost. U Hrvatskoj inozemnoj pastvi djelatno je u 187 hrvatskih misija i centara trenutačno 197 svećenika od čega su dvije trećine redovnici, pet je trajnih đakona, 50 redovnica i 44 pastoralna suradnika i suradnica laika, te 49 tajnika i tajnica, rekao je dr. Markić, istaknuvši da je Ravnateljstvo pokrenulo i mrežnu i facebook stranicu kako bi povežalo hrvatske katoličke misije i centre i izvijestilo javnost o njihovu djelovanju na korist hrvatskih katoličkih iseljenika.

Otvaranje je uvećao Zagrebački bogoslovni oktet, a program je vodila Tanja Popec.

10. obljetnica katoličke gimnazije u Požegi

Požega, 25.4.2017. (IKA) - Svečanom akademijom u Dvorani svete Terezije Avilske 25. travnja Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi proslavila je 10. obljetnicu svog djelovanja. Na svečanosti su bili i požeški biskup Antun Škvorčević, njezin osnivač, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, djelatnici Katoličkih škola u Požegi, roditelji, rodbina učenika, bivši učenici, ravnatelj Gimnazije u Vipavi Vladimir Anžel, ravnatelj Gimnazije Srpske pravoslavne Crkve u Zagrebu o. Slobodan Lalić te brojni drugi prijatelji Katoličke gimnazije. Akademija je počela molitvom, Proslavom Ivanova evanđelja na grčkom i latinskom jeziku. Potom su trubači izveli skladbu „The Prince of Denmark's March, Trumpet Voluntary”. Uslijedio je pozdrav prof. Ivice Bedeničića, ravnatelja Katoličke gimnazije, koji je zahvalio za svekoliku potporu koju im iskazuju. Posebnu zahvalnost izrekao je biskupu, osnivaču Škole, za hrabrost koju je iskazao i za viziju koju je slijedio pri osnivanju škole, praćenju i potpomaganju njezina djelovanja.

Uvodeći u vrlo bogat program, Dramska družina Katoličke gimnazije izvela je scenski prikaz Gogoljeve „Kabanice” s kojim su zapažene rezultate ostvarili na LiDraNu ove godine. Želeći se osvrnuti na proteklih deset godina učenici su pripremili i kratak video-uradak koji je prikazao djelovanje Katoličke gimnazije od prvih koraka do danas. Predstavljajući ne samo širinu i bogatstvo talenata već i duh škole, učenici su sve sudionike oduševili poučnim glazbeno-scenskim izričajem „Povratak izgubljenog sina”, aktualizirajući poznatu prisposobu iz Lukina evanđelja. Pri kraju akademije nazočnima se obratio biskup Škvorčević, koji je istaknuo da je posebnost služenja Katoličke gimnazije da pomaže učenicima rasti ne samo u znanju, nego i u onim najdubljim dimenzijama njihova mladenačkog bića, njihove jedinstvene i neponovljive osobe. Čestitavši svima koji su tijekom deset godina mladim ljudima pomagali da rastu znanjem i srcem, pozvao je nazočne da im u tom rastu i dalje pomažu ponajprije svojom molitvom.

Crkva u Hrvata

Uzvatni posjet katoličkih redovnica i redovnika pravoslavnim monahinjama i monasima u Trebinju

Trebinje, 17.4.2017. (IKA) - Na Uskršni ponedjeljak, 17. travnja, sedamdesetak redovnica i redovnika koju djeluju na području Dubrovačke biskupije uputili su se u posjet monasima i monahinjama Srpske pravoslavne Crkve koji žive na širem području Trebinja. S njima je bio i dubrovački biskup Mate Uzinić, a u Trebinju ih je dočekaio vladika Grigorije Durić, episkop zahumsko-hercegovački i primorski, koji je bio domaćin susreta te je cijeli dan proveo s gostima, pokazujući im znamenitosti svoje eparhije na tom području i upoznavajući ih s poviješću i sadašnjošću toga kraja. Bio je to uzvatni posjet redovništva nakon prvog susreta koji je bio održan u Dubrovniku u siječnju 2016. godine.

Redovnici i redovnice prvo su posjetili manastir Svetih apostola Petra i Pavla nadomak Čičeva, mjesta na četvrtom kilometru jugozapadno od Trebinja. Tu ih je srdačno dočekala igumanija s. Pavla Ćuzulan s drugim monahinjama te ostali pravoslavni svećenici. Gostima iz Dubrovnika pokazali su crkvu podignutu 1906. godine na temeljima crkve iz 4. stoljeća, a u sklopu manastira nalazi se i druga manja crkva obnovljena 2007. godine, dograđena uz postojeću baziliku ispod koje se nalazi i stara krstionica. Manastir je dugo stoljeća bio bez monaštva, a krajem proteklog stoljeća počeo se vraćati ovakav način života u manastir. Prema predanju sačuvanom u narodu u tom je manastiru boravio sv. Pavao, a nedaleko se nalazi i Pavlova pećina. Biskup Uzinić zahvalio je episkopu Grigoriju na pozivu i majci igumaniji na gostoprimstvu, te napomenuo kako za sv. Pavla postoji tradicija da je bio i na Mljetu. Slijedio je zajednički doručak i druženje, a izmijenjeni su i prigodni darovi. Biskup je monahinjama za uspomenu darovao monografiju dubrovačke katedrale, a zauzvrat je, uz ostalo, dobio štolu i križ. Dubrovački hodočasnici posjetili su i muški manastir Tvrdoš koji je posvećen Uznesenju Presvete Bogorodice, a kako je izgrađen na stijeni onda nosi ime Tvrdoš. Nalazi se četiri kilometra zapadno od Trebinja, potječe iz srednjeg vijeka, premda u narodnoj predaji stoji da su ga osnovali car Konstantin i njegova majka Jelena. Pamti dugu povijest građenja, rušenja i ponovnog građenja i obnavljanja. U sklopu prekrasno uređenog okolnog prostora nalaze se i vinski podrumi koje su redovnici i redovnice obišli. Euharistijsko slavlje u katoličkoj katedrali Rođenja BDM predvodio je biskup Uzinić, a na slavlju su bili i pravoslavni monasi i monahinje te vladika Grigorije. Dobrodošlicu svima poželio je župnik i biskupski vikar za Trebinjsko-mrkansku biskupiju don Ivo Šutalo. U dvorani Centra za filozofiju i teologiju u Trebinju održana su dva predavanja, a moderator je bio predsjednik Centra o. Vladan Perišić koji je pozdravio sve nazočne. Predavači s. Katarina Maglica, vrhovna glavarica sestara dominikanski Kongregacije Svetih anđela čuvara iz Korčule i otac Vukašin Milićević, asistent na Grupi za sistematsko bogoslovlje Pravoslavnog bogoslovskeg fakulteta Univerziteta u Beogradu, govorili su o temi „Misija Crkve u XXI. stoljeću“. Dubrovačke redovnice i redovnice na objedu u eparhijskom domu ugostio je vladika Grigorije koji je, poželjevši im još jednom dobrodošlicu, rekao kako je u tom domu uvijek bilo katolika, ali nikada toliko. Za uspomenu na susret vladika je biskupu darovao posebno napravljen križ, a biskup je, uz veliko uskršno jaje, episkopu darovao posudu iz ljezarne samostana Male braće koja ove godine slavi 700. obljetnicu i sol iz Stona. Slijedio je obilazak sabornog hrama

posvećenog Preobraženju Gospodnjem koji je izgrađen od 1888. do 1908. godine, te Muzeja Hercegovine koji ove godine proslavlja 65. obljetnicu. Susret je završio posjetom Hercegovačkoj Gračanici odnosno crkvi Blagovještenja koja predstavlja treću po redu repliku manastira Gračanica na Kosovu. Na jednodnevnom izletu bili su i pročelnik Vijeća za posvećeni život Dubrovačke biskupije fra Stanko Dodig kao i delegat za ekumenizam i međureligijski dijalog don Ivica Pervan. A među pravoslavnim svećenicima bili su i dubrovački paroh o. Stevan Kovačević i đakon Miroslav Bošković.

U Sutomorama nastavljena tradicija zajedničkog slavlja Uskrsa

Sutomore, 18.4.2017. (IKA) - U Sutomorama su u uskršnoj osmini katolici i pravoslavni proslavili zajedno Uskrš. Crkva Sv. Tekle (u narodu sv. Ćekle) dvooltarna je crkva iz 13. stoljeća te je za liturgijske obrede danas koriste i katolici i pravoslavni. Na Uskršni ponedjeljak, 17. travnja, uskršnju liturgiju služio je paroh spičansko-mišićki protojerej Petar Cerović, a uz pravoslavne vjernike nazočili su i katolički predvođeni upraviteljem župe sv. Marije u Sutomorama don Dejanom Turzom. Sutradan, na Vazmeni utorak, misu u istoj crkvi slavio je don Dejan.

Don Dejan je pravoslavnom kolegi parohu Ceroviću, koji odlazi na novu službu u Budvu, darovao duborez u bračkom kamenu katedrale Sv. Tripuna naglasivši kako je Tripun mučenik iz prvih stoljeća kršćanstva, te da je on svetac nepodijeljene Crkve. „Neka te poštovani i dragi brate u Kristu, prati njegov zagovor u daljnjoj službi, tijekom koje vjerujem da ćemo nastaviti ovako divnu suradnju“, pritom je kazao. Na kraju mise, don Dejan je pročitao Uskršnu poslanicu kotorskog biskupa u kojoj je središnja tema duhovna obnova svakog vjernika po priznanju Krista kao jedinog Puta, Istine i Života.

Emaus svećenika Gornjovaraždinskoga dekanata

Nakon molitve za žrtve stradale u Mariboru i okolici sjetili se i žrtava Hude jame, a popodne su bili gosti celjskog biskupa Stanislava Lipovšeka

Maribor/Celje, 20.4.2017. (IKA) - Na prijedlog Marka Zdravca, župnika u župi sv. Martina Donja Voća, bivšeg voditelja Hrvatske katoličke misije bl. Alojzija Stepinca u Mariboru, ovogodišnji Emaus, pouskršno druženje svećenika i bogoslova Gornjovaraždinskoga dekanata iz Varaždinske biskupije održano je u četvrtak 20. travnja u vidu izleta u Sloveniju. Izlet je počeo susretom u župi Križovljan gdje je sve sudionike pozdravio župnik Zorislav Šafran, a potom se mini busom krenulo prema Mariboru i posjetu groblju Dobrava gdje su putnike iz Hrvatske o grobištima u Mariboru i okolici upoznali počasni konzul Republike Hrvatske u Mariboru prof. dr. Šime Ivanjko i prof. dr. fra Vinko Škafar. Gosti iz Varaždinske biskupije pomolili su se za sve žrtve i kod spomenika i kosturnice u kojoj su pokopane žrtve Tezenskoga gozda ekshumirane prilikom izgradnje obližnje auto-cesta, a nakon toga krenulo se prema rudniku Huda jama. Kako se zbog radova u rudniku nije moglo prići ulazu svijeće su zapaljene kod spomen kapele koju je u sluzi na žrtve podiglo slovensko Društvo za uređitev zamolčanih grobova u razdoblju dok ga je vodio predsjednik Franc Perme koji je najzaslužniji i za podizanje

spomen kapele i na grobištu u Kočevskome rogu.

U nastavku hodočašća gosti iz Hrvatske posjetili su i celjsku katedralu Sv. Danijela u kojoj ih je s poviješću biskupije i stolne crkve upoznao celjski biskup Stanislav Lipovšek, nakon čega su se hodočasnici u pratnji biskupa uputili do kapucinskog samostana u kojem je jedno vrijeme djelovao i živio fra Ferdinand Borak, rodom iz župe Križovljan, a koji je preminuo u celjskom samostanu 19. kolovoza 1939. godine. S poviješću crkve koja se obnavlja i samostana hodočasnike su upoznali prof. dr. fra Metod Benedik i fra Luka Modic, a potom je biskup Lipovšek poveo svoje goste u Duhovno prosvjetni centar lazarista Svetog Josipa gdje im je priređen ručak. Na kraju popodnevnog druženja posjetitelji su sa zanimanjem razgledali i celjski muzej kroz koji ih je provela i s bogatom poviješću Celja upoznala Rada Hriberšek, profesorica povijesti, a osim života Celja u rimskom razdoblju posjetitelji su s posebnim zanimanjem razgledali dio koji se odnosi na razdoblje u kojem su živjeli grofovi celjski koji su početkom 15. stoljeća bili i vlasnici desetak gradova i utvrda u Varaždinskoj biskupiji među kojima je bio i Varaždin i Vinica.

Na gostoprimstvu i 4,5 satnom druženju biskupu Lipovšku zahvalio je preč Valent Posavec, dekan i vinički župnik, a hodočasnici su potom posjetili i Velenje. Na povratku u Hrvatsku hodočasnici su posjetili i crkvu i samostan konventualaca Olimje koji je 120 godina bio u posjedu hrvatskih pavlina iz Lepoglave. O povijesti samostana, ljekarne i crkve goste je upoznao o. Jože Lampert.

Duhovno studijsko putovanje đakona u Bosnu i Hercegovinu

Sarajevo, 21.4.2017. (IKA) - U sklopu programa Đakonske pastoralne godine, što ga priređuje Nadbiskupijski pastoralni institut u Zagrebu, od 18. do 21. travnja održano je duhovno-studijsko putovanje u Bosnu i Hercegovinu. Devnaest đakona Zagrebačke nadbiskupije, Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije, zatim franjevačkih provincija sa sjedištima u Zagrebu i Mostaru, franjevac konventualaca, karmelske provincije i isusovaca posjetilo je pod vodstvom izv. prof. dr. Josipa Šimunovića, ravnatelja Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta i voditelja Đakonske pastoralne godine, i Darija Prskala, tajnika Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta središta crkvenoga života u susjednoj zemlji. Svrha putovanja bila je upoznavanje sa situacijom Crkve i tamošnjih katolika, a imajući u vidu činjenicu kako priličan broj vjernika u župama u kojima đakoni vrše svoj praktikum ili će u njima kasnije kao svećenici pastoralno djelovati potječe upravo iz Bosne i Hercegovine.

Prvog dana putovanja đakoni su posjetili trapističku opatiju „Marija Zvijezda“ u Banjoj Luci u kojoj su im o. Tomislav Topić i brat Franjo Apanović predstavili povijest trapista u Banjoj Luci i pokazali kulturno-povijesno blago koje se čuva u crkvi i samostanu. Đakoni su potom sudjelovali na euharistijskom slavlju koje je u katedrali Sv. Bonaventure predvodio banjolučki biskup Franjo Komarica. Nakon mise đakoni su podijelili zajedništvo bratskoga stola s biskupom Komaricom, pomoćnim biskupom Markom Semrenom te s nekoliko drugih banjolučkih svećenika, a biskup Komarica goste je upoznao s ranijom i nedavnom prošlošću svoje biskupije.

U nastavku putovanja đakoni su posjetili svetište Vrhbosanske nadbiskupije sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju kod Jajaca u kojem ih je primio župnik fra Filip Karadža. U večernjim satima đakoni su posjetili franjevački samostan Rama – Šćit u kojem ih je o životu u ramskom kraju, samostanu na Šćitu, etnografskom muzeju i uređenom

dvorištu sa skulpturama poznatih umjetnika upoznao župnik fra Andrija Jozić i fra Mijo Džolan. Prvi dan duhovno-studijskog putovanja završen je dolaskom u duhovno-obrazovni centar „Emaus“ Caritasa Mostarsko-duvanjske biskupije u Potocima kod Mostara, gdje su đakoni bili smješteni tijekom prvoga dijela putovanja.

Drugoga dana putovanja đakoni su posjetili franjevački samostan i župu Humac kod Ljubuškog. Na Humcu su pod vodstvom gvardijana fra Darija Dodiga razgledali novoobnovljenu staru kao i sadašnju župnu crkvu, obišli zbirku umjetnina „Majka“, a fra Dario ih je upoznao i sa samostanskim muzejom, u kojem se čuva poznata Humačka ploča. Nakon obilaska starog grada, đakoni su posjetili franjevački samostan i župnu crkvu Sv. Petra i Pavla gdje su ih primili provincijal Hercegovske franjevačke provincije Uznesenja BDM fra Miljenko Šteko i gvardijan fra Danko Perutina, a đakone je s poviješću provincije upoznao fra Ante Marić koji ih je proveo kroz crkvu i samostan te pokazao samostansku knjižnicu s vrlo vrijednim fondom knjiga. Fra Iko Skoko đakone je proveo kroz zgradu u kojoj franjevci grade pučku kuhinju, studentski dom i međunarodni centar za dijalog. Đakoni su imali prigodu posjetiti i mostarski zvonik mira. U predvečerje drugoga dana generalni tajnik Mostarsko-duvanjske biskupije don Željko Majić primio je đakone u biskupskom ordinarijatu te ih upoznao s poviješću i sadašnjošću biskupije i životom u Mostaru. Nakon predavanja euharistijsko slavlje u katedrali Marije Majke Crkve predvodio je don Željko Majić u koncelebraciji s dr. Šimunovićem i još petoricom svećenika, a svojom nazočnošću slavlje su uveličali i sami đakoni.

Trećeg dana đakoni su svoje putovanje nastavili boravkom u Sarajevu. Po dolasku u Sarajevo najprije su posjetili provincijalat Franjevačke provincije Sv. Križa – Bosne Srebrene gdje su se susreli s provincijalom fra Jozom Marinčićem. U pratnji provincijala bili su defintor i ekonom provincije fra Nikica Vujica i tajnik provincije fra Damir Pavić. Đakonima su predstavili djelovanje provincije te ih upoznali s drugim sadržajima i programima franjevac u Sarajevu kao što su pučka kuhinja, Franjevački studentski dom i Humanitarno-karitativna organizacija Kruh sv. Ante te mjesečnik „Svjetlo riječi“. Dr Tomislav Mlakić pratio je đakone u njihovu boravku u Sarajevu te im približio sliku grada, a đakone je pratio u rezidenciju Družbe Isusove u Sarajevu u kojoj je domaćin bio župnik i superior o. Krešimir Djaković. U svetištu Majke Božje na Stupu đakoni su izmolili časoslov, a župnik i upravitelj svetišta don Miroslav Čavar bio je domaćin zajedničkog ručka u prostorijama župe. Đakoni su tijekom boravka u Sarajevu bili smješteni u Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih „Ivan Pavao II“. U popodnevnim satima trećeg dana putovanja vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić primio je đakone u vrhbosanskom ordinarijatu. Kardinal Puljić predstavio im je povijest nadbiskupije i sve ono što je nadbiskupija proživjela od svoga osnutka. Na poseban način kardinal Puljić osvrnuo se na ratno stanje te poslijeratne izazove. U drugom dijelu susreta đakoni su imali prigodu postaviti pitanja kardinalu Puljiću vezano uz teme koje ih zanimaju, a nakon susreta đakoni su s poglavarima i bogoslovima iz Rimskog Germanikuma u prepunoj sarajevskoj katedrali sudjelovali na euharistijskom slavlju. U večernjim satima đakoni su posjetili KŠC „Sv. Josip“ pod vodstvom vlč. Ljube Zelenike, a u samostanskoj crkvi Kraljice svete krunice molili Večernju. S. Antonela Rašić, redovnica Družbe kćeri Božje ljubavi i poglavarica samostana sv. Josipa u Sarajevu, upoznala je đakone s poviješću crkve i životom blaženih Drinskih mučenica. Posljednjega dana duhovno-studijskog putovanja pod

vodstvom prof. Leonarda Valente đakoni su razgledali staru povijesnu jezgru Sarajeva i druge znamenitosti. U svetištu sv. Leopolda Bogdana Mandića u Maglaju dočeka ih je župnik i upravitelj svetišta vlč. Josip Jelić koji je govorio o nastanku i životu župe, posebno nakon katastrofalne poplave 2014. godine u kojoj je stradalo i samo svetište, a s đakonim je u crkve izmolio Časoslov i pobožnosti u čast sv. Leopoldu. Posljednja točka putovanja bila je župa sv. Jurja mučenika u Derventi u kojoj je euharistijsko slavlje u sklopu trodnevnice za župni blagdan predvodio dr. Šimunović u koncelebraciji sa župnikom Ivom Kopicem. Nakon euharistijskog slavlja druženje je nastavljeno u samostanu sestara milosrdnica u kojem su župnik i fra Ivan Čurić iz samostana na Plehanu đakone upoznali s posebno teškim stanjem u župama Derventskoga dekanata.

Odgovor biskupa Komarice na pismo predsjednika RS Milorada Dodika

Banja Luka, 22.4.2017. (IKA/TABB) - Banjolučki biskup Franjo Komarica poslao je svoj „odgovor“ (br. 125/17 od 20. 4. 2017.) predsjedniku bosanskohercegovačkog entiteta Republika Srpska Miloradu Dodiku na njegovo pismo od 18. travnja, koje je uputio biskupu, ali i javnosti.

Kopiju pisma biskup Komarica je poslao također i Apostolskoj nuncijaturi u Bosni i Hercegovini i generalnom tajništvu Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

U tekstu pisma biskupa Komarice se, među ostalim, navodi: „Za vrijeme rata i tijekom svih poratnih godina trudio sam se uvažavati službene predstavnike institucija Vlasti na svim razinama, a i druge oko sebe sam na to poticao. Nažalost, doživio sam i ja i brojni oko mene istomišljenici – sunarodnjaci i sugrađani – da predstavnici institucija Vlasti vrlo često nisu uvažavali niti osiguravali neka od osnovnih i neupitnih ljudskih prava. Vjerujem da to Vama nije nepoznato. Također Vam je moglo biti poznato – kao što je to poznato i našoj domaćoj javnosti – da sam se osobno u ratu i u poraću u bezbroj slučajeva zalagao za poštovanje ljudskog dostojanstva i temeljnih ljudskih i građanskih prava i brojnih nekatolika, kad su ona bila ugrožena.

Vama je također dobro poznato da je na području entiteta Republika Srpska – samo u dijelu moje biskupije – a slično je i s dijelovima drugih bosansko-hercegovačkih katoličkih (nad)biskupija – potpuno bilo uništeno ili oštećeno oko 95% crkvenih objekata. U brojkama to iznosi oko 1000! Skoro isto toliko postotaka domaćih katolika, – a to su mnoge desetine tisuća! – nasilno je protjerano ili izbjeglo, a njihova imanja, pa čak i brojna katolička sela i katolička prigradska naselja sve do danas ostadoše avetinjiski opustošena i uništena. Državu sačinjavaju njeni stanovnici, a ne prisilno ispražnjeni životni prostori! Nisam uvjeren da i Vi osobno želite ući u povijesne knjige kao jedan od zatirača Katoličke Crkve na području današnje RS u BiH! U ovom kontekstu vjerujem da Vam je poznato koliko je Vlada RS za sve uništavanje privatne imovine svojim građanima platila odštete! Koliko je Vlada RS dala tijekom ovih poratnih godina potrebite i dužne političke, pravne i materijalne pomoći svima onima katolicima koji se svih poratnih godina uporno, ali bezuspješno trude oko ostvarenja svoga održivog povratka u rodni im kraj, a što im je Aneksom 7 Daytonskoga mirovnog sporazuma zajamčeno? – Teško narodu kojega njegovi politički predstavnici uvjere da nije u stanju živjeti zajedno s drugim narodima. Sveto Pismo poučava: „Tko sije nepravdu, žanje nesreću“ (Izr 22,8).

Vama je zacijelo dobro poznato da su petorica župnika – izrazitih mirotvoraca – moje biskupije i jedna redovnica na području entiteta RS na najbrutalniji način ubijeni

(posljednji od njih godine 2004!). Još su trojica mojih svećenika podlegla od posljedica torture, a nekoliko ih sve ove poratne godine pati od teških posljedica zlostavljanja od strane članova vojske i policije RS. Posmrtno ostatke jednog od kidnapiranih i likvidiranih mojih župnika entitetske i općinske vlasti ne žele nam ni nakon punih 25 godina vratiti da ih sahranimo po vjerskom obredu. Kako to i zašto tako?

Niti za dotične ubijene katoličke vjerske službenike, kao niti za nekoliko stotina ubijenih katolika-civila moje biskupije – na širem banjolučkom području, na kojem nije bilo nikakvih oružanih sukoba – koliko nam je poznato, entitetsko (a ni državno) tužilaštvo i sudstvo do sada nisu pokrenuli postupak za utvrđivanje odgovornosti onih koji su ih, bez ikakve njihove krivnje, bez suda i presude nasilno likvidirali! Bez ozbiljne želje svih odgovornih pojedinaca i institucija da se ustanovi i uvaži maksimalno objektivno istina i da se odlučno promiče jednakomjerna primjena pravde za sve – sva plemenita i dragocjena nastojanja mnogih naših sugrađana oko praštanja, pomirenja, suživota i izgradnje pravednog i trajnog mira u našoj napaćenoj zemlji neće uroditi željenim plodom.

Kao članu Rimokatoličke Crkve i njezinom službenom predstavniku u ovom dijelu naše zemlje dužnost mi je, u duhu mojih službenih crkvenih zadaća, također naučavati i primjenjivati socijalni nauk Crkve – osobito kroz karitativne i odgojno-obrazovne projekte i izricati „moralni sud pa i u stvarima koje se odnose na politički poredak, kada to traže temeljna prava ljudske osobe“ (GS 76).

A kao građanin svoga rodnog grada i svoje domovine smatram da imam pravo pitati službene predstavnike državnih institucija svih razina: zašto mnogi moji sugrađani ne mogu ostvariti svoje neotuđivo i neupitno ljudsko pravo da budu sigurni i sretni, svoji sa svojim na svome, na svojoj očevini i djedovini, uživajući u punom ostvarenju svoga identiteta? Gospodine Predsjedniče, smatram svojom dužnošću pomagati svim konstruktivnim i dobronamjernim dužnosnicima u javnom životu naše zemlje da izgrađuju pravnu državu i uspješno – po mjeri čovjeka – obavljaju svoj odgovorni politički posao. Znam da u tome u ovoj zemlji nisam sam. Vjerujem da ćete i Vi i ubuduće – kao što ste to činili u nešto daljnjoj prošlosti – moći tu moju nakanu prepoznati i adekvatno uvažiti u korist općeg dobra, ističe biskup Komarica u pismu predsjedniku bosanskohercegovačkog entiteta Republika Srpska Miloradu Dodiku.

Reis-ul-ulema Kavazović posjetio biskupa Komaricu

Banja Luka, 22.4.2017. (IKA/TABB) – Poglavar Islamske zajednice u BiH reis-ul-ulema mr. Husein Kavazović pohodio je 22. travnja banjolučkog biskupa Franju Komaricu. Toga dana upriličeno je polaganje kamena temeljca za poznatu banjolučku džamiju Arnaundiju, koja je – kao i sve druge banjolučke džamije i mnoge katoličke crkve – bila srušena tijekom ratnih 90-ih godina.

Efendija Kavazović je i ovaj put zahvalio biskupu Komarici za njegovu osobnu pomoć i pomoć Katoličke Crkve u Banjolučkoj biskupiji mnogim u ratu i poraću ugroženim domaćim muslimanima – Bošnjacima, koji – kako je rekao – tu pomoć ne zaboravljaju.

U prijateljskom razgovoru dvojica vjerskih poglavara su se složila o potrebi zajedničkog traženja mogućnosti za pružanje učinkovite pomoći brojnim sve siromašnijim domaćim obiteljima da ostanu i opstanu u svom rodnom kraju i svojoj domovini Bosni i Hercegovini, izgrađujući zajednički svoju zajedničku sigurnu budućnost i ne prepuštajući samo strancima da o njoj odlučuju.

Susret župnih zborova iz župa Banjolučke biskupije

Susret počeo misnim slavljem koje je u katedrali Sv. Bonaventure u Banjoj Luci predvodio biskup Komarica Banja Luka, 22.4.2017. (IKA/TABB) – Redoviti godišnji susret zborova iz župa Banjolučke biskupije održan je u subotu 22. travnja u katedrali Sv. Bonaventure u Banjoj Luci.

Susret je počeo misnim slavljem koje je predvodio biskup Franjo Komarica uz suslavlje dvojice svećenika.

Na početku mise biskup je izrazio dobrodošlicu i zahvalnost svakom od nazočnih osam zborova i njihovim zborovođama, te biskupijskoj koordinatrici liturgijskog pjevanja s. Damjani Kovačević, ujedno voditeljici i orguljašici u katedrali.

U homiliji biskup je podsjetio na nazočnost uskrslog Krista – osobito u liturgiji Crkve, te na povlaštenost i obvezu svih koji smiju imati udjela u tom Kristovu otkupiteljskom činu. Pojasnio je dodatnu dragocjenost sudjelovati u važnoj liturgijskoj zajednici crkvenoga pjevačkog zbora, koji se okuplja oko Krista, Velikog Svećenika i Dobrog Pastira u izvršavanju njegove zadaće proslavljanja nebeskog Oca i spasenja duša njegovih vjernika okupljenih na liturgijskim slavljinama njegove Crkve.

Tijekom svečanoga misnog slavlja vazmene subote skladno su sve predviđene pjevane dijelove pjevali svi okupljeni pjevači pod ravnanjem s. Damjane i uz orguljsku pratnju s. M. Blanke Jeličić.

Okupilo se oko 150 članova župnih zborova iz sljedećih župa: Banja Luka – katedrala, voditeljica s. Damjana Kovačević; Bila – voditeljica Ana Čavar; Čuklić – voditeljica s. Nevena Cvitanović; Jajce – voditeljica s. Dubravka Dropulja; Livno – voditeljica s. M. Blanka Jeličić; Livno – samostanska crkva na Gorici, voditelj Damir Vrdoljak; Ljubunčić – voditeljica s. Henrika Miškić; te Podhum, voditeljica Ilirija Popović. Unatoč nenadanom snijegu i ledu u brdima Bosne, veći dio pjevača se nije dao pokolebati nego su se spremno odazvali i radosno sudjelovali na susretu. Dio je ipak u posljednji trenutak odustao premda su bili najavljeni.

Nakon mise biskup Komarica održao je pjevačima predavanje na temu „Liturgijske službe pjevačkog zbora”. Najprije je citirao više mjesta koncilskih i postkoncilskih dokumenata, koji govore o ulozi crkvene glazbe u liturgiji, ulozi pjevačkog zbora te o brizi crkvenih pastira za učinkovito obavljanje liturgijske zadaće pjevačkog zbora.

Posebno je naglasio nezaobilaznu zadaću zbora u pomaganju pjevanja cijele liturgijske zajednice, te o onim specifičnim mjestima u slavlju i o oblicima sadržajima zbornog pjevanja. Naveo je pojedinačno i sve dijelove misnog slavlja. Naglasio je da svi članovi pjevačkog zbora, kao i svi drugi službenici i sudionici liturgijskih slavlja trebaju imati na umu da je svako „bogosluzje Crkve događaj u kojemu se susreću Božji nalog, crkvene upute, tj. propisi i naše ljudsko sudjelovanje”. Zahvalio je svima za njihov doprinos rastu i plodnosti kršćanske vjere u njihovim župnim zajednicama.

Nakon okrepe i druženja u dvorani Ordinarijata, pjevači su nastavili svoj susret zajednički uvježbavajući dvije liturgijske skladbe, koje će biti dio repertoara na misnom slavlju prigodom susreta sljedeće godine.

Nadbiskup Hočevar na proslavi Nedjelje Božjeg milosrđa u sarajevskoj katedrali

Sarajevo, 23.4.2017. (IKA/KTA) - Beogradski nadbiskup metropolit Stanislav Hočevar, na Bijelu nedjelju, 23. travnja, predvodio je u katedrali Srca Isusova u Sarajevu svečano euharistijsko slavlje kojim je katedralna župna zajednica u glavnom gradu BiH proslavila Nedjelju Božjeg milosrđa. Riječi dobrodošlice u grad, koji je u nedavnoj prošlosti doživio teška stradanja, nadbiskupu Hočevaru izrazio je katedralni župnik i sarajevski dekan preč. Marko Majstorović. Pozdravio je i sve svećenike, redovnice, bogoslove i vjernike koji su došli uteći se Božjem milosrđu napominjući da, uz ispunjenje potrebnih uvjeta, mogu zadobiti potpuni odnosno djelomični oprost. Poseban pozdrav uputio je članovima Katedralnog zbora „Marija” iz Mostara koji su, pod ravnanjem maestra don Nike Luburića, animirali liturgijsko pjevanje, a u večernjim satima upriličili su i prigodni koncert.

U propovijedi nadbiskup Hočevar kazao je da upravo u Sarajevu, nakon svega što se događalo, mogu dublje slaviti Nedjelju Božjeg milosrđa, dodavši kako ona „nije dana samo zato da bismo se tješili nego zato da bismo mi svi svakoga dana postajali odgovorniji”. Božje milosrđe zahtijeva da mi preobražavamo ovaj svijet ponajprije novim življenjem u poslušnosti Božjem Duhu, ali i stvarajući nove zajednice i novo ozračje u čitavom društvu. Evanđelist Luka u misnom odlomku iz Djela apostolskih ističe da su prvi kršćani živjeli u zajedništvu, grčki koinonia, te bili jedno srca i jedna duša. To je najbolji i najveći učinak i plod Uskrsa i Božjeg milosrđa prema nama. I mi smo pozvani zapitati se promičemo li u ovom vremenu, dok posebno razmišljamo o Božjem milosrđu, to jedinstvo i zajedništvo u našim obiteljima, narodima i među narodima. Osobito mi katolici pozvani smo na ovim prostorima promicati veće jedinstvo i zajedništvo da ne bi na bilo koji način ostali zatvoreni u sebe i u samo u svoju zajednicu nego da proširimo tu ljubav i pomirenje na sve ljude i na sve strane. Utoliko više potrebno je da širimo jedinstvo među svim kršćanima”, rekao je nadbiskup Hočevar ističući da Isusov nauk preporuča narode jer poznavati Boga znači živjeti u zajedništvu s Bogom. „Kako je važno osobito danas ljudima približiti evanđelje! Slaviti Božje milosrđe znači omogućivati svim ljudima da poput Tome mogu dotaknuti Božje milosrđe. Jasno je da Božje milosrđe kušamo najviše u slavlju euharistije ili lomljenju kruha. Ako želimo biti misionari Božjeg milosrđa, važno je da se redovito hranimo tom snagom novoga života kako bismo mi sami svima postali kruh Božje ljubavi i milosrđa. Potrebno je i da svakoga dana obavljamo različite molitve”, kazao je nadbiskup Hočevar te potaknuo sve da neprestano gledaju Isusa i njegov otvoreni bok tolike Božje ljubavi i milosrđa, zaključio je nadbiskup Hočevar.

Na kraju misnog slavlja izmoljena je molitva pred velikom slikom Milosrdnog Isusa nakon čega je uslijedila svečana procesija. Poslije mise župnik Majstorović sa suradnicima i župljanima pobrinuo se za objed za sve vjernike, svećenike, redovnike i redovnice u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu i u župnom uredu. Katedralna župa pripravljala se na svetkovinu tijekom cijele vazmene osmine svakodnevnim slavljem mise i moljenjem krunice Božjem milosrđu, a u svim događanjima župniku Majstoroviću pomagale su Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije s. Ljubica Stjepanović i s. Franciska Ivanović.

Inozemne vijesti

Papa emeritus Benedikt XVI. proslavio 90. rođendan

Vatikan, 17.4.2017. (IKA) - Papa emeritus Benedikt XVI. proslavio je 17. travnja 90. rođendan u vrtu svoje rezidencije u samostanu Mater Ecclesia. Na proslavi je sudjelovalo i malo izaslanstvo iz Bavarske, među kojima 30 pripadnika bavarskih povijesnih postrojbi, tzv. „Gebirgschützen“, a osim toga je sudjelovao i bavarski premijer Horst Seehofer kao i brat umirovljenog pape, mons. Georg Ratzinger, prenosi Radio Vatikan.

Nakon pozdravnoga govora bavarskih postrojbi, slavljenuk se kratko obratio prisutnima. Istaknuo je da mu je srce ispunjeno zahvalnošću za 90 godina koje mu je dragi Bog podario. Bilo je kušnji i teških vremena, ali me je On u svemu uvijek vodio dalje, izvlačio me, kako bih mogao nastaviti ići naprijed, kazao je papa emeritus. Izrazio je svoju zahvalnost i za ljude koji su došli iz Bavarske te mu tako upriličili rodni kraj. Bavarska je lijepa od dana stvaranja, kazao je Benedikt XVI., a lijepom ju čine crkveni tornjevi, kuće s balkonima i cvijećem, ljudi koji su dobri. Ona je lijepa zato što se tamo zna za Boga te se također zna da je On stvorio svijet i da je pravo kada ga oblikujemo zajedno s Njim. Srdačno vam zahvaljujem, nastavio je slavljenuk, za ovu sadašnjost Bavarske, koju mi prenosite, Bavarske koja je otvorena svijetu, živa, radosna, ali koja je takva upravo zato što je ukorijenjena u vjeri. Papa emeritus je potom prisutnima poželio obilje Božjeg blagoslova te ih zamolio da njegove pozdrave prenesu u rodni kraj.

Nadbiskup Auza o prisilnoj migraciji

U središtu problema je nedostatak solidarnosti i često namjerno zanemarivanje osnovnih potreba naših bližnjih, istaknuo je u New Yorku stalni promatrač Svete Stolice pri UN-u na međunarodnoj raspravi o migracijskim tokovima
New York, 19.4.2017. (IKA) - Globalni sporazum o migracijama dat će priliku međunarodnoj zajednici da poštuje obveze koje je preuzela usvajanjem Agende 2030. za održivi razvoj, istaknuo je nadbiskup Bernardito Auza, apostolski nuncij i stalni promatrač Svete Stolice pri Ujedinjenim narodima, na međunarodnoj raspravi o migracijskim tokovima u New Yorku, prenosi Radio Vatikan. U svom je prvom intervjuu podsjetio da je papa Franjo usvajanje Agende 2030. za održivi razvoj nazvao „važnim znakom nade“. Istaknuo je da se u samom tekstu Agende (cilj 10.7.) poziva na omogućavanje „mirne, sigurne, redovite i odgovorne migracije i mobilnosti ljudi, između ostaloga i putem primjenjivanja isplaniranih migracijskih politika kojima se dobro upravlja“. No, takav ishod zahtijeva analizu, razgraničenje i djelotvorno provođenje praktičnih strategija kako bi se suočilo s pokretačima prisilne migracije, kao što predlaže Agenda, kazao je nadbiskup Auza. Iz tog je razloga papa Franjo potaknuo sve vođe država da poduzmu žurne, učinkovite, praktične i konkretne korake kako bi očuvali i poboljšali prirodni okoliš te tako što prije moguće okončali fenomen društvenoga i gospodarskog isključivanja. Stalni promatrač Svete Stolice istaknuo je da je u srži prisilne migracije nedostatak solidarnosti i često namjerno zanemarivanje osnovnih potreba naših bližnjih, kao što su pristup kvalitetnom obrazovanju, pristojnom radu, prikladnom stanovanju i osnovnoj zdravstvenoj skrbi. Te su nezadovoljene potrebe u korijenu svjetske nestabilnosti i njihove su štetne posljedice: trgovina ljudima i ljudskim organima; spolno iskorištavanje djece; ropski rad,

uključujući prostituciju; trgovina drogom i oružjem; terorizam i međunarodni organizirani kriminal. Nadbiskup Auza istaknuo je da iz tog razloga naša prva i osnovna zadaća mora biti da odgovorimo na temeljne potrebe naše braće i sestara te osiguramo mir i sigurnost kod kuće, a to je ujedno i osnovna svrha ciljeva Agende 2030. za održivi razvoj.

Kao sljedeće područje koje zahtijeva pažljivo promišljanje je značajan broj djece selilaca koji nemaju pratnje ili su razdvojeni od obitelji. Pozivajući se na nedavne Papine riječi, nadbiskup je uputio apel da se usvoje konkretna rješenja za taj problem. Istaknuo je da se s pitanjem djece selilaca treba suočiti na njegovom izvoru. Prvi bi korak bio obveza čitave međunarodne zajednice da okonča sukobe i nasilje koji prisiljavaju ljude na bijeg ili da svoju djecu šalju naprijed s nadom da će ona pronaći sigurnost i, u konačnici, bolji život. Potrebna je dalekovidna perspektiva koja je sposobna ponuditi odgovarajuće programe za područja pogođena najgorom nepravdom i nestabilnošću kako bi se svima zajamčio pristup istinskom razvoju. Ta bi perspektiva također trebala informirati programe, usluge i zaštitu koji se pružaju seliocima ne samo za vrijeme njihova putovanja, nego i kada pristignu u tranzitne zemlje ili na svoja odredišta, napomenuo je nadbiskup Auza.

U svom je drugom intervjuu apostolski nuncij istaknuo da se upravljanje migracijom ne može svesti samo na jedno ministarstvo ili Vladin ured. Sveobuhvatan odgovor na pitanje migracije zahtijeva „cjeloviti pristup“ koji uključuje perspektive različitih ministarstava i službenika, koji odražava cjelovitu narav čovjeka i koji priznaje potrebu zajedničkog odgovora na migraciju u čitavoj njezinoj složenosti. Potrebno je zapravo usklađeno nastojanje koje će osim vlasti uključivati i političku zajednicu, civilno društvo, međunarodne organizacije i vjerske ustanove. Ponovio je potom riječi pape Franje iz govora sudionicima VI. međunarodnog foruma „Migracije i mir“ koji se održao u Rimu 21. i 22. veljače ove godine. „Obrana neotuđivih prava migranata, jamčenje temeljnih sloboda i poštovanje njihova dostojanstva zadaće su iz kojih nitko ne može biti izuzet.“ Poštovanje, zaštita i promicanje ljudskih prava selioca, neovisno o njihovom migracijskom statusu, „moralni je imperativ koji treba ostvariti primjenjujući pravne, međunarodne i nacionalne instrumente“ te provođenjem ispravnih i dalekovidnih političkih odluka, „dajući prednost konstruktivnim procesima pred neposrednim rezultatima konsenzusa“, kazao je tada Sveti Otac. Nuncij je podsjetio da je papa Franjo u raspravu o migrantima uveo novi pojam – „dužnost uljudenosti“. Taj pristup ne samo da implicira nastojanja vlasti, nego i dužnost selioca koji istodobno čuvaju vrijednosti svoje kulture te poštuju zakone i tradicije zemalja koje su ih prihvatile.

Postoji očita veza između selilaštva i razvoja, istaknuo je nadbiskup. Promicanje ljudskoga dostojanstva migranata i njihovih obitelji započinje u zajednicama iz kojih dolaze. U tu svrhu treba poticati napore koji će dovesti do ostvarivanja programa međunarodne suradnje koji su lišeni pristranosti i interesa kao i transnacionalnog razvoja u kojem će se uključiti migrante kao aktivne čimbenike. Sveobuhvatniji odgovor na prilike i izazove migracije moguć je ako međunarodna zajednica bude surađivala te ako započne od temeljnih potreba kako selioca tako i zemalja primateljica, poručio je nadbiskup Auza.

Redovno zasjedanje Stalnog povjerenstva za studij Reda propovjednika

Rim, 21.4.2017. (IKA) - Stalno povjerenstvo za promociju studija u dominikanskom redu održalo je svoje redovito zasjedanje od 19. do 21. travnja u generalnoj kuriji reda u Rimu. Povjerenstvo čini osam članova iz cijeloga svijeta, s izabranim predstavnicima pojedinih kontinenata i područja. Hrvatski dominikanac fr. Anto Gavrić, regens studija Hrvatske dominikanske provincije i profesor na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, izabran je za koordinatora regensa studija za Europu te je u tom svojstvu i član tog Povjerenstva. Povjerenstvom predsjedava asistent učitelja reda za intelektualni život fr. Michel Mascari (USA).

Cilj je Stalnog povjerenstva svratiti dominikancima pozornost na današnja glavna doktrinarna pitanja i pripremiti ih za dijalog sa suvremenim svijetom kroz istraživanja i studij, ali posebice istraživanja i proučavanja pitanja koja odgovaraju intelektualnom svijetu i kulturi. Sve to zahtijeva planiranje trajne formacije, koordinaciju profesora i specijaliziranih institucija na regionalnoj ili međunarodnoj razini. Promicanje studija u dominikanskom redu nužno podrazumijeva pozornost na pripremanje budućih profesora i stručnjaka.

Ove je godine Stalno povjerenstvo analiziralo odredbe glede studija koje je donijela Opća skupština dominikanskog reda održana 2016. u Bologni i pismo vrhovnog poglavara reda po završetku kongresa o poslanju reda, kojim je zaključena proslava jubileja 800 godina Reda propovjednika. Asistent za intelektualni život prikazao je situaciju na ustanovama koje su pod izravnom jurisdikcijom vrhovnoga poglavara dominikanskog reda, a Povjerenstvo je iznijelo svoje primjedbe i prijedloge. Povjerenstvo je predložilo kriterije za osnivanje budućeg centra specijaliziranih studija u Aziji, kojeg će svrha biti promicati međureligijski dijalog između kršćanstva i velikih religija u Aziji, posebice hinduizma, budizma, konfucionizma i islama. Također je donijelo kriterije za osnivanje instituta u Africi za promicanje dijaloga između teologije, različitih afričkih kultura i različitih religijskih tradicija. Povjerenstvo je nastavilo s traženjem različitih putova suradnje radi organiziranja naših resursa, formiranja mlađe braće za akademske ustanove provincija i reda te promicanja vizije studija koju donosi novi Program studija (Ratio studiorum).

Na zasjedanju su sudjelovali: fr. Bryan Kromholtz (SAD, koordinador regensa za Sjevernu Ameriku), fr. Pablo Sicouly (Argentina), koordinador regensa za Latinsku Ameriku i Karibe, fr. Anto Gavrić, koordinador regensa za Europu, fr. Paul Akin-Otiko (Nigerija), koordinador za Afriku, fr. Jannel Abogado (Filipini), koordinador regensa za Aziju i Pacifik te članovi koje je izravno imenovao učitelj Reda propovjednika: fr. Benoît-Dominique de la Soujeole (Sveučilište u Fribourgu, Švicarska) i fr. Michal Paluch (Poljska) novoimenovani rektor Papinskog sveučilišta sv. Tome u Rimu (Angelicum).

Članovi Povjerenstva posjetili su i teologa Papinskog doma fr. Wojciecha Giertycha, koji je član Poljske dominikanske provincije, a služba teologa Papinskog doma već osam stoljeća povjerava se dominikancima.

Papa predvodio bogoslužje u spomen na „Nove mučenike” 20. i 21. stoljeća

Rim, 22.4.2017. (IKA) – Papa Franjo je u subotu 22. travnja u starodrevnoj crkvi Sv. Batolomeja na Otoku Tiber (Isola Tiberina) predvodio Službu Riječi sa Zajednicom sv. Egidija, u spomen na „Nove mučenike” 20. i 21. stoljeća. Na taj se način željelo pokazati solidarnost sa svim kršćanskim zajednicama koje su izložene progonstvima.

„Kliču u nebu sveti mučenici koji su slijedili Kristove tragove; zbog njegove su ljubavi prolili krv, te se raduju zauvijek u Gospodinu”, prve su riječi Himna mučenika, koji je, uz zvuk zvona, dopratio dolazak pape Franje u baziliku Sv. Bartola na Otoku; u tu crkvu koja je – po želji svetoga Ivana Pavla II. – nakon Jubileja 2000. godine postala „Memorijalna crkva svjedoka vjere XX. i XXI. stoljeća”. Papa Franjo je stoga, kada je stigao u baziliku, najprije izrazio štovanje pred relikvijama svetoga Bartola i ikonom „novih mučenika”.

Mučenici, rekao je Papa u homiliji, podsjećaju nas da kao kršćani ne pobjeđujemo vlašću, oružjem i novcem, već jednostavnom snagom ponizne vjere i ljubavi. Papa se osvrnuo i na dramu izbjeglica, koje Europa često odbija. Tražio je jaču solidarnost. Mnogi prihvatni centri, prema Papinim riječima, nalik su na na koncentracijske logore, gdje je na malom prostoru smješteno mnoštvo ljudi. Primijetio je kako su danas važniji sporazumi nego ljudska prava. U homiliji Papa je podsjetio i na primjer mučenice, što mu ga je ispričao na otoku Lezbos tridesetogodišnjak muslimanske vjeroispovijesti čiju su ženu teroristi ubili samo zato jer je bila kršćanka.

Prije Papine homilije pred okupljenim vjernicima članovi obitelji i prijatelji kršćana ubijenih iz mržnje prema vjeri, pročitali su Svetomu Ocu nekoliko svjedočanstava. Među njima bila je i sestra oca Jacquesa Hamela, 86-godišnjeg svećenika kojeg je prošle godine u Francuskoj ubio 19-godišnji džihadist.

Francuski biskupi pozivaju na stvaranje solidarnijeg društva

Pariz, 24.4.2017. (IKA) - Nakon prvoga kruga predsjedničkih izbora u Francuskoj, u kojem su najviše glasova osvojili Emmanuel Macron i Marine Le Pen, Francuska biskupska konferencija ne poziva na glasovanje za jednog ili drugog kandidata, već još jednom podsjeća na važnost tih izbora te nastoji svima pružiti elemente za donošenje vlastite razborite odluke. Glasnogovornik Francuske biskupske konferencije mons. Olivier Ribadeau Dumas u izjavi koju prenosi Le Figaro pozvao je na „istinski sporazum o odgoju” jer se „jedino podržavanjem obitelji, koja je živo tkivo svakog društva, te uvažavanjem obiteljskih veza, može potaknuti jačanje kohezije društva”. Francuska biskupska konferencija poziva na stvaranje pravednijeg, solidarnijeg društva u kojem će se poštovati različitosti i dostojanstvo svakog pojedinca.

Prilog dokumenti

Uskrsli Krist, nada naša (usp. 1 Kor 15)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 19. travnja 2017.

Biblijski tekst: 1 Kor 15, 1-5

Doziviljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih, koje primiste, u kome stojite, po kojem se spašavate, ako držite što sam vam navijestio; osim ako uzalud povjerovaste. Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijeha naše po Pismima; bi pokopan i uskrsnuo treći dan po Pismima; ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Naš je današnji susret obasjan svjetlom Uskrsa, koji slavimo i nastavljamo slaviti liturgijom. Zato vam u našem nizu kateheza o kršćanskoj nadi danas želim govoriti o Uskrsnom Kristu, našoj nadi, kako ga sveti Pavao predstavlja u Prvoj poslanici Korinćanima (usp. pog. 15).

Apostol želi razriješiti problematiku koja je zajednici u Korintu bila zasigurno u središtu rasprava. Uskrsnuće je zadnja tema o kojoj se govori u toj poslanici, ali je vjerojatno, ako se gleda po važnosti, na prvome mjestu: sve naime počiva na tom polazištu.

Obraćajući se svojim kršćanima, Pavao polazi od nepobitne činjenice, koja nije plod doumljivanja nekog mudraca, već činjenica, jednostavna činjenica kojom su zahvaćeni životi nekolicine ljudi. Kršćanstvo se rađa iz toga. To nije ideologija, to nije filozofski sistem, nego hod vjere koji ima svoje ishodište u jednom događaju, o kojem svjedoče prvi Isusovi učenici. Pavao to sažima ovako: Isus je umro za naše grijeha, bio pokopan, treći dan je uskrsnuo i ukazao se Petru i dvanaestorici (usp. 1 Kor 15, 3-5). To je činjenica: umro je, bio pokopan, uskrsnuo je i ukazao se. To jest, Isus je živ! To je srž kršćanske poruke.

Naviještajući taj događaj, koji je središnja jezgra vjere, Pavao osobito insistira na posljednjem dijelu vazmenog otajstva, to jest na činjenici da je Isus uskrsnuo. Da je naime sve završilo smrću, u Njemu bismo imali primjer najviše predanosti, ali to ne bi moglo pobuditi našu vjeru. Bio je junak. Ne! Umro je, ali je uskrsnuo. Jer vjera se rađa iz uskrsnuća. Prihvatiti da je Krist umro, i to raspet, nije čin vjere, to je povijesna činjenica. Vjerovati, međutim, da je uskrsnuo jest čin vjere. Naša se vjera rađa na uskrsno jutro. Pavao donosi popis osoba kojima se uskrsli Isus ukazao (usp. rr. 5-7). Tu imamo mali sažetak svih uskrsnih ispovijesti i svih osoba koje su stupile u kontakt s Uskrsnim. Na vrhu tog popisa su Kefa, to jest Petar, i skupina dvanaestorice, zatim „pet stotina braće“ od kojih su mnogi još uvijek mogli dati o tome svoje svjedočanstvo, a zatim se spominje Jakov. Posljednji na popisu – kao najmanje vrijedan od svih – je on sam, Pavao, „kao nedonošče“ (usp. r. 8).

Pavao koristi taj izraz jer je njegova osobna povijest dramatična: on nije bio ministrant, već progonitelj Crkve, ponosan na vlastita uvjerenja; doživljavao je sebe kao uspješnu osobu, s vrlo jasnom predodžbom o tome što je život s njegovim dužnostima. No, u toj savršenoj slici – kod Pavla je sve bilo savršeno, sve je znao – u toj savršenoj slici života jednoga se dana zbililo nešto potpuno nepredviđeno: susret s Uskrsnim Isusom na putu za Damask. Ondje se nije zbililo samo to da je jedan čovjek pao na zemlju: ondje je jedna osoba zahvaćena događajem koji će joj stubokom promijeniti smisao života. I progonitelj postade apostol, zašto? Zato što je vidio Isusa živa! Ja sam vidio Isusa Krista

uskrsloga! To je temelj Pavlove vjere, kao i vjere ostalih apostola, kao i vjere Crkve, kao i naše vjere.

Kako je lijepo misliti da je kršćanstvo, u suštini, upravo to! To nije toliko naše traženje Boga – traženje koje je, istini za volju, tako neodlučno –, nego Božje traganje za nama. Isus nas je uzeo, uhvatio nas, osvojio nas je da nas nikada više ne napusti. Kršćanstvo je milost, to je iznenađenje, i stoga pretpostavlja srce sposobno za čuđenje. Zatvoreno srce, racionalističko srce nije sposobno za čuđenje i ne može shvatiti što je kršćanstvo. Jer kršćanstvo je milost, a milost se može samo iskustveno doživjeti, štoviše susreće se u susretu ispunjenim čuđenjem.

Dakle, premda smo grešnici – a svi to jesmo –, ako su naše dobre namjere ostale tek mrtvo slovo na papiru, ili ako, promatrajući svoj život, shvatimo da smo nagomilali tolike neuspjehe... Na uskrsno jutro možemo postupiti poput onih osoba o kojima se govori u Evanđelju: poći na Isusov grob, vidjeti veliki kamen odvaljen i misliti na to kako Bog za mene, za sve nas, ostvaruje neslućenu budućnost. Otići na naš grob: svi imamo u sebi njegov mali dio. Poći tamo i vidjeti da je Bog kadar uskrsnuti iz njega. Tu se krije sreća, tu se kriju radost i život, gdje su svi mislili da je samo žalost, poraz i tmina. Bog daje da njegovi najljepši cvjetovi rastu usred najsušeg kamenjara.

Biti kršćani znači ne polaziti od smrti, već od Božje ljubavi prema nama, koji je pobijedio našeg najljućeg neprijatelja. Bog je veći od ništavila, i dovoljna je tek jedna zapaljena svijeća da razbije najgušću tamu noći. Pavao dovikuje, i u njegovim riječima odzvanjaju riječi proroka: „Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?“ (r. 55). U ovim uskrsnim danima nosimo taj povik u srcu. I ako nas budu pitali koji je razlog našeg osmijeha koji darujemo drugima i našeg strpljivog dijeljenja, tada ćemo moći odgovoriti da je Isus još uvijek ovdje, da je i dalje živ među nama, da je Isus ovdje, na trgu, s nama: živi i uskrsli.

Milosrđe otvara vrata uma i srca

Papin nagovor uz Kraljice neba na Nedjelju Božjega milosrđa 23. travnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Znamo da se svake nedjelje spominjemo uskrsnuća Gospodina Isusa, ali u ovom poukrsnom vremenu nedjelja zadobiva jedno značenje koje sja još većim blještavilom. U tradiciji Crkve ova nedjelja, prva nakon Uskrsa, nazivala se „in albis“. Što to znači? Taj je izraz kanio dozvati u pamet obred koji su vršili oni koji su primili krštenje na Vazmenom bdjenju. Svakom od njih dodjeljivala se bijela haljina – „alba“, „bijela“ – koja je pokazivala njihovo novo dostojanstvo djece Božje. To se zadržalo sve do danas: novorođenčadi se daje mala simbolična haljina, dok odrasli odijevaju pravu pravcatu haljinu, kao što smo vidjeli na Vazmenom bdjenju. Ta bijela haljina se nekoć nosila tjedan dana, sve do ove nedjelje, i od toga dolazi naziv in albis deponendis, što znači nedjelja u kojoj se svlači bijela odjeća. I tako su, svukavši bijelu odjeću, novokršteni započinjali novi život u Kristu i Crkvi.

Danas još nešto slavimo. U Jubilejskoj, 2000. godini, sveti Ivan Pavao II. ustanovio je da ova nedjelja bude posvećena Božjem milosrđu. Bio je to nesumnjivo lijep predosjećaj: sam Duh Sveti je bio na djelu u tome nadahnuću. Prije nekoliko mjeseci zaključili smo Izvanredni jubilej milosrđa i ova nedjelja nas poziva da ponovno i snažno prigrlimo

milost koja dolazi od Božjega milosrđa. U današnjem Evanđelju opisano je Kristovo ukazanje učenicima okupljenima u dvorani Posljednje večere (usp. Iv 20, 19-31). Sveti Ivan piše da Isus, nakon što je pozdravio svoje učenike, reče im: „Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas'. To rekavši, dahne u njih i kaže im: 'Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im'" (rr. 21-23. To je smisao milosrđa koji se pokazuje upravo na dan Isusova uskrsnuća kao oprostjenje grijehâ. Uskrsli Isus je svojoj Crkvi, kao prvu zadaću, prenio isto ono poslanje koje je i sam primio od Oca: donositi svima konkretni navještaj oprostjenja. To je prvi zadatak: naviještati oprostjenje. Taj vidljivi znak njegova milosrđa sa sobom nosi mir srca i radost obnovljenog susreta s Gospodinom.

Milosrđe u svjetlu Uskrsa pokazuje se kao pravi oblik znanja. I to je važno: milosrđe je pravi oblik znanja. Znamo da se upoznavati može na razne načine. Upoznaje se kroz osjetila, upoznaje se kroz shvaćanje, pomoću razuma i na druge načine. Ali može se upoznavati također kroz iskustvo milosrđa, jer milosrđe otvara vrata uma za bolje razumijevanje Božjeg otajstva i našeg vlastitog života. Milosrđe nam pomaže shvatiti kako nasilje, mržnja i osveta nemaju nikakvog smisla, a prva žrtva je onaj koji te osjeća živi, jer sam sebe lišava vlastitoga dostojanstva. Milosrđe također otvara vrata srca te nam omogućuje iskazati blizinu napose onima koji su sami i marginalizirani, jer im daje osjetiti se braćom i djecom jednog jedinog Oca. Ono pomaže prepoznati one koji su potrebiti utjehe i daje naći prave riječi kojima ćemo ih utješiti.

Braćo i sestre, milosrđe unosi toplinu u srce i čini ga osjetljivim na potrebe braće dijeljenjem i dioništvom. Milosrđe, ukratko, sve potiče da budu instrumenti pravедnosti, pomirenja i mira. Nikada ne zaboravimo da je milosrđe glavni princip u vjerskom životu i konkretni oblik po kojemu Isusovo uskrsnuće činimo vidljivim.

Neka nam Marija, Majka Milosrđa, sve ovo pomogne vjerovati i radosno živjeti.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre, jučer je u Oviedu, u Španjolskoj, blaženim proglašen svećenik Luis Antonijo Rosa Ormieres. Živio je u 19. stoljeću i svoje je brojne ljudske i duhovne osobine stavio u službu odgoja te je stoga osnovao Kongregaciju sestara Anđela čuvara. Neka njegov primjer i zagovor posebno pomogne onima koji rade u školi i na području odgoja i obrazovanja.

Od srca pozdravljam sve vas, vjernike iz Rima i hodočasnike iz Italije i brojnih drugih zemalja, posebno članove Bratovštine Svetog Sebastijana iz Kerkgradea (Nizozemska), članove Nigerian Catholic Secretariata i vjernike župe Liebfrauen iz Bocholta (Njemačka).

Pozdravljam poljske hodočasnike i izražavam iskrenu zahvalnost zbog inicijative Poljskog Caritasa za pomoć mnogim obiteljima u Siriji. Poseban pozdrav vjernicima koji njeguju pobožnost prema Božjemu Milosrđu koji su se danas okupili u crkvi Santo Spirito in Sassia.

[...]

Zahvaljujem svima onima koji su mi u ovom vremenu uputili čestitke za Uskrs. Svima od srca uzvraćam čestitkama moleći za svakog pojedinog i sve obitelji milost Uskrsloga Gospodina. Svima želim ugodnu nedjelju i, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!